

Technická univerzita v Liberci
FAKULTA PEDAGOGICKÁ

Katedra: dějepis
Studijní program: 2. stupeň
Kombinace: dějepis–německý jazyk

Mimořádný lidový soud Mladá Boleslav 1945-1947
The Extraordinary People's Court in Mladá
Boleslav 1945-1947
Das Außerordentliche Volksgericht in Mladá
Boleslav 1945-1947

Diplomová práce: 2005–FP–KAD–133

Autor:
Veronika SÝKOROVÁ

Podpis:

Adresa:
Havlíčková 17
551 01 Jaroměř

Vedoucí práce: Mgr. Kateřina Kočová
Konzultant: PhDr. Petr Bednařík, PhD.

Počet

stran	slov	obrázků	tabulek	pramenů	příloh
108	21374	0	18	25	30

V Jaroměři dne: 15. 5. 2005

Prohlášení o původnosti práce:

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a že jsem uvedla veškerou použitou literaturu.

V Jaroměři dne: 15. 05. 2005.

Veronika Sýkorová

Prohlášení k využívání výsledků DP:

Byla jsem seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 o právu autorském zejména § 60 (školní dílo).

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé diplomové práce a prohlašuji, že **souhlasím** s případným užitím mé diplomové práce (prodej, zapůjčení, kopírování, apod.).

Jsem si vědoma toho, že: užít své diplomové práce či poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem TUL, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených univerzitou na vytvoření díla (až do jejich skutečné výše). Diplomová práce je majetkem školy, s diplomovou prací nelze bez svolení školy disponovat.

Beru na vědomí, že po pěti letech si mohu diplomovou práci vyžádat v Univerzitní knihovně Technické univerzity v Liberci, kde bude uložena.

Autor:

Veronika SÝKOROVÁ

Podpis:

Adresa:

Havlíčková 17
551 01 Jaroměř

Datum:

15. 05. 2005

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat vedoucí mé diplomové práce Mgr. Kateřině Kočové za její věcné odborné rady a pomoc. Dále bych ráda poděkovala Mgr. Evě Šimicové, archivářce ve Státním oblastním archivu v Praze za její ochotu a vstřícnost. Můj dík patří také mé rodině a přátelům za jejich psychickou podporu a pevné nervy.

Mimořádný lidový soud Mladá Boleslav 1945 – 1947

Resumé

Diplomová práce se zabývá činností Mimořádného lidového soudu v Mladé Boleslavi v prvním retribučním období 1945 – 1947. Součástí práce je i nastínění dějin gestapa a rekonstrukce činnosti mladoboleslavské služebny. Zvláštní pozornost je věnována bývalým úředníkům gestapa, kteří před tímto soudem stanuli. Práce vychází především z fondu MLS Mladá Boleslav, který je uložen ve Státním oblastním archivu v Praze.

The Extraordinary People's Court in Mladá Boleslav 1945 – 1947

Summary

This work deals with the activity of the so called „Extraordinary People's Court“ (MLS) in Mladá Boleslav during the first period of retribution between 1945 and 1947. Included in rough outlines is also the history of the Gestapo (Geheime Staatspolizei) and a reconstruction of the activities of its Mladá Boleslav branch. Special attention is paid to former Gestapo officials, whose case was in trial before the court. The work is mainly based on archival sources of MLS Mladá Boleslav, which are to be found in the State Regional archive (Státní oblastní archiv) in Prague.

Das Außerordentliche Volksgericht in Mladá Boleslav 1945 – 1947

Zusammenfassung

Die Diplomarbeit behandelt die Tätigkeit des sog. „Außerordentlichen Volksgerichts“ (MLS) in Mladá Boleslav (Jungbunzlau) in der ersten Retributionsphase von 1945 bis 1947. Bestandteil der Arbeit ist auch ein Überblick über die Geschichte der Gestapo und eine Rekonstruktion der Tätigkeit ihrer Dienststelle in Mladá Boleslav. Besondere Aufmerksamkeit wird den führenden Gestapo-Angestellten gewidmet, die nach dem Krieg vor das erwähnte Gericht gestellt wurden. Die Arbeit basiert vor allem auf Archivquellen aus dem Fonds MLS Mladá Boleslav, der sich im Staatlichen Gebietsarchiv (Státní oblastní archiv) in Prag befindet.

OBSAH

I. Úvod	1
II. Rozbor pramenů a literatury	3
II.1. Kritika pramenů	3
II.2. Kritika literatury	5
III. Retribuce	10
III.1. Cesta k retribučnímu dekretu	10
III.2. „Velký“ retribuční dekret	12
III.2.1. Hlava I.	13
III.2.2. Hlava II. – Mimořádné lidové soudy	13
III.3. Další retribuční dekrety	17
III.3.1. Národní soud	17
III.3.2. „Malý“ retribuční dekret	18
III.4. Obnovení retribuce	18
IV. Činnost Mimořádného lidového soudu Mladá Boleslav	20
IV.1. Charakteristika spisů Mimořádného lidového soudu Mladá Boleslav v letech 1945 – 1947	22
IV.1.1. Počet projednávaných případů	22
IV.1.2. Národnostní struktura obžalovaných	23
IV.1.3. Poměr odsuzujících a zprošťujících rozsudků	24
IV.1.4. Důvody k odsouzení	26
IV.1.5. Trest odnětí svobody a jeho výše	27
IV.1.6. Tresty smrti udělené MLS Mladá Boleslav	30
V. Gestapo	33
V.1. Pokus o rekonstrukci činnosti služebny gestapa v Mladé Boleslavi	36
V.2. Zaměstnanci gestapa před MLS Mladá Boleslav	43
V.2.1. Martin Hansmann	45
V.2.2. Theodor Ehrlich	50
V.2.3. Martin Neubecker	55

V.2.4. Josef Fischer	61
V.2.5. Rudolf Grimm	64
V.2.6. Vilém Hašlar	65
V.2.7. Eduard Schweidler	68
V.2.8. Ján Bláha	70
V.2.9. Otto Gruller	71
V.3. Konfidenti gestapa odsouzení k trestu smrti	74
V.3.1. Rudolf Hašek	75
V.3.2. Jan Andrýs	76
V.3.3. Augustin Sláma	78
V.3.4. Ladislav Zajíček	79
V.3.5. Josef Holec	80
V.3.6. František Fanta a Karel Kostecký	81
V.4. Spolupracovníci gestapa odsouzení k trestu smrti	83
V.4.1. Vojtěch Adolf	84
V.4.2. Vladislav Novák	86
V.4.3. Vojtěch Zavadil	87
V.4.4. Ferdinand Jelen	88
V.4.5. Anna Zajícová	89
V.4.6. Alois Hrůza	90
V.4.7. Jaroslav Vobořil	92
VI. Ostatní odsouzení k trestu smrti	93
VI.1. Odsouzení k trestu smrti v roce 1945	93
VI.1.1. Marie Králová	93
VI.2. Odsouzení k trestu smrti v roce 1946	95
VI.2.3. Jan Novák	95
VI.2.9. Karel Kummer	96
VII. Závěr	98
VIII. Seznam zkratk	101
IX. Seznam pramenů a literatury	103
IX.1. Archivy	103

IX.2. Publikované prameny a dokumenty	103
IX.3. Dobová periodika	104
IX.4. Literatura	104
X. Seznam příloh	107

I. ÚVOD

Cílem diplomové práce bylo zpracovat dílčí příspěvek o Mimořádném lidovém soudu¹ v Mladé Boleslavi v době prvního retribučního období, tedy v letech 1945 – 1947, a k činnosti gestapa na Mladoboleslavsku. Předložená práce je první, která se jak MLS tak gestapu v Mladé Boleslavi věnuje. Autorka ve své práci využila především jeden pramen, a to trestní spisy MLS Mladá Boleslav.

Úkolem práce bylo zmapovat činnost zmíněného soudu, charakterizovat trestní spisy, zanalyzovat vybrané kauzy z let 1945 – 1947 a vytvořit seznam obžalovaných. Práce by měla též zrekonstruovat činnost služebny gestapa v Mladé Boleslavi.

Úvodní část je věnována vzniku dekretu prezidenta republiky č. 16/1945 Sb. o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech², jímž se MLS řídily. Okrajově se zde autorka zabývá i dekrety č. 17/1945 Sb. o Národním soudu a č. 138/1945 Sb. o trestání některých provinění proti národní cti³.

Následující kapitola se zabývá činností samotného MLS v Mladé Boleslavi a charakteristikou dochovaných soudních spisů. Zde jsou uvedeny statistické údaje přibližující práci MLS a osoby obžalovaných.

Další kapitola je věnována gestapu. V úvodu je nastíněna historie vzniku německé tajné státní policie. Dále se autorka pokusila zrekonstruovat činnost mladoboleslavského služebny, a to především na základě výpovědí bývalých zaměstnanců gestapa, kteří stanuli před MLS. V centru autorčina zájmu jsou případy členů gestapa, konfidentů a spolupracovníků gestapa, kteří byli postaveni

¹ V textu dále jen MLS.

² Tzv. velký retribuční dekret.

³ Tzv. malý retribuční dekret.

před mladoboleslavský MLS.⁴ Této problematice jsou věnovány tři podkapitoly.

V poslední kapitole jsou nastíněni osudy ostatních odsouzených k trestu smrti.

V přílohách se nachází personální obsazení jak MLS v Mladé Boleslavi tak mladoboleslavské služebny a seznam obžalovaných v abecedním pořadí. Dalšími doplňujícími materiály jsou kopie archivního materiálu.

Stěžejním pramenem pro výzkum se staly soudní spisy vyhotovené při MLS v Mladé Boleslavi, které se nacházejí ve Státním oblastním archivu v Praze⁵. Pro práci byly ze spisu nejdůležitější žalobní návrh, protokol s obžalovaným, zápis hlavního přelíčení a rozsudek, které podávaly základní informace o obžalovaném.

Abychom porozuměli nutnosti retribuce, musíme si uvědomit, jaké události předcházely. V letech 1939 – 1945 probíhala druhá světová válka, která pro celou Evropu znamenala doposud nepředstavitelné hrůzy. Již během války bylo nemyslitelné, aby strůjci tohoto konfliktu zůstali nepotrestáni.

Citáty v textu jsou v uvozovkách a psané kurzívou. Ve spisech se často objevuje několik variant jednoho jména. Týká se to především jmen německých. V textu je vždy varianta uvedená v rozsudku.

Práce zachycuje stav autorčina bádání ke květnu 2005.

⁴ Před mladoboleslavským MLS stanuli i dva bývalí zaměstnanci gestapa v Jičíně, kterým je v práci také věnována pozornost.

⁵ Dále jen SOA Praha.

II. ROZBOR PRAMENŮ A LITERATURY

II.1. Kritika pramenů

Primárním pramenným materiálem pro zpracování daného tématu byly **soudní spisy Mimořádného lidového soudu v Mladé Boleslavi**, týkající se první retribuice. Spisy se nacházejí v SOA Praha. Tyto spisy jsou chronologicky řazeny do jednotlivých kartonů ve fondu MLS Mladá Boleslav. Fond se skládá ze trestních spisů obou retribučních období⁶ a ze spisů veřejného žalobce⁷, které však nejsou zpřístupněny. Zpřístupněny nejsou ani jiné písemnosti soudů, autorce byl však poskytnut seznam soudců z lidu. V práci bylo zpracováno 571 dochovaných trestních spisů. Pro doplnění bylo využito materiálů z fondů Ministerstvo spravedlnosti – dodatky, Úřad předsednictva vlády – běžná spisovna a Ministerstvo zahraničních věcí – výstřižkový archiv. Tyto fondy jsou uloženy v Národním archivu v Praze.

Soudní spis obsahuje několik listinných materiálů. Jejich soupis je většinou uveden na začátku spisu. Nejdůležitějšími částmi spisu pro práci byly žalobní návrh, protokoly sepsané s obžalovaným, zápis z hlavního přelíčení, rozsudek a výpovědi svědků. Žalobní návrh vypracoval veřejný žalobce. V návrhu jsou uvedeny základní iniciály obžalovaného⁸, jsou v něm také stručně charakterizovány zločiny, kterých se měl obžalovaný dopustit⁹ a jména možných svědků. Protokol s obžalovaným byl sepisován po zatčení a jeho výpověď mohla být do hlavního přelíčení ještě několikrát doplněna. V těchto doplňujících výpovědích obžalovaný

⁶ Celkem 98 kartonů.

⁷ Podle Mečislav BORÁK, *Spisy mimořádných lidových soudů z let 1945 – 1948 v českých archivech a možnosti zkoumání židovské problematiky*, in: *Retribuce v ČSR a národní podoby antisemitismu*, Sborník, Praha – Opava 2002, s. 53 se ve zmíněném fondu nachází 21 kartonů spisů veřejného žalobce.

⁸ Datum a místo narození, místo posledního bydliště, národnost, povolání apod.

⁹ S odkazem na příslušný paragraf deketu.

většinou reagoval na výpovědi svědků. V rozsudku byla zaznamenána výše trestu a trestná činnost, dále opět základní osobní údaje obžalovaného a důvody objasňující rozhodnutí soudu. Pro úplnou rekonstrukci osudů odsouzených, kterým se věnuje tato práce, se staly další listinné materiály ve spisech. Jedná se především o žádosti o milost, propouštěcí protokoly a zprávy o odsunu osob německé národnosti. Spisy jako takové nejsou vždy kompletní. V několika případech je dokonce dochován pouze rozsudek.

V práci byly použity i zprávy z dobového tisku. Z regionálních novin bylo použito týdeníku komunistické strany **Naše noviny**. Téměř v každém jeho čísle bylo uvedeno, kdo bude v příštím týdnu postaven před MLS. Některým závažnějším kauzám byla věnována větší pozornost. Co se týče celostátních deníků, autorka čerpala z fondu Ministerstvo zahraničních věcí – výstřižkový archiv. Zde jsou ve třech kartonech uloženy články ze všech novin věnující se první retribuci.

Dalšími tištěnými prameny, které byly v práci použity, jsou dvě publikace tehdejšího ministra spravedlnost Prokopa Drtiny. Jedná se o soubor Drtinových projevů věnovaných retribuci **Na soudu národa. Tři projevy ministra spravedlnosti Dr. Prokopa Drtiny o činnosti mimořádných lidových soudů a Národního soudu**¹⁰ a o jeho spis **O soudcovské nezávislosti, lidovém soudnictví a jiných časových otázkách československé justice**¹¹. Významným tištěným pramenem je také **Sbírka zákonů a nařízení státu Československého**¹², kde je uveřejněn dekret o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných

¹⁰ Prokop DRTINA, *Na soudu národa. Tři projevy ministra spravedlnosti Dr. Prokopa Drtiny o činnosti mimořádných lidových soudů a Národního soudu*, Praha 1947.

¹¹ Prokop DRTINA, *O soudcovské nezávislosti, lidovém soudnictví a jiných časových otázkách československé justice*, Praha 1946.

¹² *Sbírka zákonů a nařízení státu Československého*, ročník 1945, částka 9 ze dne 9. července 1945, s. 25 – 31.

lidových soudech. Dekretům prezidenta republiky je věnován také soubor dokumentů Karla Kaplana a Karla Jecha **Dekrety prezidenta republiky 1940 – 1945**¹³. Procesu s protektorátní vládou a procesu s Jozefem Tisem se věnoval Karel Kaplan ve své publikaci **Dva retribuční procesy. Komentované dokumenty (1946 – 1947)**¹⁴. Důležitým pramenem k činnosti gestapa na území českých zemí je **Seznam příslušníků gestapa v Čechách a na Moravě**¹⁵, který vydalo Ministerstvo vnitra. Sborník **V boji a v práci**¹⁶ se věnuje vzpomínkám na dobu okupace na Mladoboleslavsku.

II.2. Kritika literatury

Použitou literaturu lze rozdělit do několika skupin. První z nich se věnuje tzv. velkému retribučnímu dekretu a činnosti MLS v celostátním měřítku. Druhá skupina zahrnuje studie zabývající se činností jednotlivých MLS a důležitými kauzami Národního soudu. Do třetí skupiny jsou zařazeny publikace o dějinách gestapa obecně, čtvrtá skupina se věnuje činnosti gestapa na území českých zemí. Poslední skupinu tvoří práce doplňující historické souvislosti a dokreslující celkové pozadí doby.

První skupinu prací tedy tvoří publikace zabývající se dekrety a činností mimořádných lidových soudů. Dekretům prezidenta republiky se podrobně věnuje práce Jana Kuklíka **Mýty a realita takzvaných Benešových dekretů**¹⁷. Kuklíkova další studie na toto téma, **Dekrety prezidenta republiky**, se nachází v publikaci

¹³ Karel JECH – Karel KAPLAN, *Dekrety prezidenta republiky 1940 – 1945*, Dokumenty, část I, II, Brno 1995.

¹⁴ Karel KAPLAN, *Dva retribuční procesy. Komentované dokumenty (1946 – 1947)*, Praha 1992.

¹⁵ *Seznam příslušníků gestapa v Čechách a na Moravě*, Praha. Rok vydání není znám, je však pravděpodobné, že tento seznam byl vyhotoven a vydán již v roce 1945.

¹⁶ *V boji a v práci*, Sborník SOPVP Mladá Boleslav, Mladá Boleslav 1947.

¹⁷ Jan KUKLÍK, *Mýty a realita takzvaných Benešových dekretů*, Praha 2002.

Kauza: tzv. Benešovy dekrety. Historické kořeny a souvislosti¹⁸. Retribucí, přímo či nepřímo, se zabývají také sborníky **Poválečná justice a národní podoby antisemitismu¹⁹**, **Právní aspekty odsunu sudetských Němců²⁰** a **Retribuce v ČSR a národní podoby antisemitismu²¹**. Studie Kateřiny Kočové **Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945 – 1947)²²** se zabývá zhodnocením činnosti MLS. Je zde uvedena i statistika jejich činnosti. Okrajově se retribuicí zabýval i Tomáš Staněk ve své práci věnované retribučním vězňům **Retribuční vězni v českých zemích 1945 - 1948²³**.

První a druhá skupina literatury spolu v některých případech velmi úzce souvisí. První podrobnou prací, která se věnuje dekretu č. 16 a činnosti mimořádných lidových, je práce Mečislava Boráka **Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945 – 1948)²⁴**. První část publikace je věnována již zmíněné problematice, ve druhé části se autor zabývá činností MLS v Ostravě. Této práci předcházela Borákova studie **Činnost Mimořádného lidového soudu Moravská Ostrava v letech 1945 - 1948²⁵**. Další prací, která se zabývá jak retribučním dekretem a činností soudů všeobecně, tak činností konkrétního MLS, je práce Václava Jiříka **Nedaleko od Norimberku. Z dějin Mimořádného lidového soudu v Chebu**

¹⁸ Jindřich DEJMEK – Jan KUKLÍK – Josef NĚMEČEK, *Kauza: tzv. Benešovy dekrety. Historické kořeny a souvislosti*, Praha 1999, s. 39 – 53.

¹⁹ *Poválečná justice a národní podoby antisemitismu*, Sborník, Praha – Opava 2002.

²⁰ *Právní aspekty odsunu sudetských Němců*, Sborník, Praha 1996.

²¹ *Retribuce a národní podoby antisemitismu*, Sborník, Praha – Opava 2002.

²² Kateřina KOČOVÁ, *Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945 – 1947)*, in: *Pax bello potior*, Sborník, Liberec 2004, s. 299 – 318.

²³ Tomáš STANĚK, *Retribuční vězni v českých zemích 1945 – 1948*, Opava 2002.

²⁴ Mečislav BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945 – 1948)*, Ostrava 1998.

²⁵ Mečislav BORÁK, *Činnost Mimořádného lidového soudu Moravská Ostrava v letech 1945 – 1948*, Časopis Slezského zemského muzea, série B, 44/1995, s. 64 – 89.

v letech 1946 – 1948²⁶. Také v publikaci **Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945 – 1948**²⁷ je stručně nastíněn vznik dekretu. MLS v Liberci se věnuje Kateřina Kočová ve své studii **Mimořádný lidový soud v Liberci v letech 1945 – 1948 a pobočný koncentrační tábor v Chrastavě – Bílém Kostele**²⁸. Martin Markel se v publikaci **Vysídlení Němců z jižní Moravy 1945 – 1949**²⁹ okrajově zabýval činností MLS ve Znojmě. Vůbec první studií o činnosti konkrétního MLS je studie Dušana Janáka **Činnost Mimořádného lidového soudu Opava v letech 1945 – 1948**³⁰.

Soudu s protektorátní vládou se věnují Robert Kvaček a Dušan Tomášek v práci **Obžalovaná je vláda**³¹. Posledními dny života státního ministra Karla Hermanna Franka a procesem s ním se zabývá publikace **Noc před popravou. K. H. Frank a jeho obhájce**³² Ladislava Tunyše. Do této skupiny lze zařadit i publikaci mapující proces s válečnými zločinci v Norimberku **Norimberk. Poslední bitva**³³ Davida Irvinga.

Třetí skupinu tvoří publikace zabývající se dějinami gestapa. Patří sem dvě práce Ruperta Butlera **Dějiny gestapa slovem a obrazem**³⁴ a **Gestapo. Historie Hitlerovy tajné policie 1933 – 1945**³⁵. Historii německé tajné státní policie se věnují i Jochen von

²⁶ Václav JIŘÍK, *Nedaleko od Norimberku. Z dějin Mimořádného lidového soudu v Chebu v letech 1946 – 1948*, Cheb 2001.

²⁷ Kateřina KOČOVÁ – Zdeněk RADVANOVSKÝ – Jitka SUCHÁ, *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945 – 1948*, Ústí nad Labem 2001.

²⁸ Kateřina KOČOVÁ, *Mimořádný lidový soud v Liberci v letech 1945 – 1948 a pobočný koncentrační tábor v Chrastavě – Bílém Kostele*, in: *Dissertationes historicae*, 7/2002, Hradec Králové 2002, s. 229 – 237.

²⁹ Martin MARKEL, *Vysídlení Němců z jižní Moravy 1945 – 1949*, Brno 2002.

³⁰ Dušan JANÁK, *Činnost Mimořádného lidového soudu Opava v letech 1945 – 1948*, Časopis Slezského zemského muzea, série B, 43/1994, s. 245 – 283.

³¹ Robert KVAČEK – Dušan TOMÁŠEK, *Obžalovaná je vláda*, Praha 1999.

³² Ladislav TUNYS, *Noc před popravou. K. H. Frank a jeho obhájce*, Praha 1995.

³³ David IRVING, *Norimberk. Poslední bitva*, Praha 1997.

³⁴ Rupert BUTLER, *Dějiny gestapa slovem a obrazem*, Praha 1999.

³⁵ Rupert BUTLER, *Gestapo. Historie Hitlerovy tajné policie 1933 – 1945*, Praha 2004.

Lang v práci **Gestapo. Nástroj teroru**³⁶, Jacques Delarue v publikaci **Geschichte der Gestapo**³⁷ a Roger Manvell v práci **Die Herrschaft der Gestapo**³⁸.

Cenné informace o historii gestapa a o jeho činnosti na území protektorátu jsou v práci Oldřicha Sládka **Zločinná role gestapa. Nacistická bezpečnostní policie v českých zemích 1938 - 1945**³⁹. Sládek se zabýval také protipartyzánským bojem gestapa, a to v publikaci **Ve znamení smrtihlava. Nacistický protipartyzánský aparát v letech 1944 – 1945**⁴⁰. Činnost gestapa v Praze rekonstruoval Karel Fremund ve své práci **Konec pražského gestapa**⁴¹. K objasnění úspěšnosti gestapa nám slouží práce Dušana Tomáška **Konfidenti**⁴², ve které se autor věnuje osudu několika konfidentů a jejich spolupráci s gestapem. Další Tomášková práce **Sám proti gestapu aneb Oresta mi všechno vzala**⁴³ je naopak věnována osudu člověka gestapem pronásledovaného. Luděk Navara zkoumal zločiny jednoho člověka ve službách gestapa a posléze ve službách StB v práci **Smrt si říká Tutter. Nacistický vrah ve službách StB**⁴⁴.

Pro objasnění zkoumaných událostí je nutné znát historické souvislosti. K tomu nám mohou sloužit především vzpomínky Prokopa Drtiny **Československo můj osud**⁴⁵ a Pavla Tigrida

³⁶ Jochen von LANG, *Gestapo. Nástroj teroru*, Praha 1994.

³⁷ Jacques DELARUE, *Geschichte der Gestapo*, Düsseldorf 1964.

³⁸ Roger MANVELL, *Die Herrschaft der Gestapo*, Berlin 1988.

³⁹ Oldřich SLÁDEK, *Zločinná role gestapa. Nacistická bezpečnostní policie v českých zemích 1938 – 1945*, Praha 1986.

⁴⁰ Oldřich SLÁDEK, *Ve znamení smrtihlava. Nacistický protipartyzánský aparát v letech 1944 – 1945*. Praha 1991.

⁴¹ Karel FREMUND, *Konec pražského gestapa*, Praha 1972.

⁴² Dušan TOMÁŠEK, *Konfidenti*, Praha 1991.

⁴³ Dušan TOMÁŠEK, *Sám proti gestapu aneb Oresta mi všechno vzala*, Třebíč 2001.

⁴⁴ Luděk NAVARA, *Smrt si říká Tutter. Nacistický vrah ve službách StB*, Brno 2002.

⁴⁵ Prokop DRTINA, *Československo můj osud. Kniha života českého demokrata 20. století*, Praha 1992 (2 díly, 4 svazky).

Kapesní průvodce inteligentní ženy po vlastním osudu⁴⁶. Další důležitou publikací k poměrům v protektorátní Praze je práce Aleny Míškové a Václava Šustky **Josef Pfitzner a protektorátní Praha v letech 1939 – 1945. Deník Josefa Pfitznera. Úřední korespondence Josefa Pfitzenra s Karlem Hermannem Frankem**⁴⁷. Publikace **Causa Emil Hácha**⁴⁸ Roberta Kvačka a Dušana Tomáška je věnována protektorátnímu státnímu prezidentovi Emilu Háchovi.

Stručná zmínka o vzniku a činnosti MLS Mladá Boleslav je i v publikaci kolektivu autorů **Mladoboleslavsko v proměnách času**⁴⁹.

Otakar Liška a kolektiv vytvořili seznam vykonaných poprav v Československu, který byl vydán v publikaci **Vykonané tresty smrti. Československo 1918 – 1938**⁵⁰. Tento seznam není úplný.

⁴⁶ Pavel TIGRID, *Kapesní průvodce inteligentní ženy po vlastním osudu*, Praha 1990.

⁴⁷ Alena MÍŠKOVÁ – Václav ŠUSTEK, *Josef Pfitzner a protektorátní Praha v letech 1939 – 1945. Deník Josefa Pfitznera. Úřední korespondence Josefa Pfitznera s Karlem Hermannem Frankem*, Svazek I, Praha 2000.

⁴⁸ Robert KVAČEK – Dušan TOMÁŠEK, *Causa Emil Hácha*, Praha 1995.

⁴⁹ *Mladoboleslavsko v proměnách času*, Praha – Mladá Boleslav 1997, s. 148.

⁵⁰ Otakar LIŠKA a kol., *Vykonané tresty smrti. Československo 1918 – 1938*, Sešity Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, Svazek 2, 2000.

III. RETRIBUCE

III.1 Cesta k retribučnímu dekretu

28. února 1945⁵¹ prezident Beneš v Londýně podepsal dekret č. 6 o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech. 6. března byl publikován v Ústředním věstníku československém, čímž nabyl účinnosti. Tento dekret byl základem retribučního soudnictví u nás.

V druhé polovině 1941 se československá a polská vláda ve spolupráci s ostatními exilovými vládami v Londýně snažily o přijetí deklarace o potrestání válečných zločinců. 31. ledna 1942 se v St. James Palace v Londýně sešli zástupci devíti exilových vlád.⁵² Výsledkem byla Londýnská (také Svatojakubská) deklarace, která požadovala potrestání všech válečných zločinců. 30. listopadu 1942 byla podepsána deklarace spojeneckých ministrů zahraničí. V deklaraci bylo stanoveno, že váleční zločinci budou vydáni těm státům, na jejichž území se zločinů dopustili a že budou vyhotoveny oficiální seznamy těchto zločinců.⁵³

Československá vláda začala takový seznam vyhotovovat v roce 1944. V prosinci pak byly schváleny dva seznamy: seznam A zahrnoval 546 představitelů německé okupační správy včetně jejich osobních dat a důkazů o vině.⁵⁴ Na seznamu B bylo vedeno 38 zvláště významných představitelů gestapa a SS.⁵⁵

⁵¹ Podle zápisu Státní rady. Ministr Drtina však uvádí jako datum podpisu již 1. únor a Pavel Tigrid až 10. březen. Srovnej P. DRTINA, *Na soudu národa*, s. 10; P. TIGRID, *Kapesní průvodce inteligentní ženy*, s. 183.

⁵² Jednalo se o vlády Československa, Belgie, Nizozemí, Lucemburska, Polska, Francie, Norska, Jugoslávie a Řecka. Předsedou konference byl polský ministerský předseda Sikorski.

⁵³ Podrobněji M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 22 – 23; V. JIŘÍK, *Nedaleko od Norimberku*, s. 4; J. KUKLÍK, *Mýty a realita takzvaných Benešových dekretů*, s. 196.

⁵⁴ Např. vedoucí úředníci říšského protektora, oberlandráti, vedoucí úředníci gestapa.

⁵⁵ J. KUKLÍK, *Mýty a realita takzvaných Benešových dekretů*, s. 199.

V říjnu 1943 v Londýně vznikla Komise spojených národů pro válečné zločiny (UNWCC). Jejím úkolem bylo mimo jiné sbírat fakta o válečných zločinech a jejich strůjcích a v neposlední řadě připravit mezinárodní soudní tribunál. Ve výboru UNWCC byl i generál justiční služby Bohumil Ečer, který s ostatními československými zástupci dosáhl vydání K. H. Franka.⁵⁶

Nezávisle na UNWCC byla v dubnu 1945 založena Ústřední evidence válečných zločinců a podezřelých osob (CROWCASS). Do jara 1948 bylo na seznamech znamenáno 36 529 osob. Evidováni byli pouze Němci a jejich spojenci. Československo sem zařadilo 1543 Němců a 14 Maďarů.

Verzí retribučního dekretu bylo více. Prezidentu Benešovi se nelíbila lidovost soudů. Zásady, které měly být dodrženy, shrnul Prokop Drtina.⁵⁷ Prezident chtěl dekret podepsat ještě v Londýně, ale nejprve se k němu měli vyjádřit zástupci domácího odboje. Beneš měl obavy, aby dekret skutečně odpovídal situaci doma. Představitelé exilové vlády v Londýně se ještě museli shodnout s představiteli komunistického exilu v Moskvě, kteří volali po přísnějších trestech.⁵⁸

Koncem března 1945 se v Moskvě konalo jednání SNR, moskevského exilu a londýnského exilu. Výsledkem jednání byl košický vládní program, ve kterém byly mimo jiné vyjmenovány kolaborantské organizace a Háchova a Beranova vláda zde byla označena za velezrádce republiky.

SNR retribuční dekret nepřijala a vytvořila si vlastní normu, která respektovala řadu tamních specifik. 15. května 1945 byla

⁵⁶ Frank byl do Prahy přivezen 7. srpna 1945. Byl velmi nespokojený se skutečností, že nebyl souzen v Norimberku, ale u MLS v Praze. Odsouzen byl k trestu smrti, poprava byla vykonána veřejně 22. května 1946 na dvoře pankrácké věznice. Podrobněji k osudu K. H. Franka a procesu s ním L. TUNYS, *Noc před popravou. K. H. Frank a jeho obhájce*, Praha 1995.

⁵⁷ M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 26.

⁵⁸ Podrobněji o komunistickém návrhu M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 26.

přijata retribuční norma č. 33/1945 Zb. n. SNR o potrestání fašistických zločinců, okupantů, zrádců a kolaborantů a o řízení lidového soudnictví, která byla platná pouze pro Slovensko.⁵⁹

Mírně upravený retribuční dekret⁶⁰ byl definitivně přijat 4. června 1945. Vydán byl 19. června jako dekret prezidenta republiky č. 16 Sb. o potrestání válečných zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech.⁶¹ Vyhlášen byl 9. července 1945 a nazýván je jako tzv. velký retribuční dekret. Ve stejné dny byly přijaty a vyhlášeny také dekret prezidenta republiky č. 17 Sb. o Národním soudu⁶² a prováděcí nařízení⁶³.

III.2. „Velký“ retribuční dekret

V preambuli je psáno: *„O přísnou spravedlnost volají neslýchané zločiny, kterých se dopustili nacisté a jejich zrádní spoluviníci na Československu. Porobení vlasti, vraždění, zotročování, loupení a ponižování, jehož obětí byl československý lid, a všechna ta stupňovaná německá zvěrstva, kterým bohužel pomáhali anebo asistovali i zpronevěřivší se občané českoslovenští, z nichž někteří zneužili při tom i vysokých úřadů, mandátů nebo hodností, musí dojít zaslouženého trestu bez průtahů, aby nacistické a fašistické zlo bylo vyvráceno z kořene.“*⁶⁴ Dekret je dělen do dvou hlav.

⁵⁹ Podle této normy měly být mimořádné lidové soudy zřizovány v sídlech okresních soudů, senát měl být pětičlenný, předseda nemusel být profesionální soudce a měly být zřízeny ještě místní lidové soudy pro souzení činovníků Hlinkovy slovenské lidové strany. Více o průběhu retribuční na Slovensku viz M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 81 – 94.

⁶⁰ Mimo jiné byl dodatečně doplněn o § 11 – Udavačství.

⁶¹ Viz *Sbírka zákonů a nařízení státu Československého*, ročník 1945, částka 9 ze dne 9. července 1945, s. 25 – 31.

⁶² Tamtéž, s. 31 – 33.

⁶³ Vládní nařízení č. 18 Sb., jímž se prováděl dekret č. 16. Tamtéž, s. 33 – 34.

⁶⁴ Tamtéž, s. 25.

III.2.1. Hlava I.

Hlava I. se zabývá charakteristikou zločinů proti státu, proti osobám, proti majetku a udavačství. Poslední částí jsou všeobecná ustanovení. Dekret čerpal z několika dřívějších trestních zákoníků, které byly přizpůsobeny tehdejší době, okolnostem a potřebám. Výše trestů za spáchané zločiny byla podstatně větší. Nejnižším trestem byl trest odnětí svobody na pět let, nejvyšším pak trest smrti.⁶⁵

Ve všeobecných ustanoveních jsou mimo jiné uvedeny vedlejší tresty. Pachatel mohl být také odsouzen ke ztrátě občanské cti na dobu určitou nebo navždy. Dále mohl část trestu nebo celý odpracovat ve zvláštních nucených pracovních oddílech⁶⁶ a část nebo celý majetek odsouzeného měl propadnout státu. Dále jsou zde uvedeny např. podmínky pro snížení trestu pod dolní hranici sazby.⁶⁷

Spáchané zločiny i uložené tresty podle tohoto dekretu byly nepromlčitelné.

III.2.2. Hlava II. – Mimořádné lidové soudy

MLS byly v podstatě stanného charakteru, proti jejich rozsudku neexistovala možnost odvolání. Žádost o milost, ať ji podal kdokoli, neměla odkladný účinek. Soudy byly zřizovány v sídlech krajských soudů, v případě potřeby však mohly zasedat v kterémkoliv místě soudního obvodu.

Soudy vznikaly postupně, záleželo na rychlosti práce vyšetřujících komisí a na rychlosti sestavení návrhů na jmenování soudců z lidu. Soudci z lidu měli být lidé ze všech stran Národní

⁶⁵ Podrobněji o výši trestů za jednotlivé zločiny viz. Tamtéž, s. 25 – 27. Srovnej V. JIŘÍK, *Nedaleko od Norimberku*, s. 15 – 16; M. MARKEL, *Vysídlení Němců z jižní Moravy*, s. 74 – 75. Dekretu a výši trestů se věnoval i tisk, např. *O mimořádných lidových soudech*. Svobodné slovo 7.6.1945; *Němečtí zločinci a čeští zrádci před lidový soud*. Mladá fronta 8.6.1945

⁶⁶ Tyto pracovní oddíly byly zřízeny dekretem č. 126 z 27. října 1945.

⁶⁷ *Sbírka zákonů a nařízení*, s. 27 – 28.

fronty a z řad perzekuovaných a vězněných⁶⁸ a byli jmenováni vládou. Po svém jmenování skládali slib do rukou přednosty MLS nebo jeho náměstka.⁶⁹

Mimořádných lidových soudů bylo postupně zřízeno 24.⁷⁰ Jako první zahájil svou činnost MLS v Brně, a to již v květnu 1945⁷¹, a jako poslední MLS v Chebu v únoru 1946.⁷² Zřízeny byly na jeden rok, ale jejich působnost musela být dvakrát prodlužována. Definitivně první retribuční období skončilo 4. května 1947.⁷³ Případy, které nestihly být vyřízeny do tohoto data, byly předány řádným soudům, které však postupovaly podle retribučního dekretu.⁷⁴ Jako první konec své činnosti oznámil MLS v Uherském Hradišti 3. května 1947. Tento soud neměl žádné nevyřešené případy, které by postoupil řádným soudům.⁷⁵

Senát mimořádných lidových soudů byl pětičlenný. Předsedou musel být soudce z povolání, ostatní byli soudci z lidu, kteří nemuseli mít právnické vzdělání. Žalobu podával veřejný žalobce, kterého jmenovala vláda nebo z jejího pověření ministr spravedlnosti, jemuž byli podřízeni.

Souzení měli být především Němci, ale tak tomu nebylo. Mnoho Němců se před soud ani nedostalo, neboť byli odsunuti. Ministr spravedlnosti Drtina tuto skutečnost zdůvodnil tak, že po

⁶⁸ P. DRTINA, *Na soudu národa*, s. 17.

⁶⁹ Slib zněl: „Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu při své rozhodování řídit jen zákonem, že budu hlasovati podle svého nejlepšího svědomí a přesvědčení a že zachovám přísnou mlčenlivost o obsahu porady a hlasování soudce“. Viz *Sbírka zákonů a nařízení*, s. 83.

⁷⁰ Praha, Brno, České Budějovice, Česká Lípa, Hradec Králové, Cheb, Chrudim, Jihlava, Jičín, Klatovy, Kutná Hora, Liberec, Litoměřice, Mladá Boleslav, Most, Moravská Ostrava, Nový Jičín, Olomouc, Opava, Písek, Plzeň, Tábor, Uherské Hradiště, Znojmo.

⁷¹ Řídil se ještě londýnským dekretem č. 6.

⁷² M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 48.

⁷³ Ukončení činnosti mimořádných lidových soudů se nevyhnulo pozornosti tisku. Touto událostí se zabývaly např. články *Mimořádné soudnictví končí*. Obrana lidu 4.5.1947; *Lidové soudnictví končí*, Svobodné noviny 4.5.1947; *Lidové soudy skončily*. Mladá fronta 6.5.1947.

⁷⁴ J. KUKLÍK, *Mýty a realita takzvaných Benešových dekretů*, s. 384.

⁷⁵ M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 59.

odpykání trestu by nebylo možné je odsunout a „*zůstali by státu na obtíž*“.⁷⁶ Mnoho Němců stihlo z protektorátu uprchnout ještě před koncem války. Celý trest si neodseděla ani většina odsouzených Němců, neboť jim v roce 1955 byla udělena amnestie kvůli plánovanému vystěhování. Češi si museli odpykat mnohem větší část svých trestů.⁷⁷ Kromě amnestie existovala ještě možnost podmíněčného propuštění, o kterém rozhodovaly komise pro podmíněčné propuštění.⁷⁸

Od začátku činnosti soudů bylo zřejmé, že nepostupují jednotně. Odlišně posuzovaly stejná provinění a i výše trestu se mnohdy lišila. Ministerstvo spravedlnosti proto začalo vydávat dodatečné pokyny a pomocné materiály, které byly soudům zasílány. Od října 1945 si soudy vyměňovaly přehledy své práce. Jednotnou praxi se však do konce retribuční vytyčovat nepodařilo. Postupem doby se lišil i názor na výši trestů, ty byly za stejná provinění nižší a nižší. Přibývalo stále více osvobozujících rozsudků, v mnoha případech bylo upuštěno od potrestání, neboť dolní hranice 5 let se zdála být příliš vysoká.

Proces před MLS mohl probíhat maximálně tři dny, poté byl případ předán řádnému soudu. Existovaly však i výjimky, např. soud s velitelem ghety v Terezíně Karlem Rahmem, který probíhal sedm dní.⁷⁹ Přelíčení bylo veřejné a ústní a mohlo probíhat i v nepřítomnosti obžalovaného. V případě, že byl obžalovaný odsouzen k trestu smrti a poprava nebyla veřejná, musel být rozsudek vykonán do dvou hodin, obžalovaný však mohl požádat o hodinový odklad. Pokud poprava byla veřejná, musela být vykonána

⁷⁶ P. DRTINA, *Na soudu národa*, s. 47.

⁷⁷ M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 54 – 56.

⁷⁸ Podrobněji o komisích pro podmíněčné propuštění Tamtéž, s. 56; K. KOČOVÁ – Z. RADVANSKÝ – J. SUCHÁ, *Mimořádný lidový soud*, s. 14.

⁷⁹ Ve dnech 23. až 30. dubna 1947 před MLS v Litoměřicích. Viz Helena KREJČOVÁ, *Karl Rahm. Otázky (ne)nastolené a (ne)zodpovězené*, in: *Poválečná justice a národní podoby antisemitismu*, Sborník, Praha – Opava 2002, s. 108 – 203; K. KOČOVÁ – Z. RADVANSKÝ – J. SUCHÁ, *Mimořádný lidový soud*, s. 86.

do dvaadvaceti hodin. Po popravě nacistického náměstka pražského primátora Josefa Pfitznera⁸⁰, kdy byly přítomny i děti, byly vydány směrnice upravující podmínky, za kterých měly být veřejné popravy vykonávány.⁸¹

V českých zemích bylo podáno celkem 132 549 trestních oznámení, z toho jich bylo vyřízeno 130 114. Žalobou u MLS skončilo 38 316 případů. 37 982 žalob bylo vyřízeno u MLS, zbytek byl postoupen řádným soudům. Z důvodu odsunu bylo upuštěno od stíhání ve 14 879 případech. Od potrestání bylo upuštěno v 745 případech. Na doživotí bylo odsouzeno 741 obžalovaných, z toho 443 Němců a 293 Čechů. V 713 případech byl vynesena nejvyšší trest, z toho bylo 475 Němců a 234 Čechů.⁸²

Ve dnech 10. až 11. června 1947 se konala v parlamentu debata ke zprávě o výsledcích retribuční. Debata byla bouřlivá, kritizovány byly faktické nedostatky a chyby. Retribuční politiku však víceméně podporovaly všechny politické strany s výjimkou komunistů. Ti útočili především na ministra spravedlnosti Drtinu.⁸³ Vyčítali mu „*nedostatečné potrestání české kolaborace vlivnějších a majetnějších vrstev společnosti*“⁸⁴. 2. července však zprávu s výhradami schválili.

⁸⁰ První veřejná poprava, vykonána 6. září 1945. Více k osobě J. Pfitznera viz A. MÍŠKOVÁ – V. ŠUSTEK, *Josef Pfitzner a protektorátní Praha*; V. ŠUSTEK, *Josef Pfitzner a protektorátní Praha v letech 1939 – 1945. Měsíční situační zprávy Josefa Pfitznera*, Svazek II, Praha 2001.

⁸¹ Zájemci museli být starší 18 let a museli si opatřit zvláštní povolení. Popravy už nebyly vykonávány na veřejných prostranstvích.

⁸² P. DRTINA, *Na soudu národa*, s. 11 – 12. Srovnej J. KUKLÍK, *Mýty a realita takzvaných Benešových dekretů*, s. 384 – 385; M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 71 – 74; K. KOČOVÁ – Z. RADVANOVSKÝ – J. SUCHÁ, *Mimořádný lidový soud*, s. 98.

⁸³ Nespokojenost komunistů s průběhem retribuční byla prezentována i na stránkách Rudého práva v článku *Potrestání zrádců a kolaborantů nebylo provedeno uspokojivě*. Rudé právo 1.6.1947.

⁸⁴ V. JIŘÍK, *Nedaleko od Norimberku*, s. 16.

III.3. Další retribuční dekrety

III.3.1. Národní soud

O zřízení Národního osudu bylo rozhodnuto až během jednání v Moskvě. Jak již bylo řečeno, dekret č. 17 o Národním soudu byl přijat 19. června 1945. Před tímto soudem měli stanout veřejní činitelé, kteří páchali zločiny podle velkého retribučního dekretu. Mezi tyto činitele byli počítáni „*prezident a členové protektorátních vlád, členové ústředního vedení Vlajky, členové Kuratoria pro výchovu mládeže, členové výboru a činovníci České ligy proti bolševismu, vedoucí činovníci Národní odborové ústředny zaměstnanců a Svazu zemědělství a lesnictví, novináři, kteří propagačně sloužili vládě vetřelců v denním tisku, nebo vůbec osoby, které byly vedoucím postavením v životě politickém, vysokým úřadem, vysokou funkcí velitelskou nebo význačným místem v životě hospodářském vázány být svým spoluobčanům vlasteneckým vzorem*“.⁸⁵ Souzené osoby byly pouze české národnosti.⁸⁶

Ne všichni zločinci, kteří působili na území českých zemí, nám byli vydáni, neboť jejich zločiny přesahovaly rámec protektorátu, takže byli souzeni v Norimberku. Mezi takové patřili říšští protektoři Konstantin von Neurath a Wilhelm Frick.⁸⁷

⁸⁵ *Sbírka zákonů a nařízení*, s. 31.

⁸⁶ Podrobněji k národnímu soudu M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 59 – 70. Procesem s protektorátní vládou se zabývali Robert Kvaček a Dušan Tomášek v R. KVAČEK – D. TOMÁŠEK, *Obžalovaná je vláda*, Praha 1999. Titíž autoři se věnovali také osudu protektorátního státního prezidenta Emila Háchy v R. KVAČEK – D. TOMÁŠEK, *Causa Emil Hácha*, Praha 1995.

⁸⁷ Von Neurath byl říšský ministr zahraničí, prezident Tajné kabinetní rady a člen Obrany říše, odsouzen byl na 15 let. Propuštěn byl 7. listopadu 1954. Frick byl říšský ministr vnitra. Odsouzen byl k trestu smrti. Podrobněji o Mezinárodním soudním tribunálu v Norimberku Miroslav HONZÍK, *Povstaňte, soud přichází*, Praha 1986; D. IRVING, *Norimberk. Poslední bitva*, Praha 1997.

III.3.2. „Malý“ retribuční dekret

Tento dekret byl vydán 27. října 1945 jako dekret č. 138 o trestání některých provinění proti národní cti. Vztahoval se na ty, kteří „*v době zvýšeného ohrožení republiky nepřístojným chováním, urážejícím národní cítění českého nebo slovenského lidu, vzbudili veřejné pohoršení*“. Takovýto provinilec byl potrestán „*okresním národním výborem vězením do jednoho roku nebo pokutou do 1000000 Kč nebo veřejným pokáráním nebo dvěma nebo všemi tresty*“⁸⁸. Tento dekret byl nutný, neboť velký retribuční nepamatoval na menší viníky. Obžalovaní stanuli před čtyřčlennými komisemi, ve kterých musel být aspoň jeden právně školený člověk.

Realizace tohoto dekretu byla svěřena komunistickému ministerstvu vnitra, což se také projevilo. Bylo rozhodnuto, že všichni, kdo budou obesláni k soudu kvůli provinění podle tohoto dekretu, ztratí čestná občanská práva. Nejdůležitějším bylo právo volit. Tato skutečnost napomohla komunistům vyhrát volby do Ústavodárného Národního shromáždění v květnu 1946. Po volbách byla většina obviněných zproštěna viny.⁸⁹

III.3. Obnovení retribuice

Retribuce byla obnovena nedlouho po komunistickém převratu 25. února 1948. Platnost velkého retribučního dekretu byla obnovena zákonem č. 33/1948 Sb. a platnost malého zákonem č. 34/1948 Sb. Oba dekrety nabyly účinnosti 2. dubna 1948. Novým ministrem spravedlnosti se stal Alexej Čepička.⁹⁰

⁸⁸ *Sbírka zákonů a nařízení*, s. 338.

⁸⁹ Podrobnosti o malém retribučním dekretu M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 35 – 39.

⁹⁰ Bývalý ministr spravedlnosti Prokop Drtina se v březnu 1948 neúspěšně pokusil o sebevraždu. Byl převezen do nemocnice, kde byl ještě v březnu zatčen a vzat do vyšetřovací vazby, ve které byl nezákonně držen šest let. Ve vykonstruovaném tajném procesu 15. prosince 1953 byl odsouzen za velezradu a vyzrazení státního tajemství na patnáct let odnětí svobody. O obnovení retribuice se dověděl až ve věznici v Leopoldově v roce 1955. Myslel si, že to

Jako první zahájil svou činnost MLS v Praze. Senáty soudů již nebyly pouze pětičlenné, ale i tříčlenné. Pětičlenné senáty se zabývaly znovuotevřenými kauzami. Přednosty soudů, jejich náměstky, veřejné žalobce, soudce z povolání i soudce z lidu ustanovoval ministr spravedlnosti. Mimořádné lidové soudy definitivně ukončily svou činnost 31. prosince 1948. Vedle spravedlivého odsouzení kolaborantů a zrádců byla řada osob postižena zásahy třídní justice, u mnohých tak zůstal pocit křivdy.⁹¹

komunisté učinili svémocně, nevěřil, že by s tím prezident Beneš souhlasil a dokonce podepsal. Propuštěn byl až na základě amnestie 10. května 1960. V roce 1973 dosáhl zahlazení rozsudku, ne však rehabilitace. Zemřel 16. října 1980 v Praze. M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 76 – 78; V. JIŘÍK, *Nedaleko od Norimberku*, s. 17.

⁹¹ Podrobněji k druhému retribučnímu období M. BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu*, s. 75 – 80.

IV. ČINNOST MIMOŘÁDNÉHO LIDOVÉHO SOUDU MLADÁ BOLESLAV

Informace o činnosti mladoboleslavského soudu lze získat především z dochovaných trestních spisů, materiály týkající se samotné činnosti nejsou ještě zpracovány a zpřístupněny.

MLS v Mladé Boleslavi zahájil svou činnost 15. září 1945, první hlavní přelíčení proběhlo 8. října a poslední případ byl projednáván 3. května 1947.⁹² Spadaly pod něj soudní okresy Mladá Boleslav, Mnichovo Hradiště, Nymburk, Turnov, Železný Brod, Benátky nad Jizerou a Bělá pod Bezdězem. Přednostou soudu byl jmenován krajský soudce JUDr. Eduard Hubáček a vedoucím veřejným žalobcem státní zástupce JUDr. Jaroslav Cicvárek. Byli jmenováni také soudci z lidu z okresů Mladá Boleslav, Mnichovo Hradiště, Nymburk, Turnov a Železný Brod, předsedové a veřejní žalobci. MLS nezasedal pouze v sídle krajského soudu v Mladé Boleslavi, ale i v sídlech okresních soudů v Nymburce, Turnově a Železném Brodě. Všechna hlavní přelíčení byla veřejná.

Předsedy MLS byli během zkoumaného období Eduard Hubáček, Josef Říha, Stanislav Nečásek, Jan Kozlanský, František Zima, Václav Sládeček, Bohuslav Nikl, Stanislav Fialka, Alois Tolar, Vladimír Siegl, Antonín Kettner, Rudolf Kračmera, Bohdan Zelinka, Václav Hlavatý, Cyril Pelech a JUDr. Košťál⁹³.

Veřejnými žalobci byli jmenováni Jaroslav Cicvárek, Ivan Šimerka, Ladislav Pavlousek, Jaroslav Kučera, Václav Kvasnička, Alois Nezbeda, Ladislav Rejman, Alfréd Kovář, Josef Růžička,

⁹² 15. září 195 byla souzena pouze Marie Králová, která byla odsouzena za udavačství k trestu smrti a ještě týž den popravena. Podrobněji o Králové s. 92 – 94. V poslední den činnosti mladoboleslavského MLS proběhlo sedm hlavních přelíčení. Tři obžalovaní byli viny zproštěni, jeden byl odsouzen na tři měsíce, jeden na pět. Jedna osoba byla odsouzena k trestu smrti, jednalo se o člena gestapa Martina Neubeckera. Podrobněji o něm s. 54 – 60.

⁹³ Křestní jméno není ve spisech uvedeno.

Miroslav Hradil, František Koptík, Záboj Věšín, Jan Vaněk, Jaroslav Šembera, Ludvík Felcman a JUDr. Špalc⁹⁴. Podle závěrečné zprávy uveřejněné v mladoboleslavském listu *Naše noviny* nejvíce žalob zpracoval Hradil (306), následoval Kučera (248) a Šembera (197).⁹⁵

Soudců z lidu bylo jmenováno celkem 150. Z okresu Mladá Boleslav 36, z okresu Mnichovo Hradiště 24, za Nymburk 32, za Turnov 39 a z okresu Železný Brod 19. Role soudců z lidu u MLS lze rekonstruovat pouze obtížně. Ve většině případů lze určit jejich politickou příslušnost. Z každého okresu byli jmenováni zástupci všech politických stran.⁹⁶ Nejvíce soudců z lidu jmenovala KSČ (53), dále národní socialisté (37), sociální demokraté (28) a lidovci (28). Bez politické příslušnosti byli čtyři soudci z lidu.⁹⁷

Ve sledovaných případech souzených příslušníků gestapa byla většinou parita soudců z lidu zachována. Porušena byla v kauzách Theodora Ehrlicha a Otto Grullera. V obou případech chyběl zástupce KSČ. Na případu Martina Neubeckera se můžeme přesvědčit, že soudci z lidu nebyli vždy spolehliví. Parita byla původně zachována, ale k hlavnímu přelíčení se bez omluvy nedostavil zástupce KSČ Josef Zima, kterého nahradil zástupce národních socialistů Václav Míšek. Z tohoto důvodu byl začátek hlavního přelíčení posunut o dvě hodiny.⁹⁸

Někteří obžalovaní byli ve vazbě po celou dobu od svého zatčení do hlavního přelíčení, někteří byli po nějaké době

⁹⁴ Také křestní jméno JUDr. Špalce není ve spisech uvedeno.

⁹⁵ Následovali Růžička, Kovář (oba zpracovali 183 žalob), Felcman (143), Věšín (117), Pavlousek (85), Kvasnička (75), Nezbeda (72), Rejman (60) a Cicvárek (50). *21 trest smrti vynesl lidový soud v Ml. Boleslavi*. *Naše noviny* 15. 5. 1947.

⁹⁶ KSČ, národní socialisté, sociální demokracie a lidovci.

⁹⁷ Václav Nedvěd a Bohumil Vaněček z okresu Mnichovo Hradiště, Vojtěch Černý z okresu Turnov a Stanislav Halama z okresu Železný Brod.

⁹⁸ Na nespolehlivost soudců z lidu si stěžovali i přednostové MLS ve svých závěrečných zprávách. Podrobněji viz Kateřina KOČOVÁ, *Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945-1947)*, in: Pax bello potior, Liberec 2004, s. 299 – 318.

propuštění a vyšetřování na svobodě a někteří dokonce nebyli ani zatčeni a k hlavnímu přelíčení se dostavili na základě předvolání.

Průběh každého hlavního přelíčení byl zaznamenán zapisovatelem. Písemně byla zaznamenána i porada soudců z lidu a předsedy soudu o výši trestu.

Šestnáct odsouzených k trestu smrti bylo popraveno na dvoře budovy Krajského soudu v Mladé Boleslavi a čtyři na dvoře budovy Okresního soudu v Nymburce. Přítomni byli také soudní lékaři, jimiž byli MUDr. Honc, MUDr. Ševčík, MUDr. Dobrý, MUDr. Kleisner a MUDr. Kohout.

Veřejným žalobcům bylo podáno celkem 1 754 případů, z nichž bylo postoupeno 175 jiným soudům, 759 vyřazeno a 619 případů přešlo MLS. Vyneseno bylo 564 rozsudků a 45 případů bylo postoupeno řádným soudům.⁹⁹

IV.1. Charakteristika spisů Mimořádného lidového soudu Mladá Boleslav v letech 1945 – 1947

IV.1.1. Počet projednávaných případů

Ve fondu MLS Mladá Boleslav je dochováno 571 trestních spisů z celkového počtu 619 spisů.

Lsp	Počet nedochovaných spisů
1945	13
1946	22
1947	12
Celkem	47

⁹⁹ 21 trest smrti vynesl lidový soud v Ml. Boleslavi. Naše noviny 15. 5. 1947.

Údaje v dalším textu se týkají 591 případů, které jsou obsaženy v dochovaných spisech. Jedná se o 472 mužů a 119 žen.¹⁰⁰ Nejvíce lidí bylo před MLS postaveno v roce 1946 a nejméně v roce 1945.

Mladoboleslavský MLS patří v porovnání s jinými soudy k těm menšího rozsahu. Např. u MLS Liberec bylo v letech 1945 – 1947 obžalováno 1 302 osob, u MLS Litoměřice 1 877 osob, u MLS Moravská Ostrava bylo 1 792 obžalovaných a u MLS Opava bylo v letech 1945 – 1948 obžalováno 2 259 osob. U mladoboleslavského MLS bylo obžalováno více lidí české národnosti než německé (360 Čechů, 190 Němců), u výše zmíněných MLS tomu bylo naopak, podstatně převažovali Němci nad Čechy. Např. v Liberci bylo během prvního retribučního období obžalováno pouze 45 lidí české národnosti, zatímco obžalovaných Němců bylo 1250. V Litoměřicích bylo obžalováno 382 Čechů a 1 473 Němců. V Moravské Ostravě bylo během obou retribučních období obžalováno 829 Čechů a 1 017 Němců a v Opavě 298 Čechů a 1 677 Němců.¹⁰¹

IV.1.2. Národnostní struktura obžalovaných

Z 591 osob vyšetřovaných během prvního retribučního období bylo české národnosti 360, německé 190, po jednom ukrajinské, rusínské, ruské, estonské a italské a dvě osoby byly národnosti slovenské. U 30 osob není z dostupných materiálů možné určit, k jaké národnosti se hlásily. U čtyř mužů nevíme ani, v jakém roce stanuli před mladoboleslavským MLS.¹⁰² Nejvíce osob bylo obviněno v roce 1946, nejméně v roce 1945.

¹⁰⁰ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kartony č. 1 – 97.

¹⁰¹ Viz K. KOČOVÁ – Z. RADVANSKÝ – J. SUCHÁ, *Mimořádný lidový soud*, s. 28, 51; M. BORÁK, *Činnost Mimořádného lidového soudu Moravská Ostrava*, s. 84, 86; D. JANÁK, *Činnost Mimořádného lidového soudu Opava*, s. 276.

¹⁰² Jedná se o Jiřího Krause, Jaroslava Danyeluka, Václava Šrajera a Josefa Maška.

Národnostní struktura

Rok	Česká národnost	Německá národnost	Jiná národnost	Nelze určit
1945	33	13	1 ukrajinská	0
1946	209	119	1 rusínská 1 ruská	18
1947	118	58	2 slovenská 1 estonská 1 italská	12
Celkem	360	190	7	30

Muži

Rok	Česká národnost	Německá národnost	Jiná národnost	Nelze určit
1945	26	9	1 ukrajinská	0
1946	164	99	1 rusínská 1 ruská	10
1947	96	51	1 estonská 1 italská	8
Celkem	286	159	5	18

Ženy

Rok	Česká národnost	Německá národnost	Jiná národnost	Nelze určit
1945	7	4	0	0
1946	45	20	0	8
1947	22	7	2 slovenská	4
Celkem	74	31	2	12

IV.1.3. Poměr odsuzujících a zprošťujících rozsudků

V letech 1945 – 1947 bylo u MLS v Mladé Boleslavi k trestu odnětí svobody nebo k trestu smrti odsouzeno 354 osob a zproštěno viny 187 osob. Ve dvanácti případech byli sice obžalovaní uznáni vinnými, ale soud upustil od jejich potrestání. Tři muži zemřeli

ještě před hlavním přelíčením, jeden z nich spáchal ve vazbě sebevraždu, a jedna žena byla odsunuta, aniž by stanula před soudem. V 28 případech bylo vyšetřování zastaveno, z toho v 19 případech z důvodu duševní choroby.¹⁰³

Rok	Zproštěno viny	Vynesen trest	Smrt před hlavním přelíčením	Upuštěno od trestu	Odsun před hlavním přelíčením
1945	12	33	0	1	0
1946	94	225	3	6	1
1947	81	96	0	5	0
Celkem	187	354	4	12	1

Muži

Rok	Zproštěno viny	Vynesen trest	Smrt před hlavním přelíčením	Upuštěno od trestu	Odsun před hlavním přelíčením
1945	8	25	0	1	0
1946	69	186	3	5	0
1947	58	85	0	5	0
Celkem	135	296	3	11	0

¹⁰³ Z důvodu duševní choroby bylo zastaveno trestní řízení např. proti Aloisii Kůtkové, rozené Josefové. Narodila se 25. prosince 1879 v Novém Hradci a byla domovnicí v Liberci. Podle obžaloby měla udat v roce 1941 Marii Kobosilovou na četnické stanici v Turnově pro porážku vepře načerno. Řízení proti ní bylo zastaveno 26. února 1947 z důvodu duševního vyčerpání. Další, proti níž bylo trestní řízení zastaveno z důvodu duševní nemoci, byla také Anna Králová, narozená 26. srpna 1914 v Chrásti, v domácnosti. V Lednu 1944 měla udat Antonii Husákovou gestapu pro protiněmecké výroky. Husáková byla silně nervově rozrušena, protože ji opustil manžel, navíc trpěla debilitou. Trestní řízení proti Rudolfu Hondlovi bylo zastaveno 29. ledna 1947. Soudní lékaři Ševčík a Honc shledali, že trpí imbecilitou. Hondl se narodil 17. prosince 1913 v Litoli a pracoval jako zahradník v Lysé nad Labem. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, Kůtková – karton č. 30, Lsp 143/1946, Králová – karton č. 34, Lsp 177/1946, Hondl – karton č. 49, Lsp 267/1946.

Ženy

Rok	Zproštěno viny	Vynesen trest	Smrt před hlavním přelíčením	Upuštěno od trestu	Odsun před hlavním přelíčením
1945	4	8	0	0	0
1946	25	39	0	1	1
1947	23	11	0	0	0
Celkem	52	58	0	1	1

IV.1.4. Důvody k odsouzení

Ve většině případech byli obžalovaní odsouzeni ještě k různým vedlejším trestům, kterými byly ztráta části nebo celého majetku ve prospěch státu, ztráta občanské cti na určitou dobu nebo navždy a odpracování části nebo celého trestu ve zvláštních nucených pracovních oddílech. Trest býval ztřeň např. tvrdým ložem.¹⁰⁴ Každý odsouzený byl povinen uhradit náklady trestního řízení.

Důvody	1945	1946	1947	Celkem
Udavačství	17	79	38	134
SS	2	3	3	8
SA	4	25	8	37
NSKK	0	1	0	1
NSDAP	0	15	3	18
NS-Frauenschaft	1	4	1	6
NOF	0	1	1	2
Vlajka	1	5	1	7
NSV	0	1	0	1
Propagace a podpora fašistického hnutí	3	35	13	51
Vojenská zrada	0	2	2	4
Prospěch nepříteli	2	5	4	11

¹⁰⁴ Většinou na čtvrt roku, u kratších trestů odnětí svobody na měsíc.

Služba v nepřátelském vojsku	0	0	1	1
Vyhrožování udáním, gestapem apod.	1	14	8	23
Nabádání k udavačství	0	1	0	1
Zadržení zajatců	0	2	0	2
Usmrcení čs. občanů	0	1	0	1
Ublížení na zdraví čs. občanů	0	2	0	2
Ztráta svobody čs. občanů	2	25	11	38
Obohacení se na úkor perzekuovaných osob	0	2	2	4
Nařizování nucené práce	0	2	0	2

Z údajů v tabulce je patrné, že nejvíce osob bylo odsouzeno pro zločin udavačství. Druhým nejčastějším důvodem k odsouzení byla propagace a podpora fašistického a nacistického hnutí a třetím zavinění ztráty svobody československých občanů a členství v SA. Následovaly vyhrožování československým občanům a funkcionářství v NSDAP.

IV.1.5. Trest odnětí svobody a jeho výše

Mladoboleslavským MLS bylo k trestu odnětí svobody odsouzeno celkem 333 osob, z toho třináct na doživotí. K trestu smrti bylo odsouzeno dvacet jedna obžalovaných, ve dvaceti případech byl trest vykonán. Nejnižším trestem, který byl MLS vyneseno, byl trest odnětí svobody na jeden měsíc, nejvyšším pak vedle trestu smrti a doživotí třicet let těžkého žaláře. Na jeden měsíc byla odsouzena jedna žena, na doživotí celkem třináct osob a na třicet let jeden muž.¹⁰⁵

¹⁰⁵ Tresty odnětí svobody na jeden měsíc a na třicet let byly vyneseny v roce 1947. Na doživotí bylo sedm osob odsouzeno v roce 1946 a šest v roce 1947.

Výše trestů odnětí svobody v letech 1945 – 1947

Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem	Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem
1 měsíc	0	1	1	2 roky	13	3	16
2 měsíce	1	1	2	2,5 roku	3	0	3
3 měsíce	4	3	7	3 roky	22	3	25
4 měsíce	2	0	2	3,5 roku	0	1	1
4,5 měsíců	1	0	1	4 roky	11	3	14
5 měsíců	2	0	2	4,5 roku	2	0	2
6 měsíců	22	5	27	5 let	34	12	45
6,5 měsíců	1	0	1	6 let	9	4	13
7 měsíců	4	0	4	7 let	4	2	6
8 měsíců	7	0	7	8 let	10	1	11
9 měsíců	3	0	3	10 let	23	4	27
10 měsíců	4	0	4	12 let	6	1	7
1 rok	27	2	29	15 let	8	1	9
13 měsíců	1	0	1	16 let	1	0	1
14 měsíců	5	1	6	18 let	3	0	3
15 měsíců	2	0	2	20 let	16	3	19
16 měsíců	1	2	3	25 let	4	0	4
18 měsíců	7	1	8	30 let	1	0	1
19 měsíců	2	0	2	doživotí	11	2	13
20 měsíců	1	0	1	trest smrti	19	2	21

Nejčastější výší trestu u mužů i u žen bylo pět let, a to v čtyřiceti pěti případech. Druhým nejčastějším trestem byl jeden rok (ve 29 případech), šest měsíců, deset let (shodně ve 27 případech), tři roky (25 případů) a trest smrti (21 případů). Celková výše trestů byla 1 781 let, průměrný trest činil pět a půl roku těžkého žaláře.

Výše trestu odnětí svobody v roce 1945

Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem	Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem
6 měsíců	1	0	1	7 let	0	1	1
1 rok	1	0	1	10 let	5	2	7

2 roky	1	0	1	12 let	1	0	1
3 roky	2	0	2	15 let	0	1	1
4 roky	2	0	2	20 let	1	1	2
5 let	7	2	9	trest smrti	3	1	4
6 let	1	0	1				

Výše trestu odnětí svobody v roce 1946

Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem	Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem
2 měsíce	0	1	1	2,5 roku	3	0	3
3 měsíce	0	1	1	3 roky	15	2	17
4 měsíce	2	0	2	3,5 roku	0	1	1
6 měsíců	11	3	14	4 roky	6	3	9
6,5 měsíců	1	0	1	4,5 roku	1	0	1
7 měsíců	3	0	3	5 let	16	7	23
8 měsíců	5	0	5	6 let	6	3	9
9 měsíců	3	0	3	7 let	3	1	4
10 měsíců	3	0	3	8 let	7	1	8
1 rok	22	2	24	10 let	12	2	14
13 měsíců	1	0	1	12 let	4	1	5
14 měsíců	4	1	5	15 let	7	0	7
15 měsíců	2	0	2	16 let	1	0	1
16 měsíců	1	2	3	18 let	3	0	3
18 měsíců	7	1	8	20 let	11	1	12
19 měsíců	2	0	2	25 let	3	0	3
20 měsíců	1	0	1	doživotí	5	2	7
2 roky	6	3	9	trest smrti	8	1	9

Výše trestu odnětí svobody v roce 1947

Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem	Výše trestu	Muži	Ženy	Celkem
1 měsíc	0	1	1	4,5 roku	1	0	1
2 měsíce	1	0	1	5 let	10	3	13
3 měsíce	4	2	6	6 let	1	1	2
4,5 měsíce	1	0	1	7 let	1	0	1
5 měsíců	2	0	2	8 let	3	0	3
6 měsíců	10	2	12	10 let	6	0	6
7 měsíců	1	0	1	12 let	1	0	1

8 měsíců	2	0	2	15 let	1	0	1
10 měsíců	1	0	1	20 let	4	1	5
1 rok	4	0	4	25 let	1	0	1
14 měsíců	1	0	1	30 let	1	0	1
2 roky	6	0	6	doživotí	6	0	6
3 roky	5	1	6	trest smrti	8	0	8
4 roky	3	0	3				

V praxi všech MLS bylo obvyklé, že se výše testu za stejná provinění často lišila. Mimo jiné záleželo i na době, kdy došlo k hlavnímu přeličení, protože později byli vynesené tresty všeobecně nižší než v počátcích činnosti MLS. Tato skutečnost se promítla i do činnosti MLS Mladá Boleslav.¹⁰⁶

IV.1.6. Tresty smrti udělené MLS Mladá Boleslav

MLS v Mladé Boleslavi odsoudil k nejvyššímu trestu během prvního retribučního období celkem 21 osob, mezi nimiž byly i dvě ženy, obě české národnosti. K nejvyššímu trestu bylo odsouzeno osm Němců a třináct Čechů. Jedenáct lidí se provinilo udavačstvím¹⁰⁷, mezi nimi byli i dvě osoby německé národnosti. Pět osob spáchalo zločin proti státu¹⁰⁸ a pět proti osobám¹⁰⁹. Z těchto odsouzených k restu nejvyššímu bylo prokazatelně sedm konfidentů gestapa, všichni se hlásili k české národnosti.

¹⁰⁶ Příkladem různých trestů za stejné provinění můžou být případy Jana Havránka z Turnova, Jaroslava Samka z Plzně a Františka Kříže ze Švábí, kteří byli odsouzeni za podporu a propagaci fašismu. Hlavní přeličení s Havránkem proběhlo 11. prosince 1945 a odsouzen byl k deseti letům odnětí svobody. Samek před MLS stanul 17. března 1947 a odsouzen byl pouze na šest měsíců. Kříž byl 6. března 1947 obvinění zproštěn. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, Havránek – karton č. 4, Lsp 42/1945, Samek – karton č. 66, Lsp 32/1947, Kříž – karton č. 68, Lsp 43/1947.

¹⁰⁷ Mezi nimi byli konfidenti gestapa, SD i „obyčejní“ udavači.

¹⁰⁸ Podle § 1 retribučního dekretu.

¹⁰⁹ Z toho čtyři byli odsouzeni podle § 7 retribučního dekretu, jednalo se o bývalé členy gestapa v Mladé Boleslavi. Jeden Němec byl odsouzen podle § 5 retribučního dekretu.

Tabulka všech odsouzených k trestu smrti

Jméno	Národnost	Vynesení rozsudku	Vykonání trestu	Důvod
Králová Marie	česká	8. 10. 1945	8. 10. 1945	konfidentka SD
Adolf Vojtěch	německá	30. 11. 1945	30. 11. 1945	zavinil smrt tří partyzánů
Novák Vladislav	česká	13. 12. 1945	13. 12. 1945	udavač
Zavadil Vojtěch	česká	20. 12. 1945	20. 12. 1945	udavač
Hašek Rudolf	česká	23. 1. 1946	23. 1. 1946	konfident gestapa a SD
Andrýs Jan	česká	10. 2. 1946	10. 2. 1946	konfident gestapa
Novák Jan	česká	22. 2. 1946	22. 2. 1946	5.5.1945 přivedl něm. vojáky do zad čsl. povstalců
Jelen Ferdinand	německá	26. 3. 1946	26. 3. 1946	udavač
Zajícová Anna	česká	4. 4. 1946	4. 4. 1946	udavačka
Sláma Augustin	česká	12. 4. 1946	12. 4. 1946	konfident gestapa
Zajíček Ladislav	česká	24. 4. 1946	24. 4. 1946	konfident gestapa
Hrůza Alois	česká	26. 10. 1946	26. 10. 1946	udavač
Kummer Karel	německá	4. 11. 1946	4. 11. 1946	9.5.1939 zastřelil Čecha
Holec Josef	česká	12. 2. 1947	12. 2. 1946	konfident gestapa
Vobořil Jaroslav	německá	28. 3. 1947	28. 3. 1947	udavač
Fanta František	česká	16. 4. 1947	16. 4. 1947	konfident gestapa
Kostelecký Karel	česká	16. 4. 1947	16. 4. 1947	konfident gestapa
Stross Josef	německá	24. 4. 1947	24. 4. 1947	člen gestapa
Hansmann Martin	německá	26. 4. 1947	26. 4. 1947	člen gestapa
Ehrlich Theodor	německá	30. 4. 1947	30. 4. 1947	člen gestapa
Neubecker Martin	německá	3. 5. 1947	udělena milost prezidenta – doživotí	člen gestapa

Ve zmíněném seznamu vykonaných poprav není uvedeno, že trest smrti byl vykonán také v případech Rudolfa Haška a Anny Zajícové. Údaje se rozcházejí v případech Vojtěcha Adolfa, Jana Andrýse a Martina Hansmanna. Vojtěch Adolf je v seznamu uveden

jako Adolf Vojtěch, Andrýs jako Andrys a Hansmann jako Hannaman. U Andrýse je zaznamenáno i chybné datum popravy, a to 10. února 1947.¹¹⁰

¹¹⁰ O. LIŠKA a kol., *Vykonané tresty smrti*, s. 31 – 151, 164.

V. GESTAPO

30. ledna 1933 prezident Paul von Hindenburg jmenoval kancléřem Adolfa Hitlera. Hitler se opíral o dva mocenské nástroje – o armádu a policii. Po požáru Říšského sněmu 27. února 1933¹¹¹ byl hned druhý den vydán zákon na ochranu národa a státu¹¹², byl vyhlášen permanentní výjimečný stav, proběhly první deportace do koncentračních táborů a byl položen základ ke vzniku německé tajné státní policie. Dosavadní policie byla ovládnuta za pomoci SS. Zákonem z 26. dubna 1933 vznikl Úřad tajné státní policie, který sídlil v Berlíně na Prinz-Albrecht-Straße 8. Gestapo vzniklo k 1. říjnu 1936 výnosem Reinharda Heydricha a Heinricha Himmlera¹¹³ z 28. srpna 1936.

V únoru 1936 byl vydán pruský¹¹⁴ zákon o gestapu, v němž stálo, že úkolem gestapa je „*vyhledávat a potírat všechny protistátní snahy na celém území státu, soustřeďovat a vyhodnocovat výsledky pátrání a informovat vládu a ostatní úředníky*“¹¹⁵. Na úrovni krajů plnily tento úkol úřadovny gestapa¹¹⁶ a v pohraničí byly ještě zřízeny zvláštní pohraniční komisariáty¹¹⁷.

První tři úřadovny gestapa na území českých zemí vznikly v říjnu 1938 v Liberci, Karlových Varech a Opavě. Byly podřízeny Úřadu tajné státní policie v Berlíně a Hlavnímu říšskému bezpečnostnímu úřadu (RSHA)¹¹⁸. V květnu 1939 byly vytvořeny

¹¹¹ K založení požáru se přiznal Marinus van der Lubbe z nizozemského Leidenu. Byl členem komunistické strany, bylo mu 24 let a duševně nebyl zcela v pořádku. Na místě byl zadržen a na otázku, proč to udělal, řekl, že na protest. Byl odsouzen k trestu smrti a v lednu 1934 popraven.

¹¹² Tímto zákonem skončila svoboda a policie získala neomezenou pravomoc provádět bez soudního povolení domovní prohlídky, zatýkat a na zatčené uvalovat ochrannou vazbu, aniž by byli vyslechnuti.

¹¹³ Od června 1936 Heydrich velel gestapu a SD, Himmler veškeré policii.

¹¹⁴ V čele pruské policie stál Hermann Göring.

¹¹⁵ O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 14.

¹¹⁶ Úřadovny nebo-li služebny.

¹¹⁷ Tzv. Staatspolizeistellen a Grenzkommissariate.

¹¹⁸ V jeho čele stál Heydrich. Po atentátu na něj, který provedli Jozef Gabčík a Jan Kubiš 27. května 1942 a na jehož následky 4. června zemřel, ho v čele

vedoucí úřadovny v Praze a Brně, které podléhaly centrále v Berlíně. 1. září byly povýšeny na řídicí úřadovny¹¹⁹. Pod každou vedoucí úřadovnu spadalo několik úřadoven venkovních.¹²⁰ Výnosem z 29. září 1939 se z gestapa stal samostatný odbor RSHA a od této chvíle všechny úřadovny spadaly přímo pod RSHA.

Členy gestapa se stávali příslušníci SS a jiných složek policie. Podmínkou bylo, že každý člen gestapa musel být zároveň i členem SS. Ostatní zájemci byly do SS přiděleni, museli podat žádost a splňovat všechny Himmlerem přesně stanovené podmínky, mezi něž patřily např. říšská státní příslušnost, německá národnost¹²¹, členství v NSDAP, SdP nebo jinde, árijský původ, věk 18 až 35 let, zdravotní způsobilost.¹²² V případě, že žadatel splňoval všechny předpoklady, byl nejprve devět měsíců kriminálním čekatelem, kdy se musel naučit psát na stroji a těsnopis. Potom musel absolvovat tříměsíční kurz na kriminální odborné škole v Berlíně-Charlottenburgu. Na konci kurzu ho čekala zkouška I. stupně. Když zkoušku složil, stal se úředníkem gestapa s hodností kriminální asistent, což bylo nejnižší místo. Návrhy na povýšení podávali vedoucí úřadoven. Tyto návrhy schvalovali velitelé bezpečnostní policie a SD.

Gestapo jako samostatné oddělení RSHA pod sebou mělo další referáty¹²³. Vedlo také tajné kartotéky „A-Kartei“, „B-Kartei“, „E-Kartei“ a Referát N nebo-li Nachrichtenreferat. „A-Kartei“ vznikala už od prvních dnů okupace a na seznam byli zaznamenáni čeští

RSHA vystřídal nejprve Himmler a od roku 1943 Ernst Kaltenbrunner. Vnitřní struktura RSHA po reorganizaci z 29. září 1939 viz příloha č. 7.

¹¹⁹ Staatspolizeileitstellen. Tento název se na pokyn z Berlína přestal užívat koncem roku 1944. Nahradil ho název „Velitel bezpečnostní policie v Praze“ (Kommandeur der Sicherheitspolizei in Prag). Viz K. FREMUND, *Konec pražského gestapa*, s. 10 – 11.

¹²⁰ Mladoboleslavská venkovní služebna spadala pod řídicí služebnu pražskou.

¹²¹ To platilo pro členy s vyššími pravomocemi. Řidiči a pomocné síly v kanceláři bývali i české národnosti.

¹²² O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 79.

¹²³ Viz příloha č. 7.

občané nespolehliví a nepřátelští říši.¹²⁴ „B-Kartei“ vznikla později a ocitli se na ní lidé, proti kterým nebylo zakročeno ihned, dále rodinní příslušníci a příbuzní těch, kteří byli odsouzeni k trestu smrti nebo zahynuli v koncentračních táborech.¹²⁵ Na „E-Kartei“ byli příbuzní uprchlých z protektorátu. Poslední tajnou kartotékou byl Referát N, což byl v podstatě seznam konfidentů gestapa, bez kterých by gestapo zdaleka nebylo tak úspěšné.

Podle ministra spravedlnosti Prokopa Drtiny bylo za války na území českých zemí 5 861 příslušníků gestapa.¹²⁶ Většina z tohoto počtu stihla však včas uprchnout. Několik jich bylo sice vypátráno a dopadeno, ale mnoho jich trestu zcela uniklo. Ještě před svým zmizením stačili zničit většinu materiálů, které by mohli být použity proti nim. Státní ministr Karl Hermann Frank vydal 22. února 1945 tzv. „Opatření ARLZ“¹²⁷, které určovalo, jak postupovat při ničení důkazů. Nejprve bylo na bezpečné místo převezeno vše, co mohlo být v běžném provozu postrádáno, potom měly být odvezeny ty materiály, které byly potřebné pro další provoz a tudíž nemohly být hned zničeny a nakonec mělo být zlikvidováno vše, co nestihli členové gestapa odvézt.¹²⁸

¹²⁴ Podrobněji o „Seznamu A“ viz s. 40 – 41.

¹²⁵ Podle tohoto seznamu bylo zatýkáno především za heydrichiády.

¹²⁶ P. Drtina, *Na soudu národa*, s. 14. V seznamu příslušníků gestapa vydaném ministerstvem vnitra však nejsou uvedeni všichni členové gestapa. Z mladoboleslavské služebny na seznamu chybí osm zaměstnanců, mezi nimiž je i vedoucí služebny Martin Hansmann, jeho dcera Ilse, Theodor Ehrlich nebo řidič Vilém Hašlar.

¹²⁷ Aufforderung = uvolnění, Räumung = vyklizení, Lähmung = ochromení, Zerstörung = zničení.

¹²⁸ Podrobněji K. FREMUND, *Konec pražského gestapa*, s. 54 – 58.

V.1. Pokus o rekonstrukci činnosti služebny gestapa v Mladé Boleslavi

O činnosti mladoboleslavské služebny nejsou dochovány žádné materiály, zaměstnanci gestapa stihli všechny usvědčující záznamy zničit ještě před koncem války. Zachována byla pouze zatýkácí kniha.¹²⁹ Rekonstrukce činnosti je z velké části možná jenom na základě výpovědí bývalých zaměstnanců, zejména pak vedoucího služebny Martina Hansmanna, některé poznatky lze získat z literatury.¹³⁰ Většinou nelze říci, do jaké míry se jejich výpovědi zakládají na pravdě a jaká fakta záměrně zkreslují, aby vyvolali zdání, že oni se ničeho nedopustili a jen vykonávali rozkazy z vyšších míst. Jejich cílem bylo, aby byli odsouzeni k co nejnižšímu trestu.

Mladoboleslavská venkovní služebna byla podřízena Staatspolizeileitstelle v Praze, která dávala podřízeným venkovním služebnám rozkazy, a spolupracovala s mladoboleslavskou a jičínskou SD.¹³¹ Hansmann tvrdil, že většina zatčení byla provedena na příkaz z Prahy. Do Prahy musela být hlášena také skutečnost, kdy měl být někdo zatčen na základě udání konfidentů nebo „obyčejných“ udavačů.¹³² Vedoucí služebny prý mohl vydat rozkaz k akci pouze ve velmi závažných a naléhavých případech. V době nepřítomnosti vedoucího služebny dával rozkazy k zatýkání

¹²⁹ V ní jsou zaznamenány iniciály zatčených osob a jméno vyšetřujícího úředníka.

¹³⁰ Činnosti gestapa na území českých zemí se věnuje K. FREMUND, *Konec pražského gestapa*; O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*; O. SLÁDEK, *Ve znamení smrtihlava*.

¹³¹ K. FREMUND, *Konec pražského gestapa*, s. 7 – 8; O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 42 – 46.

¹³² Byly tam také zasílány seznamy podezřelých osob a tam bylo rozhodnuto, kdo ze seznamu bude zatčen. V Praze se také rozhodovalo o dalším osudu zatčených lidí, jako byly např. deportace do koncentračního tábora, vazba, soud apod. Podle O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 42 – 46 však do Prahy nebyly posílány pouze seznamy s návrhem na zatčení určitých osob, ale už přímo seznamy zatčených.

jeho zástupce, což byla jeho pravomoc. Mohl také zakročit v naléhavých případech a podepisovat nedůležité věci, i když byl vedoucí nepřítomen jen krátce. Hansmann tvrdil, že on ani ostatní zaměstnanci gestapa neměli prakticky možnost samostatného rozhodování. Podobně vypovídali i další úředníci. Z výpovědi svědků, kteří vypovídali v jejich prospěch, však vyplývá, že zcela bez možnosti samostatně vydat rozkazy nebyli. Většině těchto svědků nebo jejich rodinám pomohli, tudíž měli možnost ovlivnit, zda dotyčný bude zatčen a vězněn.

Součástí zatčení byla i domovní prohlídka, při které byly zabavovány především cennosti, zakázané knihy, hotovost, auta, sokolské uniformy apod. Seznam zabaveného majetku byl také posílán do Prahy a tam se rozhodovalo, co má být vráceno původním majitelům.¹³³ Mnohdy byly zabaveny celé vily či byty, původní majitelé se museli vystěhovat a veškerý svůj majetek nechat na původním místě.¹³⁴

Každý úředník pracoval v rámci určitého referátu. Martin Neubecker zpracovával židovské záležitosti, neoprávněné držení zbraní a pracovní sabotáže. Max Fricke, vrchní kriminální asistent, se staral o věci ohledně cestovních pasů, komunistickou činnost a veškeré sabotážní akce ve firmě Asap v Mladé Boleslavi. Theodor Ehrlich měl dozor nad všemi továrnami na Mladoboleslavsku a vyšetřoval sabotáže. Vedle toho dohlížel také na vojenské výstrojní a výzbrojní stanice, vedl oddělení nepřátelského letectva a v jeho kompetenci bylo vyšetřování parašutistů. Gestapo potřebovalo také

¹³³ Žádný člen gestapa si nesměl ponechat nic ze zabavených věcí bez souhlasu pražské služebny nebo nadřízeného. V Praze se rozhodovalo také o tom, zda zabavená auta zůstanou k dispozici mladoboleslavskému gestapu nebo budou do Prahy odevzdána.

¹³⁴ Např. Zdeňka Meissnerová ve své výpovědi uvedla, že se musela vystěhovat po zatčení svého manžela 26. srpna 1939 a navíc jí bylo uloženo, aby uhradila náklady na stěhování příslušníků gestapa do jejich vily. Po Hansmannovi chtěla, aby jí vystavil potvrzení na zabavené věci, ten se jí však vysmál. Vila byla také zabavena rodině MUDr. Alfréda Markuse, do které se nastěhovali Hansmann a jeho zástupce Martin Neubecker se svými rodinami.

tlumočníky, kterými byli Josef Stross, Berthold Stöbrich a Rudolf Grimm. Postupně se služebna rozrůstala o další členy. Vrchní asistent Edgar Schmidt zpracovával záležitosti týkající se Sokola a odbojového hnutí Obrana národa¹³⁵. Vrchní asistent Richard Nienau vyšetřoval komunistické případy a neoprávněné držení zbraní. Asistent August Gleixner¹³⁶ zpracovával poslech cizího rozhlasu. Gustav Muhr byl nejprve pouze tlumočníkem a později vyšetřoval politické záležitosti. Dalšími členy byli řidiči Vilém Hašlar, Vilém Braun a Josef Němeček a vedoucí kartotéky Traxler a jeho pomocník Josef Fischer.

O personálním obsazení služebny mladoboleslavského gestapa při výslechu mluvil i Josef Fischer. Kromě úředníků a řidičů jmenoval i sekretářky a členy policejní strážní služby.¹³⁷ Kromě výše zmíněných úředníků dalšími byli Karl Rotter, Daniel Kartarius, Konrad Peikert, Walter Eschenburg, Hans Kinder, Heinrich Faber, Fritz Lorenzen, Eduard Schweidler.¹³⁸

Vedoucími mladoboleslavské služebny byli Karl Hüntze, Martin Hansmann, Karl Rotter, Daniel Kartarius a Konrad Peikert.¹³⁹ Na postu zástupce vedoucího služebny gestapa v Mladé Boleslavi se vystřídal Martin Neubecker, Karl Rotter a Max Fricke.¹⁴⁰

V srpnu 1941 byly u každé úřadovny zřízeny referáty N, ve kterých byli zaznamenáni všichni konfidenti. Do této doby se každý

¹³⁵ Podzemní odbojová organizace aktivních i záložních vojáků rozpadlé československé armády pod velením generála Bílého. Jejím úkolem bylo připravovat odpor proti německým okupantům a konat přípravy pro rekonstrukci republiky.

¹³⁶ Ve spisech je někdy jmenován jako Gleissner nebo Gleisner.

¹³⁷ Celý seznam viz příloha č. 9.

¹³⁸ Podle seznamu příslušníků gestapa byli členy mladoboleslavské služebny ještě Hans Pfaff a Franz Strach.

¹³⁹ Podle O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa* byl posledním vedoucím Kartarius. Toto tvrzení se však rozchází s výpovědí Josefa Strosse, podle kterého byl Kartarius na počátku dubna 1945 přeložen do Prahy a na jeho místo nastoupil Peikert. Kartarius byl v Praze během květnového povstání i podle K. FREMUND, *Konec pražského gestapa*, s. 117.: „Vrchní kriminální tajemník Kartarius, který byl davu nejbliže, byl povalen a byla mu odňata puška“.

¹⁴⁰ O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*.

člen gestapa staral pouze o ty své. Hansmann za své konfidenty označil Jaroslava Joachymstála, žida Kaisera a Karla Ludvíka z Mladé Boleslavi a Josefa Holce z Debře.¹⁴¹ Všichni od něj údajně dostávali měsíční plat. Kromě Kaisera byli po válce dopadeni a odsouzeni MLS. Joachymstál byl souzen s dalšími dvěma konfidenty Josefem Karáskem a Janem Andrýsem, hlavní přeličení s nimi proběhlo ve dnech 3. až 10. února 1946. Karásek byl odsouzen na dvacet let, Andrýs k trestu smrti a Joachymstál na doživotí.¹⁴² Hlavní přeličení s Karlem Ludvíkem se konalo 13. ledna 1947, cítil se vinen. Odsouzen byl na doživotí.¹⁴³ Holec byl 12. února 1947 odsouzen k trestu smrti.¹⁴⁴ Hansmann tvrdil, že jména konfidentů ostatních členů gestapa nezná, ačkoliv jim jako vedoucí služebny vydával peníze.

O konfidentské službě podal svědectví Josef Fischer. Řekl, že N-referát nejprve vedl Richard Nienau, který neuměl česky, a později ho vystřídal Gustav Muhr, který naopak česky uměl velmi dobře. Dále uvedl, že ti členové gestapa, kteří uměli česky, získávali do služeb české lidi, kteří měli nejen za peněžitou úplatu pravidelně podávat zprávy. Konfidenti na služebnu docházeli po setmění do půlnoci a své zprávy podávali pod přiděleným číslem. Za své služby dostávali plat a různé odměny v podobě cigaret nebo alkoholu. Fischer řekl, že seznam konfidentů měl Muhr. Vedle

¹⁴¹ Popřel, že by vedl kartotéku konfidentů.

¹⁴² Joachymstál se narodil 31. ledna 1893 a zaměstnán byl jako řezník. Karásek se narodil 14. dubna 1901 a pracoval jako řidič. Andrýs byl obchodník, narodil se 16. května 1898. Všichni se hlásili k české národnosti a žili v Mladé Boleslavi. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 15, Lsp 255/1946 (Joachymstál), Lsp 28/1946 (Karásek) a Lsp 31/1946 (Andrýs). O Janu Andrýsovi podrobněji s. 75 – 77.

¹⁴³ Holíč Karel Ludvík se narodil 5. února 1899 v Kolíně a žil v Císařovci. Hlásil se k české národnosti. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 62, Lsp 376/1946.

¹⁴⁴ Holec se narodil 19. června 1895 v Tuchomyšli. Podrobnosti o něm s. 79 – 80.

gestapa měla své konfidenty i SD, kterou v Mladé Boleslavi vedl Ing. Hans Holubetz.¹⁴⁵

Pro kontakt s konfidenty byly zřízeny i imaginární firmy, jednou takovou byla firma Glawa v Praze, což měl být velkoobchod s umělým sklem a dřevěným zbožím. V budově této firmy byla uložena kartotéka všech konfidentů z celých Čech.¹⁴⁶

Někteří se do služeb gestapa a nacismu dali z vlastního přesvědčení, jiní proto, že se báli týrání při výslechu nebo deportace do koncentračního tábora.¹⁴⁷

Z konfidentství bylo MLS obviněno šestnáct osob, z nichž sedm bylo odsouzeno k trestu smrti a jeden zemřel ještě během vyšetřování.

Jméno	Bydliště	Hlavní přelíčení	Trest	Číslo spisu
Hašek Rudolf	Turnov	23.1.1946	smrt	Lsp 63/1945
Andrýs Jan	Mladá Boleslav	3.-10. 2. 1946	smrt	Lsp 31/1946
Joachymstál Jaroslav	Mladá Boleslav	3.-10. 2. 1946	doživotí	Lsp 255/1946
Karásek Josef	Mladá Boleslav	3.-10. 2. 1946	20 r.	Lsp 28/1946

¹⁴⁵ Hans Holubetz také stanul před MLS v Mladé Boleslavi. Odsouzen byl 16. dubna 1947 na doživotí. Narodil se 25. prosince 1902 v Brně a hlásil se k německé národnosti. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 74, Lsp 81/1947. Konfidentkou SD byla např. Marie Králová, která byla MLS odsouzena k trestu smrti. Podrobnosti o Králové s. 74 – 75.

¹⁴⁶ K. FREMUND, *Konec pražského gestapa*, s. 18 – 34.

¹⁴⁷ Příběhy několika konfidentů viz D. TOMÁŠEK, *Konfidenti*. Tomášek se ve své knize věnuje jak životním příběhům vybraných konfidentů, tak pohnutkám, které je vedli ke spolupráci s gestapem. Tomášek se také zabýval příběhem jednoho pomocníka parašutistů, kteří organizovali vysílání ilegální stanice Libuše z lomu Hluboká v Ležákách. Gestapu unikl tím, že předstíral duševní chorobu. Během dlouhých jednotvárných dní přemýšlel i o konfidentech: „Proč jsou na sebe lidé zlí? Proč jsou na světě Jidášové a proč také ti, kteří jejich služby odměňují? Kdyby nikdo zrádce nepotřeboval a nepodporoval, těžko by mohli existovat. Marně by nabízeli své služby a nakonec by vymřeli jako něco, co je pro svět, přírodu a lidi zbytečné. Kdyby gestapo nemělo k dispozici české špicly, konfidenty, bylo by bezruké a slepé... To jsou ti, kteří se plazí nenápadně při zdi dějinami národů a číhají na příležitost. Před sto lety jako dnes i za sto let.“ Viz D. TOMÁŠEK, *Sám proti gestapu*, s. 87.

Kulhavá Miroslava	Kolonie	3.-4.4.1946	doživotí	Lsp 82/1945
Sláma Augustin	Debř n. Jiz.	12.4.1946	smrt	Lsp 52/1946
Zajíček Ladislav	Mladá Boleslav	24.4.1946	smrt	Lsp 27/1946
Šír Ludvík	Turnov	24.7.1946	4 r.	Lsp 170/1946
Ludvík Karel	Císařovec	13.1.1947	doživotí	Lsp 376/1946
Holec Josef	Debř n. Jiz.	12.2.1947	smrt	Lsp 4/1947
Veselý František	Turnov	3.-4.3.1947	10 r.	Lsp 37/1947
Kostelecký Karel	Mladá Boleslav	8.-11.4., 16.4.1947	smrt	Lsp 78/1947
Fanta Franišek	Mladá Boleslav	8.-11.4., 16.4.1947	smrt	Lsp 80/1947
Vojtíšek Jaroslav	Nepřevázka	21.4.1947	25 r.	Lsp 86/1947
Smutný Václav	Krnsko	21.4.1947	doživotí	Lsp 86/1947
Novák Karel	Řepov	21.4.1947 zemřel		Lsp 90/1946

Za další konfidenty Fischer ve svých výpovědích označil Lulayovou, Brončišina a Dlouhého.

Od prvních dnů okupace vznikl na všech služebnách gestapa tzv. „Seznam A“¹⁴⁸, na němž byli vedeni čeští lidé nespolehliví a nepřátelští nacistickému režimu. Hansmann tvrdil, že v Mladé Boleslavi ho začali sestavovat na příkaz, který přišel z Prahy. Řekl, že vyhotovením seznamu pověřil všechny členy gestapa.¹⁴⁹ Nikdo prý nevěděl, za jakým účelem měl vzniknout. Na seznamu bylo asi 25 osob a byl poslán do Prahy. Do 1. září 1939 byli všichni uvedeni na seznamu zatčení během „Akce A“, nebylo proti nim vedeno

¹⁴⁸ „A-Kartei“.

¹⁴⁹ Naproti tomu Ehrlich tvrdil, že tím byli pověřeni pouze Neubecker a Fricke.

trestní řízení. Jejich zatčení se zdůvodňovalo tím, že měli sloužit jako záruka loajálnosti českého obyvatelstva k říši.¹⁵⁰

Na základě tohoto seznamu byl mj. 26. srpna 1939 ve své kanceláři zatčen JUDr. Karel Meissner z Mladé Boleslavi. Jeho manželka Zdeňka vypověděla, že asi čtrnáct dní byl vězněn ve věznici Krajského soudu v Mladé Boleslavi. Společně s ostatními zatčenými byl odvezen nejprve do Chrastavy a poté do Žitavy. Na podzim 1939 byl bez soudu deportován do koncentračního tábora Buchenwald, kde 28. května 1940 zemřel.

V červnu 1940 proběhlo pravděpodobně nejrozsáhlejší zatýkání členů ON, kterou mladoboleslavské gestapo podniklo. ON se na Mladoboleslavsku začala formovat už v březnu 1939. V jejím čele stál nejprve Josef Botka, který byl zatčen během první akce proti ON 1. září 1939. Po Botkově zatčení organizaci vedl major Josef Fryml, který byl zatčen na jaře 1940 a 19. června umučen v mladoboleslavských kasárnách. Po něm vedení ON na krátkou dobu převzal Ing. Josef Hanuš.¹⁵¹ Červnové zatýkání proběhlo na základě udání Joachymstála.¹⁵² Hansmann šetřením pověřil Schmidta a Stöbricha, jako tlumočník jim byl přidělen Stross.¹⁵³ Byl zatčen Hanuš a mnoho dalších. Manželka Hanuše Vlasta vypověděla, že oba byli zatčeni 17. června 1940.¹⁵⁴ V červnu 1942 byl Hanuš v Berlíně odsouzen k trestu smrti, popraven byl 13. prosince 1943.

¹⁵⁰ O „Seznamu A“ K. FREMUND, *Konec pražského gestapa*, s. 31., O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 33 – 34, 83 – 84.

¹⁵¹ *V boji a v práci*, Sborník III. kraje SOPVP Mladá Boleslav, Mladá Boleslav 1947, s. 17 – 27, 95 – 97, 116 – 118.

¹⁵² Na služebnu přinesl zalepený dopis, v němž se psalo o ilegální činnosti zmíněné organizace.

¹⁵³ To potvrdil ve svých výpovědích i Theodor Ehrlich.

¹⁵⁴ V době procesu jí bylo 48 let, bydlela v Praze a byla v domácnosti. Spolu s Hanušovou sestrou Boženou Benešovou byly brzy propuštěny. Hanušová však byla opět zatčena. Když jí manžel předával moták, zpozorovali to Neubecker a Schmidt. Bez soudu byla deportována do Ravensbrücku, kde byla až do konce války. Obě ženy vyslýchal Schmidt, Hanuše Hansmann. Doslechla se, že ho týral.

Společně s Hanušem byl zatčen také bývalý štábní kapitán Jan Vít. Podle jeho ženy Věry ho zatkli Muhr. Do července 1940 byl vězněn v Masarykových kasárnách v Mladé Boleslavi, pak byl převezen do České Lípy, Malé pevnosti Terezín, Budišína a Ulmu, kde zůstal až do roku 1942, kdy byl souzen v Berlíně pro přípravu velezrady a odsouzen k trestu smrti. Podle úmrtního listu zemřel 1. června 1943.¹⁵⁵

Jako vězení využívalo gestapo prostor Masarykových kasáren v Mladé Boleslavi. Většina členů gestapa používala během výslechů zadržených fyzické násilí, což však bylo podle předpisů zakázáno. Na dodržování tohoto zákazu měl dbát vedoucí služebny.¹⁵⁶ Úředníci tento zákaz však nedodržovali a ani vedoucí služebny Martin Hansmann fyzickému násilí vůči vyslýchaným nijak nebránil.

V.2. Zaměstnanci gestapa před MLS v Mladé Boleslavi

Podle dochovaných trestních spisů lze konstatovat, že mladoboleslavský MLS odsoudil k trestu odnětí svobody devět bývalých zaměstnanců gestapa¹⁵⁷ a ve čtyřech případech byl vynesena trest smrti, z nichž jeden byl zmírněn na doživotí. Dva spisy nejsou dochovány, z toho u jedné osoby není známa výše trestu. Jeden byl odsouzen v roce 1946, dalších deset v roce 1947.

Jméno	Trest	Datum vynesení rozsudku
Josef Fischer	20 r.	9.8.1946
Rudolf Grimm	4 r.	13.2.1947
Vilém Hašlar	4 r.	8.4.1947

¹⁵⁵ Vítová se narodila 23. července 1917, pracovala jako úřednice a s dcerou žila v Mladé Boleslavi. Během domovní prohlídky jim bylo zabaveno auto, Hansmann při hlavním přelíčení tvrdil, že se tak stalo na příkaz z Prahy.

¹⁵⁶ O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 127 – 128.

¹⁵⁷ Z toho jich sedm sloužilo v Mladé Boleslavi a dva v Jičíně.

Eduard Schweidler	5 r.	18.4.1947
Josef Stross	smrt	24.4.1947
Martin Hansmann	smrt	26.4.1947
Ján Bláha	20 r.	28.4.1947
Otto Gruller	doživotí	29.4.1947
Theodor Ehrlich	smrt	30.4.1947
Martin Neubecker	smrt, zmírněno na doživotí	3.5.1947
Karl Rotter	spis nedochován ¹⁵⁸	???

Všichni obvinění požádali o přidělení obhájce z moci úřední. Ve většině případech byli obžalovaní úředníci gestapa odsouzeni ke ztrátě občanské cti navždy a propadnutí celého majetku ve prospěch státu.

Většina souzených členů popřela, že by spáchala nějaký zločin. Všichni se odvolávali na to, že pouze plnili rozkazy svých nadřízených a kdyby neuposlechli, byli by tvrdě potrestáni. Ve svých výpovědích se snažili všechno svést na ostatní, snažili se vzbudit dojem, že oni se ničím neprovinili a pokud ano, tak neúmyslně. Takovými výpověďmi chtěli dosáhnout odsouzení k co nejmenšímu trestu.

Mezi souzenými příslušníky gestapa bylo pět říšských Němců, čtyři čeští Němci a dva Češi. Věkový průměr členů gestapa, kteří stanuli před mladoboleslavským MLS, včetně dvou členů jičínské služebny, byl v roce 1945 41,5 roku. Nejstarším byl Eduard Schweidler, kterému bylo 58 let, nejmladším pak jednatřicetiletý člen jičínského gestapa Otto Gruller, z členů mladoboleslavské služebny Vilém Hašlar, kterému bylo 32 let. Věkový průměr všech členů mladoboleslavské služebny, u kterých bylo možné zjistit rok narození, byl 40,5 let. Většině členů bylo do 40 let, věk nad 50 let byl spíše výjimkou.

¹⁵⁸ O Rotterovi víme pouze, že se narodil 21. dubna 1890 v Olomouci, bydlel v Berlíně a byl německé národnosti. Zatčen byl 12. března 1947 a pravděpodobně postaven před MLS. 28. dubna 1948 spáchal ve věznici krajského soudu sebevraždu oběšením.

Nejdůležitějšími případy, které byly u mladoboleslavského MLS projednávány, byly případy vedoucího gestapa v Mladé Boleslavi Martina Hansmann a jeho zástupce Martina Neubeckera. Oba byli odsouzeni k trestu smrti, Neubeckerovi byl trest zmírněn na doživotí.

Svědky, kteří vypovídali v jednotlivých případech lze rozdělit do tří skupin. První skupinu tvoří oběti nacistické perzekuce, které vypovídaly proti obžalovaným, druhou skupinou jsou svědci vypovídající ve prospěch obžalovaných a třetí skupinu tvoří vypovídající zaměstnanci gestapa.

V.2.1. Martin Hansmann

Vedoucí mladoboleslavské služebny Martin Hansmann¹⁵⁹ je prvním členem gestapa, který byl MLS v Mladé Boleslavi odsouzen k trestu smrti a jehož spis je zachován¹⁶⁰.

Hansmann byl evangelík německé národnosti. Narodil se 13. října 1893 v Einbecku.¹⁶¹ Se svou rodinou bydlel v Braunschweigu,

¹⁵⁹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 79, Lsp 125/1947.

¹⁶⁰ Podle Oldřich LIŠKA a kol., *Vykonané tresty smrti v Československu 1918 – 1989*, Sešity Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, Sv. 2, Praha 2000 byl prvním popraveným členem gestapa na základě rozhodnutí MLS Mladá Boleslav Josef Stross, jehož spis však bohužel dochován není. Ze spisu M. Hansmanna se dovídáme, že Stross se narodil 23. srpna 1907 v Doksech, byl ženatý, římskokatolického vyznání a německé národnosti. Pro Hansmanna pracoval jako tlumočník. Podrobnější informace o Strossově osobě jsou ve spisu Theodora Ehrlicha. Stross neměl sourozence, rodiče bydleli v Oldenburgu v anglickém okupačním pásmu. V Liberci vychodil pět let obecné, čtyři roky městské a dva roky průmyslové německé školy, v České Lípě se vyučil zubním technikem. Roku 1939 začal sloužit u gestapa v Mladé Boleslavi jako tlumočník. V prosinci 1944 byl přefazěn ke gestapu do Kladna, kde zůstal až do konce války. Při odchodu z Československa 5. května 1945 na něj bylo střeleno a tak se přihlásil na MNV v Nových Strašicích, kde byl hned zatčen a převezen do Mladé Boleslavi. V roce 1941 se oženil s Gertrudou Mansovou, měli dceru Elke. Po válce bydlely obě u jeho rodičů. Popraven byl 24. dubna 1947.

¹⁶¹ Jeho rodiči byli Kristian a Kristina Kändlerová.

kde měl hlášené trvalé bydliště po celou dobu války.¹⁶² V Braunschweigu získal také vzdělání, vychodil zde obecnou a policejní školu, vyučil se truhlářem.

Svoji kariéru začal budovat u námořnictva, kde sloužil v letech 1913 až 1920, kdy odešel natrvalo do služeb policie. Začínal u Schutzpolizei v Braunschweigu, kde setrval do roku 1926. V dubnu téhož roku byl přeřazen ke kriminální policii, taktéž v Braunschweigu. 1. května 1934 začal pracovat na gestapu.

Ve svých výpovědích tvrdil, že do řad gestapa nevstoupil dobrovolně, ale byl tam přeložen na základě příkazu ministerstva vnitra. Do března 1939 vykonával službu v Braunschweigu, poté byl odvelen na území Protektorátu Čechy a Morava. První tři měsíce strávil jako kriminální inspektor v Kolíně.¹⁶³ 8. června 1939 byl přeložen do Mladé Boleslavi, kde působil do 30. dubna 1942 a po celou dobu zde byl vedoucím služebny.¹⁶⁴ Do února 1945 sloužil v Krakově, kam byl podle svých slov přeložen za trest¹⁶⁵. Z Krakova byl poslán do Prahy a poté k Sonderkommandu Chrudim¹⁶⁶. V květnu se pak dal na útěk směrem k Plzni, kde padl do zajetí Američanů a byl převeden do zajateckého tábora.

Z výpovědi je zřejmé, že Hansmann byl v nacistickém hnutí a jeho organizacích aktivní již na počátku 30. let. V roce 1932 dobrovolně vstoupil do NSDAP, kde nevykonával žádnou funkci.¹⁶⁷ Dále přiznal, že se v roce 1937 stal členem SS. Podle svých slov tak

¹⁶² S manželkou Emilií Einthoferovou měli dceru Elsu. V době procesu jí bylo 24 let a za války pracovala u mladoboleslavského gestapa jako kancelářská síla.

¹⁶³ Ještě během této doby byl na tři až čtyři týdny odvolán do Prahy, Kladna, Kralup nad Vltavou, Slaného, Loun a Roudnice nad Labem.

¹⁶⁴ V Hansmannově soudním spise je někdy uváděno chybné datum jeho příchodu na služebnu gestapa do Mladé Boleslavi – 8. července 1939.

¹⁶⁵ Bohužel v žádné výpovědi není specifikováno, čím se provinil, že musel být takto potrestán.

¹⁶⁶ Sonderkommando Chrudim vzniklo v prosinci 1944. Působilo na moravsko-slezském pomezí a podnikalo akce proti partyzánům. Hansmann byl zástupcem velitele Paula Feustela. 4. května 1945 bylo komando zrušeno. Viz O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 346 – 348.

¹⁶⁷ Stalo se tak 1. dubna 1932.

neučinil dobrovolně, ale byl tam přidělen na základě nařízení. Rok 1937 však ještě nebyl rokem, kdy lidé byli nuceni do SS vstoupit. Po příchodu do Mladé Boleslavi získal hodnost SS-Obersturmführer kriminální komisař, v Krakově byl povýšen na SS-Hauptsturmführera. Za své „zásluhy“ byl roku 1942 vyznamenán vojenským záslužným křížem II. třídy.

Během doby, kdy byl vedoucím gestapa, bylo ve městě a jeho okolí zatčeno přes sedm set padesát osob, z nichž nejméně sto osm bylo popraveno, umučeno nebo zemřelo v koncentračních táborech, káznicích a věznicích. Za činnost v ON bylo zatčeno osmdesát lidí, na dvacet dva z nich čekala smrt. Za členství a činnost v Sokole bylo zatčeno sedmdesát lidí, z nichž si smrt vyžádala osmnáct obětí. Počet zatčených a odtransportovaných židů není znám. Ze spisu jen víme, že se jich z koncentračních táborů vrátilo osmnáct. Přibližně čtyři sta padesát lidí bylo zatčeno pro „běžné“ trestné činy, jako byl poslech cizího rozhlasu, nenávistné řeči proti Hitlerovi a říši, obchodování načerno, nelegální držení zbraně apod. Z této početné skupiny se konce války nedožilo dvacet sedm osob.¹⁶⁸

Mezi těmi, jejichž smrt zavinil, byli např. JUDr. Karel Meissner, Václav Větvička, Ing. Josef Hanuš a bývalý štábní kapitán Jan Vít¹⁶⁹.

Meissner byl zatčen během „Akce A“ a jeho žena Zdeňka vypověděla, že si pro něj přišel osobně Hansmann s Neubeckerem. Meissner zemřel v Buchenwaldu. Jeho žena obdržela oznámení o jeho úmrtí, nebyla v něm však uvedena příčina smrti. Jelikož v době zatčení byl Meissner fyzicky zcela v pořádku, pojala podezření, že byl umčen. Obžalovaný byl též přítomen domovní prohlídce ve vile i v Meissnerově kanceláři a přikázal jí, aby se do čtrnácti dnů z vily do kanceláře vystěhovala. Gestapo jí také zabavilo veškerý majetek.

¹⁶⁸ Tyto údaje jsou v Hansmannově trestním spise. Každé skupině je věnovaná zvláštní složka s údaji o počtu zatčených a jmény těch, kteří nepřežili.

¹⁶⁹ O Hanušovi a Vítovi podrobněji s. 41 – 42.

Václav Větvička byl starostou Sokola v Bakově nad Jizerou. Gestapo ho zatklo 8. října 1941. Zemřel 11. května 1942 v Osvětimi. Jeho manželka Anna řekla, že ho zatýkal obžalovaný, který také dal rozkaz k domovní prohlídce, při které jim zabaven sokolský kroj.¹⁷⁰

Hansmannovi bylo také prokázáno, že mnoha lidem vyhrožoval zatčením, násilím nebo deportací do koncentračního tábora, vězně při výslechu týral, bil a zúčastňoval se domovních prohlídek, při kterých zabavoval majetek postižených osob.

Z výpovědí dalších svědků je zřejmé, že Hansmann byl při výsleších velmi surový a když byl výslechu pouze přítomen, nikdy nezasáhl proti krutostem, kterých se dopouštěli ostatní členové gestapa. Např. MUDr. Alfréd Markus a Václav Chemič vypověděli, že Hansmann byl přítomen jejich výslechu, při kterém byli surově týráni, ale nezasáhl. Jaroslav Vosmek uvedl, že ho při prvním výslechu surově bil do obličeje a tloukl ho opaskem přes ledviny. Při druhém výslechu ho už nebil, ale přihlížel, jak ho bil Schmidt.¹⁷¹

Několik málo svědků vypovídalo v Hansmannův prospěch. Mezi takové patřil např. MUDr. Štěpán Pazderník, který řekl, že jeho a manželku vyslýchal Nienau pro poslech cizího rozhlasu. Během výslechu přišel obžalovaný, kterého Provazník dříve léčil, a zanedlouho byl i s manželkou propuštěn. Domníval se, že na tom

¹⁷⁰ Meissnerové bylo v době procesu 54 let, narodila se 6. června 1892, žila v Mladé Boleslavi a byla v domácnosti. S manželem měli tři děti. Větvičkové bylo 59 let. Žila v Bakově nad Jizerou a stejně jako Meissnerová byla v domácnosti.

¹⁷¹ Podrobnosti o Markusově případu v kapitole o Neubeckerovi, s. 55 – 56. Chemič se narodil 24. července 1906, zaměstnán byl jako technický úředník fy. Asap a žil v Mladé Boleslavi. Zatčen byl 30. srpna 1939 v Mnichově Hradišti kvůli šíření odbojového časopisu „V boj!“. Šest týdnů byl ve věznici Krajského soudu v Mladé Boleslavi, pak byl poslán do Jičína, do Prahy na Pankrác, do Drážďan a do Berlína, kde byl Lidovým soudem pro přípravu velezrady odsouzen ke čtyřem a půl letům těžkého žaláře. Prošel několik věznic a pracovních táborů, až se 6. července 1944 dostal do koncentračního tábora Flossenbürg a 20. dubna 1945 do Dachau. Absolvoval tzv. pochod smrti. Všichni měli být zastřeleni, ale na poslední chvíli je zachránily americké tanky.

měl zásluhu Hansmann. Ten to u soudu nepopřel. Dalším z těch, kteří vypovídali ve prospěch Hansmanna, byl Antonín Louša. Byl šest měsíců ve vazbě a poté ho na žádost dcery Hansmann propustil. Ještě dva roky byl sledován. Podle jeho výpovědi se k němu Hansmann během výslechu choval slušně. Toto svědectví Hansmann také nepopřel, tak jako všechna svědectví v jeho prospěch.¹⁷²

Jako svědci v tomto procesu byli předvoláni i dva bývalí členové mladoboleslavského gestapa Theodor Ehrlich a Josef Stross. Ti byli sami odsouzeni MLS Mladá Boleslav k trestu smrti a popraveni.

Ve svých výpovědích se shodli, že Hansmann využíval služeb několika konfidentů.¹⁷³ Popřeli jeho tvrzení, že osobně nikoho nezatýkal a nezúčastňoval se domovních prohlídek, Hansmann podle nich zatýkal Markuse i Meissnera. Dále řekli, že příkaz na zatčení členů Sokola přišel z Prahy. Neshodli se však na tom, zda Hansmann někoho osobně vyslýchal nebo týral. Ehrlich tvrdil, že ne, kdežto Stross řekl, že při výslechu udeřil Vosmeka.

Zatykač na Martina Hansmanna byl vydán Krajským soudem v Mladé Boleslavi 17. prosince 1946, zatčen byl 27. prosince. Veřejný žalobce při MLS v Mladé Boleslavi JUDr. Záboj Věšín podal 25. března 1947 návrh na jeho potrestání, sděleno mu to bylo 29. března.¹⁷⁴

Hlavní přelíčení bylo předsedou senátu JUDr. Josefem Říhou zahájeno 24. dubna 1947 v 8 hodin ráno a k vynesení rozsudku

¹⁷² Pazderníkovi bylo 48 let, s manželkou žil v Mladé Boleslavi a zaměstnán byl jako vojenský lékař. Dvašedesátiletý majitel brusírny Louša žil s manželkou v Bělé pod Bezdězem.

¹⁷³ Kromě Joachymstála, Kaisera, Ludvíka a Holce jmenovali ještě Kosteckého, Zajíčka a Koubíka. Zajíček a Kostecký byli zatčeni, postaveni před MLS a odsouzeni k trestu smrti. O Zajíčkovi podrobněji na s. 78 – 79, o Kosteckém na s. 80 – 82.

¹⁷⁴ JUDr. Věšín byl advokátem v Mladé Boleslavi. Obhájcem byl JUDr. Čeněk Černý, advokát v Sobotce. Hansmann se obhajoval německy, tlumočníkem byl Pospíšil.

došlo až 26. dubna v 18 hodin. Soudci z lidu byli Josef Mařík, František Kohout¹⁷⁵, Josef Šťastný a Engelbert Toman.¹⁷⁶

Martin Hansmann se necítil vinen. Řekl, že na území Československa nepřišel dobrovolně, ale byl sem přeložen téměř proti své vůli. Na tvrzení, že ve své funkci byl oddaný nacistickému režimu a při vykonávání svých povinností byl velmi horlivý oponoval tím, že pouze plnil rozkazy z vyšších míst. Kdyby neuposlechl, čekal by ho soud a následně koncentrační tábor. Senát MLS ho však vinným uznal a neshledal žádné polehčující okolnosti, naopak byl toho názoru, že uvedené zločiny spáchal ze „zavrženíhodných pohnutek“.¹⁷⁷ Martin Hansmann byl odsouzen k trestu smrti provazem, ztrátě občanské cti navždy a ke ztrátě celého majetku, který propadl ve prospěch státu.

Poprava měla být vykonána v 8 hodin večer, odsouzený však požádal o hodinový odklad. Jeho obhájce požádal o zmírnění trestu na doživotní žalář, ale žádost nebyla vyslyšena. Ve 20:45 byl odsouzený předveden z vazby a byl mu znovu přečten rozsudek. Poprava se konala na dvoře soudní budovy. Podle nálezu soudního lékaře MUDr. Václava Ševčíka nastala smrt ve 21 hodin. Po uplynutí jedné hodiny byla mrtvola sňata a odvezena na místní hřbitov k pohřbení.¹⁷⁸

V.2.2. Theodor Ehrlich

Theodor Ehrlich¹⁷⁹ se narodil 6. ledna 1910 v Hamburku, kde s celou rodinou žil a po celou válku tam měl hlášeno trvalé bydliště. Byl německé národnosti.¹⁸⁰

¹⁷⁵ Nahradil původně určeného Františka Milera.

¹⁷⁶ Mařík, pracoval dříve jako tajemník, Kohout byl technický úředník, Šťastný kontrolor ONP a Toman byl zaměstnaný u firmy Asap. Všichni čtyři žili v Mladé Boleslavi.

¹⁷⁷ Zproštěn byl pouze obvinění z fyzického ublížení Ladislavu Tisoveckému při výslechu v březnu 1942.

¹⁷⁸ Tento postup byl běžný po všech vykonaných popravách.

¹⁷⁹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 82, Lsp 151/1947.

U gestapa měl dozor nad všemi továrnami na Mladoboleslavsku a vyšetřoval sabotáže. V jeho kompetenci bylo vyšetřování parašutistů a vedl oddělení nepřátelského letectva.

V Hamburku získal také své vzdělání. Nejprve vychodil osm tříd obecné školy, potom se dva roky učil obchodním příručím a nakonec čtyři roky strojním zámečnickem. V letech 1930 až 1933 byl nezaměstnaný.¹⁸¹

Svoji kariéru u policie začal budovat také v Hamburku. 2. května 1933 zde byl přijat k Schutzpolizei, 22. října 1936 byl přidělen ke gestapu. Nedlouho před podepsáním mnichovské dohody, 22. září 1938, byl celý jeho oddíl převelen do Waldenburku a 10. října do Broumova s rozkazem obsadit Sudety. V Broumově byl do 21. prosince a dělal písaře Martinu Neubeckerovi. Z Broumova byl poslán zpět do Hamburku, 13. března následujícího roku do Liberce a o dva dny později do Mladé Boleslavi, kde byl až do 8. května 1945. V roce 1947 byl zadržen.¹⁸²

Ehrlich byl členem NSDAP, NSV a do roku 1933 také SA, kde získal hodnost Scharführera. Popřel, že by byl členem SS, přiznal pouze, že byl čekatelem s hodností Staffelhauptsturmführer, což dokládal tím, že měl jen prozatímní legitimaci. Bylo však dokázáno, že roku 1943 vyplnil formulář, byl jmenován kriminálním tajemníkem a povýšen na Sturmscharführera. Za své zásluhy při obsazování Sudet byl vyznamenán válečným křížem II. třídy.

¹⁸⁰ Jeho rodiči byli Waldemar a Mina Kochová, měl ještě dvě sestry. Otec pracoval jako kriminální komisař. 15. října 1937 se oženil s Editou Lorenzenovou a měli syna Jense, který se narodil 16. prosince 1938, a dceru Heidi, narozenou 29. dubna 1940. Manželka Edita zemřela 19. září 1943 v Mladé Boleslavi, poté se již neoženil. Byl evangelík.

¹⁸¹ Nezaměstnanost v této době měla za následek stoupající radikalizaci a příklon k nacistické ideologii.

¹⁸² Děti nechal v Doksech s bývalou písařkou gestapa Markétou Kneisslovou. Narodila se 5. února 1922, trvalé bydliště měla ve Falknově nad Ohří a hlásila se k německé národnosti. Ve své výpovědi uvedla, že ke gestapu nastoupila ze zdravotních důvodů a na starost měla vedení kartotéky, někdy psala protokoly. O Ehrlichovi vypověděla, že byl krutý, vyslýchané osoby bil a týral. Za jejího působení u gestapa přišlo vinou Ehrliche o život asi dvacet českých občanů.

Zatčen byl 3. ledna 1947 v internačním táboře Neuengamme u Hamburku. 10. dubna podal veřejný žalobce návrh na jeho potrestání, Ehrlichovi to bylo sděleno 14. dubna.¹⁸³

Hlavní přelíčení bylo veřejné a proběhlo ve dnech 29. a 30. dubna 1947. Senát soudu tvořili předseda JUDr. Vladimír Siegl a soudci z lidu František Kozák, Josef Šlégr, Jaroslav Bacílek a Václav Míšek.¹⁸⁴

Ehrlich svůj nejvážnější zločin spáchal v Kochánkách, kde kvůli němu přišlo o život devět lidí. Gestapo obdrželo několik anonymních udání, v nichž stálo, že obyvatelé Kochánek pomáhají uprchlým ruským zajatcům. První vlna zatýkání proběhla 18. března 1944, kdy bylo zadrženo šest lidí.¹⁸⁵ Dalších dvanáct jich bylo zatčeno 22. března¹⁸⁶, kdy byl do Kochánek přivezen ruský zajatec, kterého místní skrývali, aby je usvědčil.

Podle výpovědí svědků¹⁸⁷ vedl celou akci právě Ehrlich, který také provedl soupis konfiskovaného majetku a nechal ho odvézt neznámo kam. Zabavil jim i domácí zvířata a dobytek.

Ehrlich o Kochánkách vypovídal 9. ledna 1947. Uvedl, že osoby zatčené v první vlně nechal dát do soudní vazby v Nových Benátkách. Po konfrontaci se zadrženými Rusy všichni přiznali, že

¹⁸³ Veřejným žalobcem byl JUDr. Jaroslav Šembera, obhájcem JUDr. Jiří Sládeček. Oba byli advokáty v Mladé Boleslavi.

¹⁸⁴ Původně měl být předsedou přednosta okresního soudu JUDr. Cyril Pelech, ale požádal o zproštění účasti při hlavním přelíčení. Siegl byl krajský soudce. Kozák pocházel z Turnova, dříve byl strážmistrem, Šlégr pracoval jako úředník v Benátkách nad Jizerou, technický úředník Bacílek bydlel v Kosmonosech a Míšek byl zástupce dílovedoucího v Mladé Boleslavi. Ehrlich se také obhajoval německy, tlumočníkem byl opět Pospíšil.

¹⁸⁵ Josef a Božena Cibulkovi, Jaroslav a Marie Daliborovi a Miroslav a Marie Bečkovi.

¹⁸⁶ Do Kochánek přijela dvě velká osobní auta a jeden autobus. Úředníky gestapa doprovázeli dva příslušníci českého četnictva z Benátek nad Jizerou, štábní strážmistr Karel Veper a praporčík Lehečka. Podle svědectví Marie Daliborové, narozené 15. ledna 1881, zatčení byli ti, na které ukázal zajatý Rus. Řekla také, že Ehrlich měl na rukávě černou pásku, asi dva týdny byl vdovcem.

¹⁸⁷ Antonie Krouzová, Anna Šípková, Václav Herclík st. a ml., František a Helena Eliášovi, Ludvík Tomíček, Marie Daliborová, František a Růžena Ježkovi a Václav a Marie Tůmovi.

se znají. Kartarius to okamžitě hlásil dálnopisem do Prahy, odkud přišel rozkaz, aby zatčení byli vyslechnuti. Tímto úkolem byl pověřen právě Ehrlich.¹⁸⁸

Soud s deseti obžalovanými se konal 24. března v Dražicích v restauraci, žalobcem byl generální státní návladní Zeyneke, předsedou prezident Zemského soudu v Praze Behlmann.¹⁸⁹ Hlavním svědkem obžaloby byl Theodor Ehrlich. Devět obžalovaných bylo odsouzeno k trestu smrti¹⁹⁰ a 19. dubna byli popraveni na Pankráci. Zbýlých šest zatčených¹⁹¹ bylo odsouzeno 12. března 1945 ve Strakově akademii k těžkému žaláři.

Ehrlich popřel, že by někoho zatknul nebo vyslýchal, tvrdil, že „jen“ svědčil proti nim. To však popřeli zatčení, kteří se shodli na tom, že je Ehrlich nejen vyslýchal, ale byl velmi brutální, týral je a bil. Násilím a výhrůžkami nutil také jejich rodiny a ostatní obyvatele Kochánek, aby se přiznali.¹⁹²

Vedle toho zavinil ztrátu svobody nebo smrt mnoha dalších lidí a byl přítomen domovním prohlídkám, při kterých zabavoval majetek perzekuovaných osob. Některým lidem svými metodami výslechu způsobil těžké ublížení na zdraví. Např. František Mansfeld vypověděl, že s manželkou Marií byl zatčen 2. dubna 1945 pro činnost v odbojové organizaci Franz. Zatýkali je Ehrlich, Lorenz a Němeček. Při domovní prohlídce jim byl zabaven všechn

¹⁸⁸ Propuštěny mohly být pouze Marie Tůmová a Jana Heyduková, která měla doma malé dítě, které musela kojit.

¹⁸⁹ Podle Ehrliche byl Zeynecke spoluautorem obžaloby a určil, kdo bude hned postaven před soud.

¹⁹⁰ Byli jimi Josef a Marie Cibulkovi, Jaroslav a Marie Daliborovi, Miroslav a Marie Bečkovi, Antonín a Antonie Zbrojovi a Helena Čechová. Oldřich Hejduk byl poslán na pět let do káznice. Marie Bečková byla sestrou Jaroslava Dalibora.

¹⁹¹ Václav Tůma, Václav Čech, Ludvík Tomíček, František Eliáš a Růžena a František Ježkovi.

¹⁹² Např. František Eliáš, který se narodil 2. října 1887, bydlel v Kochánkách a byl české národnosti, vypověděl, že Ehrlich všechny tloukl obuškem nebo holí. Ludvík Tomíček obvinil Ehrliche z toho, že to byl on, kdo ho zatknul. Navíc ještě nutil jeho rodinu, aby se ke všemu přiznali, že on to již udělal. Tomíčkoví však nic nepřiznali. Ehrlich také sepsal jejich majetek, který byl později zabaven. Tomíček byl odsouzen k dvěma a půl letům.

majetek. Vyslýchali je všichni tři a všichni je bili a týrali. 15. dubna byli deportováni do Terezína na Malou pevnost, kde zůstali až do konce války. Věznění a výsledky se podepsaly na jejich zdraví. Mansfeld byl po válce v invalidním důchodu a jeho žena byla často nemocná.¹⁹³ Řekl také, že ve vězení i v Terezíně mluvil s dalšími vězni, kteří s Ehrlichem měli stejné zkušenosti, někteří z nich zemřeli.

Soud Ehrliche zprostil částečně obvinění, která mu kladla za vinu ztrátu svobody a odcizení majetku dalších osob.

Ehrlich svoji vinu popřel. Např. ke kocháneckému případu se vyjádřil tak, že i přesto, že byl hlavním svědkem obžaloby, nikomu nepřitížil. Tvrdil, že na většinu případů si nevzpomněl nebo u nich působil pouze jako řidič nebo pomocník. Výslechů se zúčastňoval pouze výjimečně a choval se slušně, přiznal pouze, že občas dal někomu facku. Zatknout Mansfeldovi mu přikázal Nienaua a při výsleších se k nim choval slušně. Popřel také, že by se dopustil nějakého trestného činu, pouze plnil rozkazy nadřízených.

Josef Stross o něm 8. dubna 1947 řekl, že ve službě byl dost liknavý a často dostával od svých nadřízených důtky pro špatný výkon. Potvrdil, že měl samostatný referát. V Kochánkách prý zatýkali všichni členové gestapa v čele s tehdejším velitelem služebny Kartariusem, Ehrlich tam zabavoval věci.

Jak již bylo řečeno, rozsudek byl vyneseno 30. dubna 1947 v 19 hodin. Senát shledal obžalovaného Theodora Ehrliche vinným. Zločiny spáchal podle jeho výroku za okolností zvláště přitěžujících, jelikož své povinnosti vykonával dobrovolně a horlivě. Zatkl mnoho osob, řada jich byla kvůli němu deportována do koncentračních

¹⁹³ František Mansfeld se narodil 7. srpna 1902 v Bezně a hlásil se k české národnosti. S manželkou Marií, rozenou Honzátkovou, měli jedno dítě a žili v Bezně. Marie Mansfeldová nevypovídala.

táborů, k zadrženým byl surový a krutý. Odsouzen byl k trestu smrti provazem.¹⁹⁴

Poprava byla vykonána ve 21 hodin na dvoře soudní budovy v Mladé Boleslavi.¹⁹⁵ Podle konstatování lékařů MUDr. Ševčíka a MUDr. Honce smrt nastala po osmi minutách.

V.2.3. Martin Neubecker

Martin Neubecker je posledním členem gestapa, který byl MLS v Mladé Boleslavi odsouzen k trestu smrti a zároveň posledním obžalovaným, který před soudem stanul v roce 1947. Neubecker je rovněž jediným odsouzeným k smrti, kterému prezident republiky udělil milost. U mladoboleslavského gestapa byl po celou dobu od Hansmannova příchodu jeho zástupcem.¹⁹⁶

Neubecker se narodil 22. ledna 1903 v Gassendorfu v Haliči.¹⁹⁷ Hlásil se k německé národnosti a byl evangelík. Později se přestěhoval do Hamburku, kde založil rodinu¹⁹⁸ a získal vzdělání. Vychodil čtyři třídy obecné školy a šest let policejní akademie. V roce 1922 vstoupil do řad pořádkové policie v Hamburku, v roce 1934 byl tamtéž přeložen ke gestapu. Absolvoval dvouletý Polizeiministerkurs. Byl ve stejném oddíle jako Theodor Ehrlich a do Mladé Boleslavi přišli společně. 1. dubna 1941 byl přeložen ke gestapu do Prahy¹⁹⁹, kde setrval s menší přestávkou až do 4. května 1945. 1. září 1944 ho Himmler za trest²⁰⁰ přeložil ke štábu oddělení H gestapa v Bratislavě. Tato služebna byla přestěhována z Francie

¹⁹⁴ Vedlejšími tresty byla ztráta občanské cti navždy a celý jeho majetek propadl ve prospěch státu.

¹⁹⁵ Ehrlich nepožádal o hodinový odklad.

¹⁹⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 83, Lsp 157/1947. Je možné, že byl souzen ještě někdo po Neubeckerovi, ale Neubeckerův spis je posledním dochovaným.

¹⁹⁷ Otec Wilhelm byl v době procesu ještě živý, matka Margareta roz. Lutzová byla již po smrti.

¹⁹⁸ Oženil se s Hildou Schönböhmeovou a měli čtyři děti.

¹⁹⁹ Podle Theodora Ehrliche byl přeložen proto, že se nesnesl s Hansmannem.

²⁰⁰ V roce 1944 udržoval poměr s písarkou gestapa Gertrudou Masakovou, která kvůli němu spáchala sebevraždu, protože si ji nechtěl vzít za manželku.

na Slovensko za Slovenského národného povstání²⁰¹. Tady prováděl výslechy zajatců, zběhů, partyzánů a zajatých amerických letců. Do Prahy se vrátil v listopadu téhož roku. Na útěku v květnu 1945 byl zajat Američany a internován v zajateckém táboře v Dachau, odkud byl 22. dubna 1947 eskortován do Mladé Boleslavi.

V roce 1933 dobrovolně vstoupil do NSDAP. Tvrdil, že členem SS nebyl, hodnost Untersturmführera prý získal v SD. Je však téměř nemožné, aby člen gestapa nebyl členem SS, neboť členství v SS bylo jednou z podmínek přijetí ke gestapu²⁰². Jeho členství v SS potvrdil i Martin Hansmann.

Stejně jako předchozí dva zavinil ztrátu svobody, deportaci a smrt mnoha osob.²⁰³ Byl přítomen domovním prohlídkám, při kterých se podílel na zabavování majetku zatčených lidí.

MUDr. Alfréd Markus vypověděl, že ho Neubecker zatkl 23. září 1939. Markus přiznal, že mu poštou přišly dva komunistické letáky, které však ihned spálil.²⁰⁴ Neubecker mu řekl, že to měl hlásit gestapu a letáky přinést. Při domovní prohlídce byly „nalezeny“ závadné knihy.²⁰⁵ Předpokládal, že bude propuštěn, ale po prvním výslechu byl šest měsíců ve vazbě. Při dalších výsleších s ním bylo zacházeno špatně, nejhůř se k němu choval Neubecker.²⁰⁶

²⁰¹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 83, Lsp 157/1947.

²⁰² Je pravdou, že ne všichni úředníci gestapa byli v SS, ale v tomto případě se jednalo o osoby na nižších postech. O. SLÁDEK, *Zločinná role gestapa*, s. 19 – 20, 79 – 81.

²⁰³ Zavinil deportaci Vlasty Hanušové, MUDr. Alfréda Markuse a JUDr. Karla Meissnera, který v koncentračním táboře zemřel. Dále zavinil smrt Ing. Josefa Hanuše a rovenských parašutistů Jasínka a Závorky.

²⁰⁴ Markusovi bylo v době procesu 71 let, narodil se v Libenici. Byl ženatý a dříve pracoval jako zubař v Mladé Boleslavi. Domníval se, že letáky mu podstrčilo samo gestapo, protože nikdo nevěděl o tom, že mu přišly, tudíž ho nemohl nikdo udat.

²⁰⁵ Markus všechny spisy a knihy, které považoval za nepřátelské Německu hned na začátku okupace odstranil z domácnosti, takže gestapo podle jeho názoru nemohlo nic najít. Markusově dceři tvrdili, že našli brožuru „Barbaři ve střední Evropě“. To ho ještě více utvrdilo v přesvědčení, že na něj bylo všechno nachystané, jen potřebovali nějakou záminku k zatčení. Jeho vila byla poté zabavena a nastěhoval se do ní tehdejší vedoucí gestapa Martin Hansmann a Neubecker se svými rodinami.

²⁰⁶ Nevěděl, kdo všechno ho vyslýchal, ale určitě mezi nimi byl obžalovaný. Výslechům byl přítomen také Martin Hansmann.

Německým soudem v Praze byl odsouzen za nepřátelské smýšlení proti říši k vystěhování do ciziny nebo k deportaci do koncentračního tábora. Markus se rozhodl pro koncentrační tábor, nevěděl nic o poměrech, které v něm panovali a vzhledem ke svému věku nechtěl nikam cestovat. Neubecker mu řekl, že z koncentračního tábora nevyjde zdrav. Ve svých výpovědích se Neubecker obhajoval, že to s ním myslel dobře, neboť vzhledem k jeho věku by to nemusel přežít. Markus se poté vystěhoval do Číny, odkud se vrátil až 31. srpna 1946. Markusova rodina byla postižena nejen majetkově, ale i psychicky, neboť se Markus musel před svým odjezdem rozvést s manželkou, aby nemusela odejít s ním.²⁰⁷ Neubecker také popřel, že by Markuse, nebo někoho jiného, při výslechu bil.²⁰⁸

Neubecker přiznal, že se podílel na zatýkání parašutistů Jasínka a Závorky, kteří se ukrývali na Rovensku. Akce se účastnilo ještě asi patnáct členů gestapa z Prahy. Během zásahu se oba skrývali v domě plavčíka Lukeše, kde byli obklíčeni a gestapo je chtělo zatknout. Jasínek a Závorka se však nevzdali a otráвили se.²⁰⁹

Několik lidí svědčilo v Neubeckerův prospěch. Hostinský Josef Libich ze Lhotek o něm řekl, že lidé ve Lhotkách se ho nebáli. Petr Pažout za války prodával mouku načerno a přesto, že o tom Neubecker věděl, nikdy ho neoznámil ani nezasáhl. Podle JUDr. Ferdinanda Engelmüllera to byl milý a přátelský člověk, který mu prozradil, že odbojovou skupinu, v níž byl činný jeho bratr, udali

²⁰⁷ Po zabavení jejich vily byla nucena přestěhovat se k příbuzným do Krnska.

²⁰⁸ To bylo však vyvráceno nejen svědectvím Markusovým, ale i dalších osob. Např. Václava Křištofa obžalovaný zatkł 28. února 1941 a několikrát ho vyslýchal. Když nechtěl odpovídat, Neubecker ho fackoval. Z vazby byl propuštěn po šesti týdnech. Totéž řekl i Josef Kaplan, kterého Neubecker zatkł 12. března 1941. Ten musel ještě udělat 300 dřepů a musel si je sám odpočítávat. Ve vazbě byl asi osm týdnů. Také Ladislav Dvořák z Čejetic měl podobné zkušenosti. Neubecker ho zatkł v polovině srpna 1939 a při výsleších ho bil přes záda a hlavu. Z vazby byl propuštěn po třech týdnech. Křištof pracoval jako malíř pokojů v Mladé Boleslavi, Kaplan byl zaměstnán u ČSD v Lysé nad Labem a Dvořák byl stavbyvedoucím.

²⁰⁹ Celou akci vedl člen pražského gestapa Leimer.

Jindřich Polák a Jiří Kraus²¹⁰. Proti výpovědím těchto svědků Neubecker nic nenamítal.²¹¹

Proti Neubeckerovi svědčili i členové gestapa Theodor Ehrlich, Martin Hansmann a Josef Fischer. Všichni byli vyslechnuti v dubnu 1947.²¹²

Ehrlich o Neubeckerově charakteru řekl, že byl samotář a rád chodil na hony. S Hansmannem nevycházel dobře a Ehrlich dokonce údajně dostal od Hansmanna příkaz, aby se s ním nebavil. Na jeho obhajobu neřekl nic, souhlasil se všemi obviněními. K vyslýchaným se dle jeho svědectví Neubecker choval hrubě.

Hansmann Neubeckera pochválil jako dobrého pracovníka. Jestli při výslechu někoho bil a měl své konfidenty, nevěděl. Potvrdil, že společně zatýkali Meissnera a že na jeho příkaz zatkl několik dalších osob.

Josef Fischer byl s Neubeckerem ve styku málo, neboť každý měl kancelář v jiném patře a nemohl říci, jaké rozkazy Neubecker vydal. Podle jeho slov byl kamarádský a mírný a potvrdil, že s Hansmannem nevycházel dobře.

Martin Neubecker se cítil nevinný a nebyl si vědom toho, že by spáchal nějaké zločiny, všechno popřel nebo si nevzpomněl. Stejně jako ostatní úředníci gestapa se odvolával na to, že na území protektorátu nešel dobrovolně a vše konal pouze na příkaz nadřízených. Byl však usvědčen mnoha svědky a byl uznán vinným.

²¹⁰ Kraus byl MLS v Mladé Boleslavi odsouzen k šesti letům těžkého žaláře, jeho spis však není dochován. Polák měl být také postaven před MLS a svědčit proti němu měl dokonce Martin Neubecker, ale spis dochován není a žádná zmínka o jeho osudu nebyla zatím objevena.

²¹¹ Libichovi bylo 32 let a bydlel ve Lhotkách. Neubecker ještě podle něj intervenoval za jeho bratra Václava, který byl v koncentračním táboře, ale zbytečně, Václav tam zůstal až do konce války. Engelmüllerovi bylo 48 let a žil v Praze. Neubecker mu dovolil, aby mu nosil jídlo. Když byl popraven, Neubecker řekl, že kdyby byl Čech, zachoval by se stejně. Pažout, mlynář z Brodku, řekl, že po Neubeckerově intervenci byl propuštěn jeho bratr z vazby.

²¹² Ehrlich byl vyslýchán 23. a 24. dubna, Hansmann 23. a Fischer 24. dubna.

Veřejný žalobce JUDr. Ludvík Felcman podal návrh na Neubeckerovo potrestání 28. dubna 1947. Hlavní přelíčení s ním bylo veřejné a proběhlo ve dnech 2. a 3. května 1947. Jak již víme, začátek soudu byl naplánován na 8 hodin, ale nedostavil se soudce z lidu Josef Zima, za kterého se musel najít náhradník, a tak předseda JUDr. Alois Tolar zahájil hlavní přelíčení až v 10 hodin.²¹³

Samotná veřejná část hlavního přelíčení skončila již 2. května ve 21 hodin. Senát soudu se při neveřejné poradě nemohl ale shodnout na výši trestu, a tak bylo rozhodnuto, že rozsudek bude vynesena až druhý den v 16:00. Neubeckerův obhájce navrhoval zproštění obžaloby nebo mírný trest, obžalovaný sám žádal o milost. Soud ho ale odsoudil k trestu smrti.²¹⁴ Neubecker požádal o hodinový odklad. Obhájce Forman žádal pro obžalovaného milost prezidenta republiky. Následovala porada soudců, kteří se usnesli žádosti vyhovět. Řízení bylo skončeno v 17:45. Soud se opět sešel o tři hodiny později a protože se prezident k žádosti nevyjádřil, trest měl být vykonán. Obhájce však navrhl, aby Neubecker popraven nebyl, dokud prezident žádost o milost neposoudí. Měl být také svědkem proti výše zmíněnému Polákovi. Po poradě bylo tomuto návrhu vyhověno.

10. května ministr spravedlnosti rozhodl, že výkon trestu bude odložen až do vyřízení žádosti. O týden později Krajský soud požádal Okresní národní výbor v Mladé Boleslavi (dále jen ONV) o přezkoumání rodinných a majetkových poměrů odsouzeného a o předložení zprávy o jeho chování ve službě i mimo ni. ONV se dále měl vyjádřit, zda doporučuje odsouzeného žádosti o milost vyhovět.

²¹³ Dalšími soudci z lidu byli úředník František Komárek, obchodník Josef Mašek a Josef Šťastný, všichni bydleli v Mladé Boleslavi. Tolar byl krajský soudce. Neubeckerovým obhájcem byl JUDr. Vlastimil Forman, advokát v Mladé Boleslavi. Forman odmítl obhajovat úředníka gestapa, ale jeho žádost byla zamítnuta. Tlumočníkem byl Hugo Dušek.

²¹⁴ Vedlejšími tresty byly opět ztráta občanské cti navždy a propadnutí veškerého majetku státu.

Stejné požadavky byly zaslány i SNB. Obě instituce byly pro zamítnutí žádosti.

Krajský soud poté zasedal 7. července. Neubeckerově žádosti vyhověl, trest smrti mu byl zmírněn na trest doživotního těžkého žaláře. Zdůvodnění znělo, že MLS doporučil žádosti vyhovět. Předseda MLS Tolar v doporučení uvedl, že *„je důvod pro zmírnění trestu, protože nebylo jasně a bezpečně prokázáno, že Martin Neubecker zavinil za okolností zvláště přitěžujících“* něčí smrt a že by se dopustil některých dalších zločinů.

Prezident Klement Gottwald o Neubeckerově žádosti rozhodl až 26. dubna 1949. Trest smrti mu byl zmírněn na trest doživotního těžkého žaláře zostřeného jedním tvrdým ložem čtvrtletně. Z trestu si měl dvacet let odpykat ve zvláštních nucených pracovních oddílech. Jinak zůstal rozsudek nedotčen.²¹⁵

23. července 1951 žádala Neubeckerova manželka o jeho milost. Žádost zdůvodňovala svou životní situací a zdravotním stavem.²¹⁶ K dopisu je přiložena i lékařská zpráva.²¹⁷ Žádost o milost a lékařská zpráva byly 13. srpna přeloženy a 21. září okresní prokuratura v Mladé Boleslavi žádost zamítla.

Zde záznamy o Neubeckerově osudu končí a můžeme si jen domýšlet, co s ním bylo dál. Žádný další záznam nebyl doposud objeven. Je možné, že se z Neubeckera stal agent StB pod jiným jménem a s jinou identitou. Nebyl by prvním ani posledním, úředníkem gestapa, který své zkušenosti zúročil ve prospěch komunistického režimu za slib mírnějšího trestu.²¹⁸

²¹⁵ Tzn., že ztráta občanské cti dál platila navždy a nic se nezměnilo ani co se týče propadnutí veškerého jeho majetku ve prospěch státu.

²¹⁶ Musela se sama starat o čtyři děti ve věku 5, 8, 10 a 13 let, všichni se nacházeli v bídě. Ona sama byla na pokraji svých sil, jelikož pracovala ve dne v noci. Vážně onemocněla a neměla nikoho, kdo by jí pomohl.

²¹⁷ „*Paní Hilda Neubeckerová nalézá se v léčení pro vysoce stupňovaný stav nervového vysílení a těžkou srdeční neurosu. Paní Neubeckerová není pro tato onemocnění více práce schopnou a není proto s to, aby se starala o své čtyři děti.*“

²¹⁸ Viz např. J. PLACHÝ, *Případ Fritz*, Sešity Ústavu pro vyšetřování zločinů komunismu, Sv. 5, Praha 2002; L. NAVARA, *Smrt si říká Tutter*.

V.2.4. Josef Fischer

Josef Fischer²¹⁹ byl československý Němec, narodil se 6. srpna 1905 v České Lípě.²²⁰ V roce 1941 se i s manželkou Augustinou přestěhoval do Mladé Boleslavi za „prací“ u gestapa, kde byl nejprve pomocníkem v kartotéce, později fotografem.

Vychodil pět tříd obecné školy, tři třídy měšťanky a vyučil se stavebním zámečnickem. Po studiu pracoval u Severočeské továrny na vagóny v České Lípě. 1. října 1925 nastoupil na vojnu, kde sloužil půl roku. Nezískal žádnou hodnost. Pak pracoval v České Lípě na stavbě železnice a při zřizování vodovodu.

Od mládí byl členem Turnverbandu²²¹. V roce 1934 vstoupil do SHF, kde neměl žádnou funkci. Po jejím zrušení přešel do nově založené navazující organizace SdP. Po odtržení pohraničí a následném zákazu SdP se stal členem NSDAP, kde také nevykonával žádnou funkci. Na počátku listopadu vstoupil do SS. Do Mladé Boleslavi přišel již jako velitel roty s hodností Obergefreiter.

15. května 1938 byl v České Lípě zatčen, protože do Německa dodával zprávy o hospodářské, vojenské i politické situaci v Československu.²²² Byl převezen do Prahy na Pankrác a stanul před Krajským trestním soudem. Do České Lípy se vrátil 7. října, kde poté do 18. ledna 1941 pracoval jako zámečník u německých říšských drah.

Fischerova manželka Augustina²²³ o svém zatčení v roce 1938²²⁴ a o protistátní činnosti vypovídala v květnu 1945²²⁵. Stejně

²¹⁹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 34, Lsp 178/1947.

²²⁰ Jeho rodiči byli Josef a Františka, rozená Wolfová, měl ještě dva sourozence. Jeho bratr Eduard byl v letech 1942 až 1943 také členem mladoboleslavského gestapa. Hlásil se k římskokatolické církvi.

²²¹ Německý tělocvičný spolek.

²²² Zprávy podával ústně své spojce Moogovi ve Waltersdorfu v Sasku jednou za čtyři týdny. Spolupracoval se svou manželkou, jejím bratrem a jeho kamarádem.

²²³ Augustina se narodila 24. května 1909 v České Lípě jako Palmeová. Jejími rodiči byli Antonín a Anna rozená Fiedlerová. Stejně jako její manžel se hlásila k německé národnosti, byla evangelička. Fischerovi měli dvě děti a do konce války žili v Mladé Boleslavi.

jako Fischer se necítila ničím vinna. Společně se svým bratrem Helmutem a jeho kamarádem Willy Schreiberem se podíleli na rozšiřování propagandistických letáků. Ty vyzvedávala Fischerová²²⁶ a oba mladíci je rozšiřovali na Mělnicku. Akce byla připravována v Německu a byla pochopitelně namířena proti Československu.

Protokol s Helmutem Palme²²⁷ byl sepsán 10. října 1945. Potvrdil výpověď své sestry a dodal, že za své služby dostal 300 říšských marek a jeho sestra asi dvojnásobek. Zatčen byl v květnu 1938 a propuštěn 12. září.

Fischer se roku 1938 seznámil s členem gestapa v České Lípě Karlem Gaubem, který mu nabídl, aby se přidal ke gestapu a podal mu žádost k mladoboleslavské služebně, odkud ji poslali do Prahy. Po úspěšném pohovoru byl k mladoboleslavskému gestapu přijat. Zde sloužil až do 8. května 1945, kdy se vrátil do České Lípy,

U gestapa působil jako kriminální zaměstnanec, nejprve opisoval různé formuláře²²⁸. Od léta 1941 bylo jeho úkolem fotografování osob, které byly vzaty do vazby. Fischer vypověděl, že všichni fotografovaní nebyli, záleželo na vyšetřujícím úředníkovi, zda k fotografování dal rozkaz. Od každé fotografované osoby byly pořizovány snímky zepředu, zleva a zprava ve čtyřech vyhotoveních.

²²⁴ Tehdy byla zatčena 14. května.

²²⁵ Zatčena byla 12. května 1945 v bytě svých rodičů .

²²⁶ Předával jí je Moog.

²²⁷ Mladší bratr Augustiny Fischerové. Narodil se 12. prosince 1912 v České Lípě, žil v Roudnici nad Labem. Byl svobodný, německé národnosti a pracoval jako knihtiskař. Věřící nebyl. Od roku 1936 byl členem SdP, později byl převeden do NSDAP. V roce 1939 dobrovolně vstoupil do wehrmachtu a účastnil se útoků na Polsko, Francii a SSSR. Při tažení do SSSR přišel o pravou nohu. Byl vyznamenán železným křížem II. třídy.

²²⁸ Např. propouštěcí a zatýkácí rozkazy.

Fischer se účastnil několika zatýkání a domovních prohlídek, čímž měl podíl na ztrátě svobody několika osob a zabavení cizího majetku.²²⁹

Proti Fischerovi svědčila např. vdova Anna Trnková, jejíž manžel Josef byl zatčen 29. ledna 1945 pro podezření, že poslouchal cizí rozhlas a zprávy rozšiřoval dál. Trnka byl deportován na Malou pevnost Terezín, odkud se vrátil 9. května. Onemocněl tam však tyfem a 29. května 1945 zemřel. Byla si jistá, že ho zatýkali Fischer a Gleixner, kteří také provedli domovní prohlídku.²³⁰

Dámský krejčí Karel Šimák byl zatčen 6. května 1942 pro podezření, že poslouchal cizinu a pro nelegální držení zbraní. Vypověděl, že ho zatýkal Fischer ještě se dvěma členy gestapa. Všichni tři provedli důkladnou domovní prohlídku, při které mu byla zabavena československá vlajka. Po výslechu byl propuštěn domů.²³¹

Fischer se doznal, ale necítil se vinen. Řekl, že měl právo zatýkat a provádět domovní prohlídky samostatně²³², ale vždy jednal na základě rozkazů příslušných referentů. Hájl se, že rozkazy musel plnit, protože kdyby neuposlechl, čekal by ho tvrdý trest. Při vyšetřování nikoho neuhodil. Soud mu však oponoval, že ke gestapu vstoupil dobrovolně.

Zatčen byl 30. května 1945 v České Lípě. Veřejný žalobce JUDr. Záboj Věšín podal návrh na jeho potrestání 18. června 1946,

²²⁹ Byl např. při rozsáhlé zatýkací akci v okolí Dolního Slivna, při kterém bylo zatčeno asi 140 lidí, z nichž někteří byli věznění. Podle Fischera byl hlavním vyšetřovatelem Nienau, on byl přítomen pouze jako asistent. Dále se zúčastnil zatýkání podplukovníka Sokoláře, jemuž byla při domovní prohlídce zabavena vojenská uniforma, nebo Josefa Červy, který přišel o dva sokolské kroje.

²³⁰ Narodena 15. prosince 1894 v Domousnici jako Dumková. Nehlásila se k žádné církvi, byla v domácnosti a žila v Mladé Boleslavi. Při domovní prohlídce jim bylo zabaveno rádio a dutinky.

²³¹ Narodil se v Sedlčanech a v protokolu, který s ním byl sepsán 26. června 1946 měl uveden věk 61 let. Stejně jako Anna Trnková se nehlásil k žádné církvi a žil v Mladé Boleslavi. Byl ženatý.

²³² Potvrdil, že služebnou bylo zabaveno mnoho věcí, např. tři nákladní auta, sokolské kroje nebo československé prapory.

hlavní přelíčení proběhlo 9. srpna 1946.²³³ Předsedou senátu byl krajský soudce JUDr. Jan Kozlanský.

Fischer byl odsouzen ke dvaceti letům těžkého žaláře zostřeným jedním postem čtvrtletně a ztrátě občanské cti navždy. Celý trest si musel odpykat ve zvláštních nucených pracovních oddílech.²³⁴ Propuštěn měl být 30. května 1965, ale na svobodu se dostal dřív. Jeho žádost o milost i žádost jeho bratra byla sice několikrát zamítnuta, ale 19. listopadu 1955 byl vysídlen do západního Německa.²³⁵

V.2.5. Rudolf Grimm

Tlumočník mladoboleslavské služebny Rudolf Grimm²³⁶ byl dalším československým Němcem ve službách gestapa. Narodil se 17. března 1904 v Českém Těšíně.²³⁷ Vychodil zde německou obecnou školu, německou měšťanku a vyučil se zahradníkem. V dubnu 1940 narukoval do Poznaň k 12. pluku SS-Totenkopf. 1. září se vrátil do Těšína a pracoval jako zahradník. 1. prosince byl povolán do Bretsche nad Labem do školy pohraniční policie, byl zde do 16. února následujícího roku. Padesát absolventů této školy bylo posláno do Prahy na Polizeileitstelle, Grimm byl mezi nimi. V Praze byl přidělen ke gestapu v Mladé Boleslavi.²³⁸ Tvrdil, že nikoho nezatýkal ani nevyslýchal, neboť neměl policejní známku, která by ho k tomu opravňovala. V květnu 1943 byl poslán do dělostřelecké

²³³ Začalo se v 8:30 a celý proces skončil již v 10:45. Jako obhájce mu byl přidělen JUDr. Jan Sýkora z Mladé Boleslavi. Soudci z lidu byli kovodělník Ladislav Nováček, skladník Oldřich Kocour, strojní zámečník Miroslav Vít a tovární dělník Karel Šulc, všichni z Mladé Boleslavi. Původně měl být jedním ze soudců z lidu skladník z Mladé Boleslavi Jaroslav Bittman, který se však omluvil, že od 21. července do 10. srpna má dovolenou. Fischer se hájil německy, tlumočníkem byl soudní kancelářský revident Antonín Pittner.

²³⁴ Do trestu mu byla započítána vazba v trvání od 30. května 1945 do 8. června 1946. Byl povinen také uhradit náklady trestního řízení.

²³⁵ V 50. letech byla propuštěna většina Němců za účelem odsunu z Československa.

²³⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 64, Lsp 17/1947.

²³⁷ Hlásil se k římskokatolickému vyznání. Měl ještě mladší sestru Olgu.

²³⁸ Byl podřízeným Richarda Nienaua.

školy SS v Praze. V lednu 1944 šel opět na frontu. Utrpěl několik zranění a konec války ho zastihl v lazaretu.²³⁹

Od února 1941 do května 1943, tedy v době, kdy byl členem gestapa, byl v SS. Tvrdil, že tam nevstoupil z vlastní vůle, ale byl povolán svolávacím lístkem. V SS získal hodnost Sturmmanna, což byla jedna z nejnižších hodností²⁴⁰.

Grimm byl zatčen 2. září 1945 v Českém Těšíně. Veřejný žalobce JUDr. Josef Růžička podal návrh na jeho potrestání 8. ledna 1947, hlavní přelíčení proběhlo 13. února.²⁴¹ Senát tvořili předseda JUDr. Vladimír Siegl a soudci z lidu Josef Toman, Stanislav Cihlář, František Komárek a Václav Nápravník.²⁴²

Grimm se hájil tím, že se jako tlumočník gestapa snažil českým lidem pomáhat a došla udání v překladu „upravoval“. Pro nedostatek důkazů byl odsouzen pouze za své členství v SS. Soud ho poslal za mříže na čtyři roky, zostřené jedním postem čtvrtletně. Soud přihlédl k tomu, že se Grimm přiznal. Celý trest si měl odpykat v pracovních oddílech.²⁴³ Trest si jako jeden z mála odpykal celý. Po propuštění 3. září 1949 byl odsunut za otcem a sestrou do Heroldsbachu.

V.2.6. Vilém Hašlar

Vilém Hašlar²⁴⁴ u gestapa sloužil jako řidič. Byl české národnosti a narodil se 4. listopadu 1913 v Bítouchově.²⁴⁵ Vyučil se

²³⁹ 21. března byl v bojích u Olgopolu raněn do nohy a byl převezen do lazaretu ve Vídni, kde se léčil čtyři měsíce. Zpět ke svému pluku se vrátil 30. srpna 1944. 22. února 1945 byl opět raněn a do konce války zůstal v lazaretu.

²⁴⁰ Viz příloha č. 8.

²⁴¹ Růžička byl krajský soudce. Grimma obhajoval JUDr. Václav Tajzich, advokát v Mladé Boleslavi.

²⁴² Toman bydlel v Josefově Dole, kde pracoval jako strojní tiskař, Cihlář byl rolník a Nápravník dílovedoucí. Kromě Tomana žili všichni, včetně Komárka, v Mladé Boleslavi.

²⁴³ Na dobu trestu ztratil svou občanskou čest a celý jeho majetek propadl státu. Do trestu mu byla započítána vazba od 2. září 1945 do 13. února 1947.

²⁴⁴ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 77, Lsp 108/1947.

obchodním příručím a hned po vyučení šel na vojnu, kde strávil šest let. Domů se vrátil 1. prosince 1938 a dostal místo osobního řidiče u továrníka Menzela v Podolí u Bělé pod Bezdězem. V roce 1940 začal pracovat u svého švagra Josefa Gregora. V roce 1944 k nim přijel úředník mladoboleslavského gestapa Kinder a povolal Hašlara ke gestapu jako řidiče. Hašlar nastoupil 1. července a zůstal až do 5. května 1945.

Hašlar se hájil tím, že kdyby odmítl stát se řidičem na gestapu, ohrozil by rodinu, protože jeho bratr byl letcem v zahraniční československé armádě. Cítil se částečně vinen. Na svoji obhajobu dodal, že se snažil využít toho, že je u gestapa a varoval lidi před tím, co gestapo chystalo.

Odsouzen byl za svoji službu u gestapa a za zabavení hudebních nástrojů během domovní prohlídky u Jiřího Pavlíčka²⁴⁶ na čtyři roky těžkého žaláře.

Sekretářky gestapa Líza Hegrová a Erna Fritschová²⁴⁷ shodně vypověděly, že jim není známo, že by Hašlar někoho udal. V dubnu 1945 na něj dokonce přišlo udání, že je členem Národního výboru.

Zproštěn byl obvinění, že kopal do partyzánů Kohouta, Havlase a Kopala. Hašlar vezl členy gestapa na Mužský, kde se skrývali výše zmiňovaní partyzáni a uprchlí ruští zajatci. Josef Havlas²⁴⁸ vypověděl, že gestapo objevilo jeskyni, která sloužila jako úkryt. Gestapo začalo střílet, čímž donutilo Rusy opustit jeskyni. Spolu s nimi se vzdali i Havlas, Kopal a Kohout. Všichni byli

²⁴⁵ S manželkou Marií Folprechtovou bydlel ve Frýdlantě v Čechách. V roce 1940 se jim narodila dvojčata, dcery Marie a Helena. Hlásil se k československé církvi.

²⁴⁶ Pekař Jiří Pavlíček pocházel z Bělé pod Bezdězem a vypověděl, že mu Hašlar zcizil velký a malý buben, kastanel, držák na činel, stojánek na malý buben, šarlastonku, šlapku na buben a dvě paličky na malý buben. Hašlar to nepopřel.

²⁴⁷ Hegrová, rozená Rechtziegelová, pracoval u gestapa od roku 1943 do konce války. Bylo jí 26 let a narodila se v Honsbergu, kam měla hlášeno i trvalé bydliště. Osmnáctiletá Fritschová bydlela v Mladé Boleslavi a u gestapa pracovala od roku 1942 také do konce války.

²⁴⁸ Narozen 7. března 1927 v Mužském, pracoval jako tovární dělník.

svázání a vedení k Branžeži. Kohout se během cesty pokusil o útěk, ale byl postřelen do břicha. Byl dopraven do bytu Šefla v Branžeži, ostatní byli odvedeni do hostince Josefa Černého²⁴⁹, který vypověděl, že Hašlar do Kohouta kopal se slovy „*Vstaň, ty česká svině*“. Soud uznal, že Hašlar Kohoutovi nechtěl hrozit, neboť mu muselo být jasné, že nevstane. Kopal do něj pouze se zlým úmyslem.

Zatčen byl 8. května 1945, ale již 13. srpna byl propuštěn a jeho vyšetřování probíhalo na svobodě. Návrh na potrestání byl podán 13. března 1947 a hlavní přelíčení se konalo 8. dubna. Hašlara obhájoval JUDr. Vladimír Šimonek, senátu předsedal krajský soudce JUDr. Josef Říha.²⁵⁰

Hašlarovi byl vyměřen trest pod dolní zákonnou hranicí, neboť ze svědectví několika svědků vyplynulo, že Hašlar své služby u gestapa využíval ve prospěch Čechů. Např. jeho strýc Miroslav Hašlar²⁵¹ řekl, že v březnu 1945 za ním synovec přijel do Hrdlořez, aby vesnici varoval před chystanou akcí gestapa proti partyzánům.²⁵² Ing. Karel David²⁵³ vypověděl, že v dubnu 1945 ho Hašlar varoval, že v okolí Mnichova Hradiště pátrá gestapo po vysílačce. V důsledku toho gestapo nic nenašlo.

²⁴⁹ Černý se narodil 30. května 1898 v Branžeži, v hostinci s ním jako číšník pracoval i jeho syn Josef, který se narodil 3. listopadu 1925 taktéž v Branžeži. Oba se hlásili k české národnosti.

²⁵⁰ Veřejným žalobcem byl JUDr. Alois Nezbeda, který svoji advokátní praxi vykonával v Mladé Boleslavi. JUDr. Šimonek byl také advokátem v Mladé Boleslavi. Soudci z lidu byli Václav Míšek, Miroslav Vít, dělník Václav Vršek a úředník František Kundrt, všichni z Mladé Boleslavi.

²⁵¹ 39 let, pracoval jako truhlář v Bítouchově, byl ženatý.

²⁵² Vilém Hašlar k tomu dodal, že nejprve do Hrdlořez dovezl Muhra, konfidenta Smutného a Rusa Ivana, který s gestapem spolupracoval, aby se dostali mezi partyzány. Ivana a Smutného tam vysadili a Muhra odvezl zpět do Mladé Boleslavi. Potom si půjčil u švagra kolo a jel za strýcem, aby všechny varoval.

²⁵³ Padesátiletý úředník z Mladé Boleslavi, taktéž ženatý.

Odsouzen byl ke čtyřem letům těžkého žaláře, které si měl odpykat v pracovních oddílech.²⁵⁴ Stejně jako Grimm si odpykal celý trest.²⁵⁵ Propuštěn byl 3. ledna 1951.

V.2.7. Eduard Schweidler

Eduard Schweidler²⁵⁶ byl zatčen 30. května 1945 ve Mšeně.²⁵⁷ Návrh na jeho potrestání byl podán 20. března 1947.²⁵⁸ Hlavní přelíčení se konalo 18. dubna 1947 a zahájeno bylo předsedou JUDr. Bohdanem Zelinkou v 8:45. Rozsudek byl vyneseno v 17:00. Schweidler byl odsouzen k pěti letům těžkého žaláře.²⁵⁹

Schweidler byl dalším československým Němcem zaměstnaným u gestapa, kde pracoval jako tlumočník. Narodil se 7. prosince 1887 v Liberci. V říjnu 1919 převzal po rodičích hostinec ve Varnsdorfu, v roce 1931 v důsledku hospodářské krize zkrachoval. Až do příchodu Němců v roce 1938 byl nezaměstnaný. Později získal místo v hotelu Carltall ve Šluknově, kde jeden rok pracoval jako výpomocný číšník.

V roce 1943 se Schweidler s rodinou přestěhovali do Mšena do domu švagrové Josefy Lokvencové.²⁶⁰ Hlásil se na okresním úřadě v Mělníku u hejtmána Zimmera, který ho chtěl zaměstnat. Schweidler souhlasil, musel však na gestapu v Mladé Boleslavi dostat povolení. Místo na úřad však byl nakonec 1. června přidělen

²⁵⁴ Vedlejšími tresty byly ztráta občanské cti na pět let a ztráta čtvrtiny majetku. Do trestu mu byla započtena vazba.

²⁵⁵ Jeho žádost o podmíněčné propuštění byla 30. ledna 1950 zamítnuta.

²⁵⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 75, Lsp 82/1947.

²⁵⁷ Ještě téhož dne byl dopraven do věznice okresního soudu v Mělníku.

²⁵⁸ Veřejným obhájcem byl JUDr. Alois Nezbeda. Jako obhájce byl Schweidlerovi přidělen JUDr. Stanislav Přikryl, advokát v Mladé Boleslavi. V senátu zasedali soudci z lidu ředitel ONP Josef Novák, Josef Mašek, úředník Josef Adam a zámečník Rudolf Táborský. Grimm se obhájel česky.

²⁵⁹ Dva roky si měl odpykat v pracovních oddílech. Trest byl ztížen jedním postem čtvrtletně. Dále byl odsouzen ke ztrátě cti navždy a k propadnutí celého majetku státu. Do trestu mu byla započítána vazba od 30. května 1945 do 18. dubna 1947.

²⁶⁰ Lokvencová byla sestra Schweidlerovy manželky. V září 1942 byla zatčena, protože její syn utekl do Anglie, kde se stal důstojníkem. Schweidlerova žena byla Češka a zemřela před hlavním přelíčením.

k mladoboleslavskému gestapu, kde vykonával službu u dálnopisu a pracoval jako tlumočník.²⁶¹

Nejprve byl přidělen k Ehrlichovi, ale ten s ním nebyl spokojen a tak byl přeložen do podatelny²⁶². Tvrdil, že nebyl považován za plnohodnotného spolupracovníka a k závažnějším případům se nedostal, nezúčastňoval se ani zatýkání či výslechů. Hájil se tím, že se snažil českým lidem pomáhat.²⁶³

Vyloženě negativně proti Schweidlerovi nikdo nevypovídal, jen např. Jaroslav Panýr a Anna Bendlová vyvrátili jeho tvrzení, že nikoho nevyslýchal, neboť oba vyslýchal právě on. Oba řekli, že se choval slušně. V jeho prospěch vypovídala Anna Bechyňová, která byla na jeho zásah propuštěna.²⁶⁴

Schweidler byl činný v politice. 1. října 1934 vstoupil do SdP, za kterou byl v roce 1938 zvolen do obecního zastupitelstva v Novém Kyjově.

Od října 1938 byl členem SS, u protiletecké obrany ve Varnsdorfu získal hodnost Untergruppenführera. Na podzim téhož roku se ve Varnsdorfu účastnil akcí proti Československu. 21. května 1938 vstoupil do NSDAP, kde vykonával funkci blockleitera nejprve v Novém Kyjově a později ve Mšeně. Od roku 1939 byl také členem SA, kde získal funkci Rottenführera.²⁶⁵

Na svobodu měl být propuštěn 30. května 1950, ale výkon trestu ukončil dříve. Ministerstvo spravedlnosti 7. března 1949 nařídilo, aby bylo upuštěno od dalšího výkonu trestu a aby Schweidler byl předán k odsunu. 25. března byl dodán do sběrného

²⁶¹ Do Mladé Boleslavi se nikdy nepřestěhoval, do „práce“ denně dojížděl.

²⁶² Vyřizoval poštu, telefony, obsluhoval dálnopis, staral se o cenzuru dopisů jak pro vězně, tak i od nich a překládal anonymní udání.

²⁶³ Např. v roce 1944 mu Kartarius dal pět letáků, aby je podstrčil pěti lidem. Leták ohlásil pouze jeden. K zatýkání však nedošlo, protože Kartariusovi řekl, že se letáky mohly dostat do cizích rukou, neboť je dával pod rohožky.

²⁶⁴ Panýrovi bylo 38 let, pracoval jako železniční úředník a bydlel v Důlcích. Bendlová žila v Kněžmostě a byla v domácnosti. Bechyňová byla také v domácnosti, žila ve Mšeně a bylo jí 46 let.

²⁶⁵ Členem SA se stal 20. dubna.

a odsuvného střediska v Liberci a 6. dubna byl jako „*nepohodlný cizinec*“ odsunut do sovětského okupačního pásma.

V.2.8. Ján Bláha

Ján Bláha je prvním ze dvou zaměstnanců gestapa, kteří byli v Mladé Boleslavi postaveni před MLS přesto, že nebyli členy mladoboleslavského gestapa. Bláha působil jako řidič gestapa v Praze, Kladně, Jičíně a Plzni.²⁶⁶

Bláha se narodil 9. června 1913 ve Vídni a hlásil se k české národnosti.²⁶⁷ Oženil se se Slovenkou Žofií Hájkovou a žili v Bratislavě, kde se živil jako taxikář. V Bratislavě také 3. června 1941 dobrovolně vstoupil do řad ochranné policie²⁶⁸, od 8. června do 20. července 1941 v Nepomuku absolvoval řidičský kurz. V policejní škole v Hieschlu, kde byl dva dny, byl zařazen do SD. V uniformě SD byl přidělen k Einsatzgruppe B do zvláštního komanda VII A.²⁶⁹ Během bojů se jako člen SD účastnil vyhlazovacích akcí. Po dovolené, kterou strávil s rodinou v Bratislavě, se k ochranné policii opět vrátil. Tentokrát se účastnil akcí proti partyzánům ve Varšavě. Od 10. června do prosince 1942 byl zaměstnán v Berlíně jako řidič u RSHA. Pak byl přeložen na gestapo do Prahy, Jičína, Kladna a Plzně. Všude působil jako řidič a tlumočník, neměl žádnou výkonnou moc.

Bláha se obhajoval tím, že k SD se dal proto, že měl slíbeno, že bude vykonávat pouze civilní službu řidiče. Soud však namítl, že musel počítat s tím, že jako člen SD bude poslán do SSSR, navíc po dovolené se tam dobrovolně vrátil a byl vyznamenán válečným křížem. Bláha také popřel, že by se zúčastnil vyhlazovacích akcí a tvrdil, že nikdy nebyl členem zvláštního komanda. Soud však získal

²⁶⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 82, Lsp 149/1947.

²⁶⁷ Otcem byl Ján Bláha a matkou Mária rozená Tománková.

²⁶⁸ Přijímal ho Hauptsturmführer Gent, který byl členem RSHA.

²⁶⁹ Einsatzgruppe B bojovala proti SSSR. Úkolem zvláštního komanda VII A byla likvidace židů, komunistů a dalších protiněmecky smýšlejících lidí.

důkazy, že členem byl do 10. června 1942. Dále popřel, že by se jako člen gestapa účastnil zatýkání českých lidí, ale i toto tvrzení bylo vyvráceno výpověďmi svědků.²⁷⁰

Nebylo mu prokázáno, že byl členem SS, protože Bláha nebyl tetován, jak bylo běžné u všech příslušníků SS.

Zatčen byl 8. června 1945 na Slovensku a ve vazbě byl nejprve u Okresního lidového soudu v Bratislavě, odkud byl převezen do Jičína a následně do Mladé Boleslavi. Veřejný žalobce JUDr. Jaroslav Šembera podal návrh na jeho potrestání 10. dubna 1947. Hlavní přelíčení proběhlo 28. dubna. Předseda JUDr. Václav Hlavatý ho zahájil v 8:30 a rozsudek byl vyneset ve 21 hodin. Bláhu obhajoval JUDr. Stanislav Přikryl.²⁷¹

Odsouzen byl k dvaceti letům těžkého žaláře zotřeseného jedním postem čtvrtletně. Celý trest měl odpykat v pracovních oddílech. Dále byl odsouzen ke ztrátě občanské cti navždy a k propadnutí poloviny jeho majetku státu.²⁷²

Propuštěn měl být 8. června 1965, ale trest si neodpykal celý. Nejprve mu byl milostí prezidenta republiky ze 7. května 1954 snížen z dvaceti let na třináct a z vězení měl vyjít 8. června 1958. 23. května 1955 byl pak podmíněčně propuštěn.²⁷³

V.2.9. Otto Gruller

Otto Gruller²⁷⁴ je posledním členem gestapa, který se ze svých zločinů zpovídal před MLS v Mladé Boleslavi. Ani Gruller nebyl členem gestapa v Mladé Boleslavi, nýbrž v Jičíně.

²⁷⁰ Byla prokázána jeho účast při zatýkání Bohumila Lásky, což dosvědčili Cestář Ota Čermák ze Semil, dělník Jiří Sodoma Bítouchova a tovární dělník Stanislav Kovář ze Semil.

²⁷¹ JUDr. Hlavatý byl přednostou okresního soudu. Soudci z lidu byli František Kundrt, Václav Mišek, Miroslav Vít a kadeřník z Mladé Boleslavi Josef Rubín.

²⁷² Do trestu mu byla započítána vazba od 8. června 1945 do 28. dubna 1947.

²⁷³ Zkušební doba byla stanovena na pět let, do 30. května 1960.

²⁷⁴ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 80, Lsp 135/1947.

Narodil se 28. března 1914 v Hamburku, kde měl hlášeno trvalé bydliště. Celá rodina byla německé národnosti.²⁷⁵

Na odborné škole v Hamburku vystudoval stavebnictví, po ukončení studia pracoval u firmy Ehrbrock. V červenci 1935 byl chvíli nezaměstnaný, poté pracoval jako vrátný u policejního okresního úřadu v Hamburku. Od počátku 1936 byl na témž úřadě zaměstnán jako kancelářská síla a v říjnu 1937 byl přidělen ke gestapu v Hamburku, kde měl na starost dálnopis. 1. března 1939 měl přestoupit ke kriminální policii, ale byl poslán do Liberce, kde dostal černou uniformu SS s hodností Unterscharführera. 15. března téhož roku odjel do Mladé Boleslavi a druhý den s dalšími třinácti muži dál do Jičína, kde byl u gestapa až do konce války.

Nejprve měl na starost resort vystavování propustek.²⁷⁶ V roce 1942 absolvoval kurz v Praze a úspěšně složil zkoušku pro vrchní sekretáře a byl povýšen na SS-Oberscharführera. V květnu 1944 převzal zpravodajskou službu²⁷⁷. Ještě před koncem války se mu podařilo z Jičína uprchnout.

Mezi svědky proti Grullerovi byli Čeněk Krykorka z Liberce, Josef Flemr, Anna Makovičková, nebo Přemysl Dobiáš. Krykorka řekl, že Gruller zabil jeho dceru Naděždu a vyhrožoval jeho manželce.²⁷⁸ Josef Flemr vypověděl, že jeho a bratra zatýkal obžalovaný a při výslechu jim vyhrožoval. Gruller to přiznal a dodal, že jim hrozil posláním na práci do Německa.²⁷⁹ Manžel Anny

²⁷⁵ Grullerovi byli dělnická rodina, jeho rodiči byli Hermann a Karoline, rozená Neimannová. Oženil se s Ilse Burmesterovou a měli spolu jedno dítě, kterému v době procesu bylo deset let.

²⁷⁶ V říjnu 1939 tento resort přešel pod oberlandráta v Jičíně.

²⁷⁷ Tzv. referát IV-N. Na starost měl seznam konfidentů, získávání zpráv od nich, vyplácení stávajících a získávání nových. Jeho úkolem bylo sestavit kartotéku

²⁷⁸ Krykorka se narodil 25. května 1890 a pracoval jako tesař. 20. srpna 1940 Gruller při jízdě autem srazil Naděždu, která na místě zemřela. Matka to chtěla nahlásit, Gruller ji vyhrožoval, že ji nechá zavřít.

²⁷⁹ Flemr se živil jako kovář v Bačalkách, narodil se 15. listopadu 1883. S bratrem Břetislavem byli zatčeni koncem roku 1940 pro odbojovou činnost. Gruller jim vyhrožoval zastřelením, pokud se nepřiznají.

Makovičkové z Vrchoviny od října 1940 organizoval odboj ve spolupráci s uprchlými Rusy, jejichž vůdce Anatol Timočenko je všechny udal. Zatýkal je obžalovaný a Makovičkovou též vyslýchal. Při výslechu se choval hrubě. Gruller se částečně doznal, tvrdil však, že akci nevedl. U výslechů nikoho nebil, pouze Jaromíru Makovičkovi dal jednu facku. To bylo ale vyvráceno svědky.²⁸⁰ Přemysla Dobiáše gestapo zatklo 12. ledna 1942 pro skrývání majetku židovské rodiny Weinbergových. Vyslýchal ho Gruller a po třech měsících mu oznámil, že bude poslán do koncentračního tábora. Gruller k tomu řekl, že o deportaci bylo rozhodnuto v Praze.²⁸¹

Gruller se necítil vinen a tvrdil, že nespáchal žádný zločin, neboť jen plnil rozkazy nadřízených. Kdyby neuposlechl, byl by potrestán.

Zatčen byl 29. srpna 1946, návrh na potrestání podal JUDr. Šembera 1. dubna 1947. Předseda senátu JUDr. Eduard Hubáček hlavní přelíčení zahájil 28. dubna v 8:45, rozsudek byl vynesena druhý den ve 14 hodin. Grullera obhajoval JUDr. Vladimír Šimonek.²⁸²

Byl mu navržen trest smrti, přitěžovalo mu, že zločiny, které spáchal, byly závažné a bylo jich více. Soud však shledal i polehčující okolnosti, podle svědectví většího počtu lidí měl intervenovat ve prospěch mnoha zatčených, projevoval nedůvěru

²⁸⁰ Makovičková byla v domácnosti, narodila se 29. října 1901. Zatčena byla ona, manžel, její bratr a syn Jaromír. Během domovní prohlídky byl Makovička postřelen.

²⁸¹ Dobiáš z Rokytnice nad Orlicí byl toho času u vojenského útvaru 5457. Narodil se 3. června 1913. Po zatčení byl odvezen do Kartouz ačkoli se nakonec přiznal, byl deportován. Měl podezření, že mu to zařídil Gruller.

²⁸² Soudci z lidu byli majitel zasilatelského obchodu Francis Bezecný, obchodník Josef Nosek, Alois Drbohlav a úředník Josef Pekař. Bezecný, Nosek a Drbohlav žili v Turnově, Pekař v Mladé Boleslavi.

k udavačům. Soud také přihlédl k tomu, že se částečně doznal. Odsouzen byl na doživotí.²⁸³

Trest si odpykával v jáchymovských uranových dolech. 23. května 1955 byl převezen do vězení v Liberci a 21. června byl předán ústřednímu eskortnímu středisku v Praze. Nejprve mu byl trest snížen milostí prezidenta republiky na dvacet pět let²⁸⁴ a 12. prosince 1955 bylo upuštěno od výkonu zbytku trestu a Otto Gruller byl odsunut do Německa.

V.3. Konfidenti gestapa odsouzení k trestu smrti

Konfident byl placený udavač, který dodával informace pod krycím jménem či číslem. Za své služby dostával měsíční plat. Mezi další odměny patřily např. cigarety či alkohol.

Podle dochovaných soudních spisů lze konstatovat, že MLS Mladá Boleslav k nejvyššímu trestu odsoudil sedm konfidentů gestapa. Nejednalo se pouze o konfidenty mladoboleslavské služebny, prvním odsouzeným byl konfident gestapa v Jičíně. Čtyři byli odsouzeni v roce 1946, tři v roce 1947.

Jméno	Datum vynesení rozsudku
Rudolf Hašek	23.1.1946
Jan Andrýs	10.2.1946
Augustin Sláma	12.4.1946
Ladislav Zajíček	24.4.1946
Josef Holec	12.2.1947
František Fanta	16.4.1947
Karel Kostecký	16.4.1947

²⁸³ Vedlejšími tresty byly zotřetí těžkého žaláře jedním tvrdým ložem čtvrtletně, ztráta občanské cti navždy, celý trest měl odpykat v pracovních oddílech a celý jeho majetek propadl ve prospěch státu.

²⁸⁴ Do trestu mu byla započítána vazba, v které byl od 29. srpna 1946 do 29. dubna 1947. Na svobodu měl být propuštěn 29. srpna 1971.

Stejně jako všichni členové gestapa, kteří stanuli před mladoboleslavským MLS, i obžalovaní konfidenti požádali o přidělení obhájce ex offio.

Ke konfidentství se většina z nich přiznala, všichni však popřeli, že by svým udáním zavinili něčí ztrátu svobody či smrt. Jednotlivé kauzy spolu většinou souvisejí. Všichni se snažili svést vinu na druhé, čímž chtěli vzbudit dojem, že se ničím neprovinili. Tím chtěli dosáhnout nízkého trestu.

Všichni konfidenti odsouzení k trestu smrti byli české národnosti. Jejich věkový průměr v roce 1945 byl 44 let. Nejstarším byl Karel Kostelecký, kterému bylo 52 let, a nejmladším třiatřicetiletý František Fanta.

V.3.1. Rudolf Hašek

Prvním konfidentem odsouzeným k trestu smrti byl Čech Rudolf Hašek.²⁸⁵ Narodil se 13. listopadu 1901 ve Všeni.²⁸⁶ Pracoval jako inspektor pojišťovny a bydlel v Hluboké. Odsouzen byl za to, že po celou dobu války podával zprávy gestapu a SD v Jičíně a během květnového povstání v roce 1945 pro gestapo a SD sepsal situační zprávu o seskupení českého bojujícího obyvatelstva.

Kromě toho schvaloval nacistický režim, agitoval pro vstup do Vlajky²⁸⁷ a udal několik osob, např. JUDr. Josefa Maye nebo Otakara Šídu, čímž zavinil ztrátu jejich svobody. JUDr. May²⁸⁸ řekl, že si mu několik lidí stěžovalo, že je Hašek nutí k uzavření pojistek vyhrožováním. Snažil se Haškovi domluvit, ale bezvysledně. Hašek ho udal pro sympatie k Rusku a odbojovou činnost. Šída vypověděl,

²⁸⁵ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 8, Lsp 63/1945.

²⁸⁶ Jeho rodiči byli Josef a Kateřina rozená Zelená, byl svobodný.

²⁸⁷ Vlajka byla česká fašistická organizace.

²⁸⁸ May provozoval svoji advokátní praxi v Turnově, kde také žil. Narodil se 2. října 1892 a hlásil se k české národnosti.

že v roce 1944 byl udán společně s Marešem a Františkem Kozákem kvůli přechovávání zbraní pro Národní gardu. Při výslechu na gestapu jim bylo řečeno, že je udal Hašek.

Hašek se částečně ke svým zločinům přiznal. Na jičínském gestapu nejvíce spolupracoval s Grullerem a zprávy označoval značkou 420/44-T. Jako konfidenta gestapa ho označil i Ladislav Čejka²⁸⁹, který u jičínského gestapa od podzimu 1943 pracoval jako tlumočník, a řidič gestapa Albert Hejzlar²⁹⁰. O jeho spolupráci s SD vypovídal i její tehdejší vedoucí Erwin Trawnitschek²⁹¹. Hašek prý podával SD zprávy zprvu pouze v roce 1941, ale pro nedůležitost informací s ním byla spolupráce přerušena. Obnovil ji až v roce 1943 člen SD Bethke.

Hašek popřel, že by jeho udání vedlo ke ztrátě svobody nějakého člověka. Popřel i sepsání zprávy o boji českých lidí během květnového povstání. To však bylo vyvráceno svědky.

Ačkoli nezavinil smrt žádné osoby, senát pod vedením předsedy JUDr. Hubáčka²⁹² shledal jeho zločiny příliš závažnými a odsoudil ho k trestu smrti. Hlavní přelíčení se konalo 23. ledna 1946.²⁹³ Začátek byl stanoven na 9 hodin ráno a rozsudek byl vynesen v 18:30. Popraven byl o dvě hodiny později.

V.3.2. Jan Andrýs

Čech Jan Andrýs byl konfidentem mladoboleslavského gestapa.²⁹⁴ Souzen byl společně s dalšími konfidenty Jaroslavem Joachymstálem a Josefem Karáskem²⁹⁵.

²⁸⁹ Čejka se hlásil k české národnosti a narodil se 29. června 1912.

²⁹⁰ Hejzlar byl také české národnosti. Narodil se 2. srpna 1902 ve Vídni. Trvalé bydliště měl hlášeno v Praze.

²⁹¹ Narodil se 12. března 1894, byl německé národnosti.

²⁹² Soudci z lidu byli Jan Rudolf, Karel Kohout, Josef Rubín a Václav Mišek.

²⁹³ Návrh na potrestání byl podán 13. listopadu 1945. Veřejným žalobcem byl JUDr. Jaroslav Kučera. Jako obhájce mu byl určen JUDr. Václav Tajzich.

²⁹⁴ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 15, Lsp 31/1946.

²⁹⁵ Viz s. 38.

Andrýs se narodil 16. května 1898 v Králově Lhotě²⁹⁶ a živil se jako obchodník v Mladé Boleslavi, kam se s manželkou Marií a dvěma dcerami přestěhoval v roce 1936.

Udal více lidí a zavinil smrt Ing. Hanuše a Karla Horáka, které ještě s dalšími udal v červnu 1942 pro odbojovou činnost. Hanuše a Horáka měli udat všichni tři obvinění společně, ale soud nakonec došel k přesvědčení, že největší vinu na jejich zatčení a smrti měl Andrýs s Joachymstálem. Andrýs sepsal udání, předal ho Joachymstálovi a ten ho donesl na gestapo.

Andrýs přiznal, že gestapu podával zprávy, ale prý jen o Němcích. Tvrdil dokonce, že začal spolupracovat s českým odbojem a zasloužil se o to, že mnoho Čechů bylo z vězení gestapa propuštěno. Později se přiznal k udání několika českých lidí. Tato svá doznání však odvolal s tím, že prý na něm byla vynucena násilím. Tomu soud neuvěřil. Proti Andrýsovi svědčili i bývalí členové gestapa Stross, Grimm a Hansmann. Všichni shodně vypověděli, že Andrýs byl konfidentem s krycím jménem Vaníček a měl i své služební číslo. Zprávy předával nejvíce Muhrovi. Měsíčně bral až 600 korun, průměrně dostával 250 nebo 300 korun. Jako konfidenta ho označili i bývalé sekretářky gestapa Líza Hegerová a Erna Fritschová.

Andrýs byl zatčen 17. května 1945²⁹⁷. Návrh na jeho potrestání byl podán 5. ledna 1946.²⁹⁸ Hlavní přelíčení proběhlo ve dnech 3. až 8. února, rozsudek byl vynesena až 10. února. Andrýsův obhájce JUDr. Stanislav Přikryl protestoval proti tomu, aby jako svědci byli předvoláni bývalí členové gestapa²⁹⁹, soud³⁰⁰ však tuto námitku zamítl. Po vynesení rozsudku požádal Andrýs o milost a o

²⁹⁶ Jeho rodiči byli Josef a Marie rozená Poláková.

²⁹⁷ Stalo se tak v týž den, kdy byl vydán zatykač.

²⁹⁸ Veřejným žalobcem byl JUDr. Ivan Šimerka.

²⁹⁹ K tomuto protestu se přidali i obhájci Karáska a Joachymstála JUDr. Jan Hejcman a JUDr. Pařík.

³⁰⁰ Předseda JUDr. Bohdan Zelinka, soudci z lidu Karel Kohout, Josef Novák, Antonín Jakubec a Engelbert Toman.

odložení výkonu trestu o hodinu. Odpověď z kanceláře prezidenta republiky nepřišla. Andrýs byl popraven ve 20:50.³⁰¹

V.3.3. Augustin Sláma

Čech Augustin Sláma³⁰² byl zaměstnaný jako modelář ve firmě Asap. Narodil se 29. října 1899 v Pečkách³⁰³ a s manželkou Annou bydlel v Debři nad Jizerou. V mládí byl členem KSČ a prý vždy soucítil s dělníky. Do roku 1923 pracoval v cukrovaru v Cerhenicích, poté byl živnostníkem a od roku 1935 byl zaměstnán v Asapu.

V roce 1939 vstoupil do Vlajky. Tvrdil, že nevěděl, co je jejím cílem, prý si myslel, že je to hnutí, které cítí s dělnictvem.

Zprávy donášel nejvíce Muhrovi. Styk s ním prý nevyhledával, Muhr ho požádal, aby mu pomohl postavit králíkárnou. Postupně ho donutil, aby byl jeho důvěrníkem. Vyhrožoval mu, že všichni důvěrníci jsou kontrolováni jinými důvěrníky a kdyby neřekl vše, dopadl by špatně. Sláma se zalekl a vše poctivě hlásil. Za své služby od Muhra dostal celkem asi 15 000 korun³⁰⁴, které si však nenechal a věnoval je na zimní pomoc³⁰⁵ a na Červený kříž. To, že byl placeným konfidentem gestapa a měl své krycí číslo, potvrdil i Josef Stross. Podle Strossových slov byl Muhr se Slámou velmi spokojen. Sláma svá hlášení podepisoval krycím jménem Petrák nebo číslem 83.

Sláma gestapu udal celou řadu Čechů, čímž zavinil ztrátu svobody několika z nich a smrt Vyskočila, Šulce a Poživila. Kromě toho byl aktivním agitátorem pro vstup do Vlajky a spolupráci s Němci.

³⁰¹ Smrt nastala po patnácti minutách. Soudním lékařem byl MUDr. Ševčík.

³⁰² SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 19, Lsp 52/1946.

³⁰³ Měl ještě šest sourozenců, otec pracoval jako slévač. Byli chudí.

³⁰⁴ Měsíčně dostával průměrně 250 korun.

³⁰⁵ Tzv. Winterhilfe. Byla vyhlášena sbírka ve prospěch německého vojska bojujícího na východní frontě. Lidé byli povinni odevzdávat peníze, teplé oblečení či jídlo.

Sláma měl vlastní informátory, mezi nimi např. Františka Fantu³⁰⁶. Ten Slámovi písemně udal Poživila pro protiněmecké řeči. Poživil byl zatčen 8. listopadu 1943 společně s Václavem Nápravníkem a 22. února 1944 s nimi proběhl soud v Berlíně. Oba byli odsouzeni na několik let do káznice.³⁰⁷ Byli přesvědčeni, že je udal Fanta. Po návratu se ho Nápravník ptal a Fanta mu řekl, že je udal Sláma, který mu to potvrdil. Dalším konfidentem gestapa, který se Slámou spolupracoval, byl Ladislav Zajíček. Slámovi řekl, že Vyskočil a Šulc schvalovali atentát na Heydricha. Sláma to udal gestapu a oba byli zatčeni a popraveni. Sláma nepopřel, že tyto tři udal, ale řekl, že tak učinil na popud Fanty a Zajíčka.

Sláma byl zatčen 30. května 1945 a návrh na jeho potrestání byl podán 21. února 1946³⁰⁸. Hlavní přelíčení proběhlo 12. dubna 1946.³⁰⁹ Poprava byla vykonána dvě hodiny od vynesení rozsudku, podle soudních lékařů Dobrého a Kleisnera smrt nastala po uplynutí patnácti minut.

V.3.4. Ladislav Zajíček

Jak bylo uvedeno výše, Ladislav Zajíček³¹⁰ byl Slámův spolupracovník. Narodil se 31. května 1909 v Mladé Boleslavi³¹¹ a byl také české národnosti. Do roku 1943 byl pracoval jako dělník, pak nastoupil do invalidního důchodu.³¹²

Vypověděl, že v roce 1940 vstoupil do Vlajky, kde se seznámil se Slámou, který po něm chtěl, aby mu dodával politicky

³⁰⁶ Fanta se později stal přímým konfidentem gestapa. Byl také odsouzen k trestu smrti. Podrobněji o jeho případu viz s. 80 – 82.

³⁰⁷ Nápravník vězení přežil.

³⁰⁸ Veřejným žalobcem byl JUDr. Ivan Šimerka.

³⁰⁹ V senátu zasedli předseda JUDr. Kozlanský a soudci z lidu MUDr. Miloš Lulay, Alois Kouba, Antonín Jakubec a Oldřich Kocour. Slámovým obhájcem byl JUDr. Jan Sýkora.

³¹⁰ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 15, Lsp 27/1946.

³¹¹ Jeho rodiči byli František Zajíček a Marie rozená Melounková.

³¹² S manželkou Evženou vychovávali dvě děti. Celá rodina žila v Mladé Boleslavi.

důležité informace. V roce 1942 ho Sláma přesvědčil, aby se stal konfidentem gestapa s tím, že bude dostávat pravidelný plat. Zprávy podával hlavně Muhrovi. Zajíček tvrdil, že Sláma využil jeho duševní choroby, ale jakákoliv duševní nemoc byla vyvrácena soudními znalci. Tvrdil také, že od gestapa žádné peníze nedostal, ale tomu soud neuvěřil.

Zajíček gestapu udal mnoho lidí a zavinil smrt Šulce a Vyskočila. Výše bylo zmíněno, že oba udal Sláma na Zajíčkův popud, Zajíček se však byl na gestapu přesvědčit, zda to Sláma opravdu hlásil. Zajíček popřel, že by Vyskočila Slámovi udal. Prý mu o Vyskočilovi řekl, až když za ním Sláma přišel s tím, že vše už udal gestapu. Toto jeho tvrzení bylo vyvráceno nejen Slámou, ale i Hermannem Jahnem³¹³, který vypověděl, že za ním Zajíček přišel s udáním a on ho poslal na gestapo.

Vinen se necítil, soud³¹⁴ ho odsoudil k trestu smrti. Hlavní přelíčení s ním se konalo 24. dubna 1946³¹⁵. Předseda soudu ho zahájil v 8:30 a skončilo se v 18:00. Poprava byla vykonána po uplynutí tří hodin od vynesení rozsudku.

V.3.5. Josef Holec

Josef Holec³¹⁶ se narodil se 19. června 1895 v Tuchomyšli a byl české národnosti. Od svých pěti let do osmnácti žil u prarodičů ve Valdicích, v roce 1913 se přestěhoval k rodičům do Hombergu v Porýní. Tam pracoval jako horník do října 1916, kdy byl povolán na vojnu do Jičína. V roce 1918 dobrovolně vstoupil do

³¹³ Narozen 14. února 1895, žil v Mladé Boleslavi. Za války byl činný jako politický dozor ve firmě Asap. Jahn také stanul před mimořádným lidovým soudem a souzen byl společně s Holubetzem a dalšími dvěma konfidenty odsouzenými k trestu smrti Kosteckým a Fantou. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 74, Lsp 79/1947. O Kosteckém a Fantovi podrobněji s. 80 – 82.

³¹⁴ Senátu předsedal JUDr. Hubáček, soudci z lidu byli Jan Rudolf, Antonín Jakubec, Václav Beneš a Jiří Reichelt.

³¹⁵ Návrh na potrestání podal veřejný žalobce JUDr. Alfréd Kovář 31. ledna 1946. Zajíčkovým obhájcem byl JUDr. Stanislav Přikryl.

³¹⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 63, Lsp 4/1947.

československé armády a zůstal tam dva roky. Pak se vrátil do Hombergu³¹⁷. V roce 1923 vstoupil do německé komunistické strany. V letech 1933 až 1936 žil u strýce ve Valdicích, kde vstoupil do KSČ.³¹⁸ V roce 1936 se přestěhoval do Mladé Boleslavi a o tři roky později do Debře nad Jizerou. Od července 1941 pracoval v Asapu. V srpnu 1942 se vrátil zpět do Německa, konkrétně do Braunschweigu, kde tlumočil u Hermann-Göring-Werke.

Pro gestapo pracoval po celou válku pod značkou „Holly“. Podával zprávy především z protiněmeckých komunistických kruhů. Udal mnoho lidí, z nichž čtyři přišli o život. Jednalo se o funkcionáře KSČ Stanislava Masara, Václava Čapka, Josefa Černého a Rudolfa Štechu.

Obžalovaný se částečně cítil vinen. Nepopřel, že pracoval pro gestapo a udal několik lidí. Popřel však, že by zavinil něčí smrt.

Holec byl zatčen 10. května 1945 a hlavní přelíčení s ním proběhlo 12. února 1947³¹⁹. Senátu předsedal JUDr. Zelinka.³²⁰ Holec byl popraven v 18:54.

V.3.6. František Fanta a Karel Kostelecký

Oba byli konfidenty mladoboleslavského gestapa. Fantovo krycí jméno bylo Jaroslav Nový a své zprávy označoval číslem 308, Kostelecký se podepisoval jako 92-f.

František Fanta³²¹ byl české národnosti. Narodil se 5. května 1912 v Mladé Boleslavi³²², kde bydlel a byl zaměstnán jako úředník

³¹⁷ Pracoval zde opět jako horník, ale pouze do roku 1923, kdy se zranil a od té doby byl v invalidním důchodě.

³¹⁸ Roku 1935 byl za KSČ zvolen do okresního zastupitelství. Z KSČ vystoupil v roce 1939.

³¹⁹ Návrh na potrestání byl podán 28. prosince 1946, veřejným žalobcem byl JUDr. Václav Kvasnička. Jeho obhájcem byl JUDr. Sýkora.

³²⁰ Soudci z lidu byli Václav Vávra, František Kundert, Václav Míšek a Josef Tondr.

³²¹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 73, Lsp 78/1947.

³²² Jeho rodiči byli Emil a Františka rozená Špráchalová. Oženil se s Jaroslavou Šulcovou.

ve firmě Asap. Do roku 1943 byl členem Vlajky, ale nevykonával tam žádnou funkci.

Nejprve tvrdil, že konfidentem gestapa nebyl, ale pod tíhou důkazů přiznal, že měl krycí jméno i číslo, že za své informace dostával plat a že spolupracoval s Kosteleckým.

Fanta byl shledán vinným z udání několika osob a z toho, že zavinil smrt Poživila. Víme, že písemné udání předal Slámovi a ten ho odevzdal gestapu. Mezi dalšími udanými osobami, které byly vězněny, byli např. Josef Eršil, Miroslav Votrubec a Josef Vlasák, kteří s Fantou pracovali. Zatčení byli 5. srpna 1941 kvůli rozšiřování letáků, urážky Hitlera a poslech cizího rozhlasu.³²³

Karel Kostelecký³²⁴ byl Fantův spolupracovník v Asapu, kde pracoval jako vrchní dílovedoucí. Narodil se 18. července 1893 v Mladé Boleslavi, kde žil s manželkou. Vykonával funkci župního vedoucího Českých fašistů a poté, co byla tato strana rozpuštěna, vstoupil do Vlajky.

Také on nejprve popíral, že by spolupracoval s gestapem, ale nakonec se přiznal. Josef Stross o něm řekl, že byl jedním z prvních konfidentů, zprávy gestapu začal dodávat už v roce 1939. Poznal ho i Josef Fischer. Další konfident Jaroslav Vojtíšek³²⁵ řekl, že Kostelecký přímo spolupracoval s Muhrem.

Kostelecký se dopustil mnoha zločinů, nejzávažnějším z nich bylo udavačství. Zavinil ztrátu svobody mnoha osob a smrt

³²³ Eršilovi a Vlasákovi bylo 36 let, Votrubcovi 40. Eršil žil v mladé Boleslavi, Vlasák a Votrubec v Kosmonosech. Všichni byli ženatí. Vlasák a Eršil byli postaveni před soud v Berlíně a Fanta proti nim svědčil. Eršil byl odsouzen na čtyři roky, z koncentračního tábora se do Boleslavi vrátil 6. června 1945. Vlasák byl odsouzen na tři roky a osm měsíců a z koncentračního tábora se vrátil až 17. června 1945. Do trestu jim nebyla započtena vazba. Votrubec byl nejprve pro nedostatek důkazů před vánočními 1941 propuštěn, ale znovu byl zatčen v srpnu 1942. Soudem v Litoměřicích byl odsouzen na dva roky.

³²⁴ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 73, Lsp 78/1947.

³²⁵ Vojtíšek pracoval jako dělník, bydlel v Nepřevázce. Jako konfident měl krycí jméno Pokorný. Před mladoboleslavským MLS stanul 21. dubna 1947 a byl odsouzen na 25 let těžkého žaláře. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 75, Lsp 86/1947.

Jaroslava Míška, který byl zatčen 22. října 1942 a 27. dubna 1944 popraven. Společně s Fantou udal Eršila, Vlasáka a Votrubce. Kostelecký nesvědčil u soudu.

Oba popřeli, že byli konfidenty gestapa, a tvrdili, že nikomu neublížili a spíš se snažili českým lidem pomáhat. Své členství ve Vlajce vysvětlili tak, že to byl jediný způsob, jak se ochránit před Němci. Soud měl k dispozici dostatek důkazů, aby je shledal vinnými.

Kostelecký byl zatčen 6. května 1945, Fanta o dva dny později. Návrh na jejich potrestání podal veřejný žalobce JUDr. Václav Kvasnička 24. února 1947. Hlavní přelíčení proběhlo ve dnech 8. až 11. dubna 1947³²⁶, rozsudek byl vyneseno až 16. dubna.³²⁷ Oba požádali prostřednictvím svých obhájců³²⁸ o milost. Odpověď nepřišla, tudíž bylo přistoupeno k vykonání trestu. Fanta byl popraven v osm hodin večer, Kostelecký o hodinu později.

V.4. Spolupracovníci gestapa odsouzení k trestu smrti

Tito spolupracovníci nebyli placenými udavači. Za svá udání nedostali žádné peníze ani jinou odměnu.

MLS mladá Boleslav k trestu smrti odsoudil sedm udavačů, spolupracovali s gestapem. Nejednalo se pouze o spolupracovníky gestapa v Mladé Boleslavi, ale i v Jablonci nad Nisou či Kolíně. Tři udavači byli odsouzeni v roce 1945, tři v roce 1946 a jeden v roce 1947.

³²⁶ Společně s nimi byli souzeni také Hans Holubetz a Hermann Jahn.

³²⁷ Soudu předsedal JUDr. Jan Kozlanský, soudci z lidu byli Josef Mařík, Josef Šťastný, Karel Kohout a Engelbert Toman.

³²⁸ Fantu obhajoval JUDr. Václav Vepřík, Kosteleckého JUDr. Jan Šulc.

Jméno	Datum vynesení rozsudku
Vojtěch Adolf	30.11.1945
Vladislav Novák	13.12.1945
Vojtěch Zavadil	20.12.1945
Ferdinand Jelen	26.3.1946
Anna Zajícová	4.4.1946
Alois Hrůza	26.10.1946
Jaroslav Vobořil	28.3.1947

I v tomto případě všichni obvinění požádali o přidělení obhájce z moci úřední. Opět většina obžalovaných popírala, že by někoho udali nebo že by někdo jejich vinou přišel o život. Snažili se vše popřít a vyvrátit, jejich cílem bylo dosáhnout co nejnižšího trestu.

Mezi souzenými udavači bylo pět Čechů a dva Němci. Ze sedmi odsouzených byla jedna žena a šest mužů. Jejich věkový průměr byl v roce 1945 45,3 let. Nejmladší byla sedmadvacetiletá Anna Zajícová a nejstaršími Vojtěch Zavadil a Ferdinand Jelen, kterým bylo shodně 53 let.

V.4.1. Vojtěch Adolf

Pekař Vojtěch Adolf byl prvním Němcem, který byl odsouzen k trestu smrti.³²⁹ Narodil se v Příchovicích 24. září 1897. S rodinou bydlel ve Velkých Hamrech, kde byl za války starostou.³³⁰ Od roku 1935 byl členem SdP a v roce 1938 po připojení pohraničí vstoupil do NSDAP³³¹. V roce 1939 byl stranou poslán do Velkých Hamrů, kde byl jmenován starostou. Odpovědný byl landrátovi v Jablonci nad Nisou, který mu také dával rozkazy.

³²⁹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 4, Lsp 38/1945.

³³⁰ S manželkou Annou Leibscherovou vychovávali jedno dítě.

³³¹ Od strany dostal záslužný kříž za čestnou a obětavou práci v její prospěch. Vyřizoval veškerou korespondenci místní organizace.

Zatčen byl kvůli podezření z udavačství 5. června 1945. Při svém prvním výslechu tvrdil, že nikomu neublížil, naopak se snažil českým lidem pomáhat. Později přiznal, že udal učitele Františka Macouna³³² a Františka Zídka,³³³ kteří byli zatčeni gestapem z Jablonce nad Nisou. Macoun zemřel v koncentračním táboře, Zídek se vrátil. Adolf ho však znovu udal v roce 1943 jako nespolehlivého Čecha. Zídek byl poté v Drážďanech odsouzen k trestu smrti a popraven. Obžalovaný přiznal, že jejich smrt zavinil.

V závěru války se v okolí Velkých Hamrů skrývali a pohybovali partyzáni. Adolf popřel, že by 3. května 1945 tuto skutečnost telefonicky udal zemskému radovi v Jablonci nad Nisou a požádal ho, aby zasáhl. Na základě tohoto udání byla vyslána posádka, která dobyla poštu, kde se partyzáni skrývali. Adolf tvrdil, že se snažil, aby zatčení partyzáni byli propuštěni a nic se jim nestalo. Soud mu neuvěřil.

Kromě uvedeného byl uznán vinným z toho, že zavinil ztrátu svobody několika dalších osob a jedné také vyhrožoval koncentračním táborem³³⁴. Adolf to vše popřel, soud však uvěřil svědkům.

Hlavní přelíčení proběhlo 30. listopadu 1945.³³⁵ Senátu předsedal JUDr. Hubáček, soudci z lidu byli Karel Kohout, Jan Rudolf, Josef Novák a Josef Studený. Trest byl vykonán v 18:55, smrt nastala podle soudního lékaře Dobrého po uplynutí dvanácti minut.

³³² Jeho syn Václav vypověděl, že otec byl nejprve v Oranienburgu, odkud od něj dostal dva dopisy, ve kterých za původce jeho zatčení označil Adolfa. Macoun starší zemřel 24. února v Mauthausenu.

³³³ Oba dva jako velké vlastence a sokolské činovníky.

³³⁴ Jednalo se o hudebníka Bohuslava Mrklase z Velkých Hamrů. Bylo mu 41 let. Adolf ho udal gestapu, že má podezření, že Mrklas hraje českou hudbu a nedovoleně vlastní zbraň. Mrklas byl zatčen 18. února 1940, Adolf mu vyhrožoval, že zařídí, aby byl poslán do koncentračního tábora. Skutečně tam byl deportován a domů se vrátil až 9. listopadu 1945.

³³⁵ Návrh na potrestání byl podán 18. října. Veřejným žalobcem byl JUDr. Jaroslav Kučera. Obhajoby ex offio se ujal JUDr. Václav Vepřík.

V.4.2. Vladislav Novák

Vladislav Novák³³⁶ byl zatčen 30. května 1945, návrh na potrestání byl podán veřejným žalobcem Františkem Koptíkem až 13. listopadu. Hlavní přelíčení proběhlo 13. prosince 1945 v Nymburce.³³⁷ Společně s Novákem před soudem stanul Václav Klaus.³³⁸

Novák se hlásil k české národnosti. Narodil se 2. ledna 1908 ve Vyškově, s rodinou žil v Kounicích. Živil se jako zemědělský dělník.

Novák s Klausem byli obviněni z toho, že v červnu 1942 udali gestapu svého spolupracovníka Václava Kocourka pro schvalování atentátu na Heydricha. Kocourek byl zatčen a 25. června 1942 v Praze popraven. Dále měli společně udat svého zaměstnavatele Františka Zedníka kvůli přechovávání vysílačky. Zedníkovi se nic nestalo. Novák se dopustil ještě dalšího udání a vyhrožování.³³⁹

V Kocourkově případu se obžalovaní ve svých výpovědích neshodli. Novák tvrdil, že neslyšel Kocourka schvalovat atentát. To mu prý řekl až Klaus, který to ale popřel. Podle něj se Kocourek s Novákem pohádal a Novák šel za Klausem s tím, že Kocourka společně udají. Klaus to odmítl a Novákovi to rozmlouval. Ten se však přesvědčit nenechal a Kocourka skutečně udal na gestapu. Klausovu výpověď potvrdili i další svědci Jan Šulc a Josef

³³⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 7, Lsp 60/1945.

³³⁷ Soudu předsedal JUDr. Stanislav Fiala. Josef Čmugr, Rudolf Burian, Josef Borecký a Leopold Bechyně vykonávali povinnosti soudců z lidu. Obhájcem byl JUDr. Václav Ruml.

³³⁸ Narodil se 14. března 1912 v Čejetičkách a pracoval jako zemědělský dělník v Kostomlatech. Hlásil se k české národnosti. Jeho obhájcem ex offio byl JUDr. Jan Komers. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 7, Lsp 59/1945. Klausův spis je vložen do spisu Nováka.

³³⁹ V roce 1941 udal Ing. Bedřicha Lišku pro převoz zboží načerno a v červnu 1942 vyhrožoval Františku Zedníkovi slovy: „*Tak už jsem se jednoho zbavil a Vás tam dostanu taky*“.

Zajíček.³⁴⁰ Oba souhlasili s tím, že se Novák s Kocourkem pohádal a ještě ten den ho šel Novák udat.

Václav Klaus byl všech obvinění zproštěn, Vladislav Novák byl uznán vinným a odsouzen k trestu smrti. Požádal o hodinový odklad a poprava byla vykonána ve 20:00. Smrt nastala po uplynutí deseti minut.

V.4.3. Vojtěch Zavadil

Vojtěch Zavadil byl posledním odsouzeným MLS Mladá Boleslav k trestu smrti v roce 1945.³⁴¹ Narodil se 3. listopadu 1892 v Náklově a hlásil se k české národnosti. Oženil se s Albínou Havelkovou, která také stanula před mladoboleslavským MLS. Hlavní přeličení s ní proběhlo 17. prosince 1946 a pro udavačství byla odsouzena na šest let těžkého žaláře.³⁴²

Zavadil byl podezřelý jako konfident jičínského a kolínského gestapa, to mu ale nebylo prokázáno. Přiznal sice, že gestapu občas podával zprávy, ale nikdy za to prý nedostal peníze a neměl přidělené žádné konfidentské číslo. Soud proti tomuto tvrzení neměl dostatek důkazů.

Odsouzen byl pro zločin udavačství, kterého se dopustil na Josefu Červinkovi³⁴³ a Rudolfo Schreyerovi. Udal je pro protiněmecké výroky, a zavinil tím jejich ztrátu svobody a posléze smrt. Červinka byl popraven a Schreyer zemřel 9. února 1945 v káznici v Gollnově. Schreyerova manželka Anna vypověděla, že za udáním jejího muže stojí Zavadil, který proti Schreyerovi svědčil u soudu v Praze. V neprospěch Zavadila vypovídali i další svědci,

³⁴⁰ Šulc se narodil 1. února 1901 a zaměstnaný byl jako kočí. Zajíček pracoval jako zemědělský dělník, narodil se 19. února 1910.

³⁴¹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 7, Lsp 58/1945.

³⁴² Narodena 16. prosince 1892 ve Skalici, byla v domácnosti a hlásila se k německé národnosti. S manželem měla tři děti, v době procesu dospělé. Žili v Podhradí. Viz SOA Praha, MLS Mladá Boleslav, karton č. 54, Lsp 306/1946.

³⁴³ Udání Červinky přiznal. Udal ho proto, že po atentátu na Heydricha mu měl Červinka vyhrožovat, že po Heydrichově smrti pobijou všechny Němce.

např. Rudolf Janko³⁴⁴. Ten řekl, že Zavadil udal Červinku a choval se jako Němec.

Zavadil byl zatčen 17. května 1945, návrh na jeho potrestání podal veřejný žalobce JUDr. Koptík až 13. listopadu a hlavní přelíčení s ním proběhlo 20. prosince 1945 v Nymburce. Senátu předsedal JUDr. Rudolf Kračmera.³⁴⁵ Hlavní přelíčení skončilo v 19:30, Zavadil byl popraven o dvě hodiny později.

V.4.4. Ferdinand Jelen

Ferdinand Jelen³⁴⁶ je prvním udavačem německé národnosti. Návrh na jeho potrestání byl podán 28. února 1946³⁴⁷ a hlavní přelíčení se konalo 26. března v Nymburce.³⁴⁸

Jelen se narodil 29. listopadu 1892 v Hostovicích. S manželkou žili v Nymburce, kde byl Jelen zaměstnaný jako železniční zřízenec.

Podle obžaloby udal v květnu 1942 Františka Votavu z Drahelice pro schvalování atentátu na Heydricha nejprve na četnictvu v Nymburce a poté i na gestapu v Kolíně.³⁴⁹ Votava byl nymburským četnictvem zatčen a to ho předalo kolínskému gestapu. Stanným soudem v Praze byl 16. června 1942 odsouzen k trestu smrti a ještě též den popraven.

Jelen přiznal, že před ním Votava atentát schvaloval. Řekl, že ho nechtěl udat. Při rozhovoru s četníkem Zedníčkem mu to prý jen vyklouzlo. Prosil Zedníčka, aby Votavu nezatýkal. Zedníček však Jelenovu verzi popřel a řekl, že Jelen sám za ním přišel a Votavu

³⁴⁴ Narodil se 8. února 1890 a zaměstnán byl jako dílenský mistr v Nymburce.

³⁴⁵ Soudci z lidu byli určeni Antonín Buchal, Vilém Beneš, Rudolf Burian a Josef Borecký. Zavadilovým obhájcem byl JUDr. Josef Brožek.

³⁴⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 20, Lsp 59/1946.

³⁴⁷ Veřejným žalobcem byl JUDr. Koptík.

³⁴⁸ Senátu předsedal JUDr. Rudolf Kračmera, soudci z lidu byli Rudolf Burian, Leopold Bechyně, Vilém Beneš a Josef Borecký. Jelenovým obhájcem byl JUDr. Jan Komers.

³⁴⁹ Votava řekl, že „*tu hyenu měli dávno odstřelit*“.

udal. Zedníček to neohlásil, za pár dní potkal Jelena a ten mu řekl, že už to udal na gestapu.

Kromě toho mu bylo kladeno za vinu členství v SA, vyhrožování zeti a obohacení se na úkor jedné židovské rodiny. Obhajoval se tím, že k vyhrožování byl prý donucen, neboť mezi ním a zetěm nepanovaly dobré vztahy³⁵⁰. Ke členství a obohacení se se doznal.

Hlavní přelíčení trvalo od 8:30 do 17:10. Poprava byla vykonána dvě hodiny po vynesení rozsudku na dvoře soudní budovy okresního soudu v Nymburce. Podle nálezu smrt nastala po uplynutí sedmi minut a patnácti sekund.

V.4.5. Anna Zajícová

Vdova Anna Zajícová byla druhou, a zároveň poslední, ženou, kterou MLS v Mladé Boleslavi odsoudil k trestu smrti.³⁵¹ Společně s ní byla souzena také její švagrová, konfidentka gestapa Miroslava Kulhavá.³⁵²

Zajícová se narodila 9. července 1918 v Dlouhé Lhotě. Zaměstnaná byla jako úřednice ve firmě Asap v Mladé Boleslavi. S manželem Václavem měla dvě děti.

K nejvyššímu trestu byla odsouzena proto, že v roce 1942 udala mnoho osob, čímž zavinila ztrátu svobody několika z nich a smrt Otty Dematriniho, Josefa Nováka a Jana Banýra. Zajícová se přiznala a prohlásila, že se cítí vinna. Popřela však, že by udávala z vlastní iniciativy, ale proto, že její manžel byl zatčen společně

³⁵⁰ Zeť ho prý šikanoval a ustrkoval. Ten to ale popřel a jako důkaz předložil výhrůžné dopisy, které mu Jelen posílal.

³⁵¹ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 6, Lsp 52/1945. První ženou odsouzenou k nejvyššímu trestu byla Marie Králová, viz s. 92 – 94.

³⁵² Narodila se 22. února 1922 v Nové Telibí a hlásila se k české národnosti. Kulhavá podávala zprávy Gleixnerovi, se kterým udržovala milostný poměr. Svými udáními zavinila ztrátu svobody několika osob. Na rozdíl od Zajícové byla odsouzena pouze na doživotí. 20. srpna 1953 jí byl trest prezidentskou milostí snížen na dvacet let a 8. srpna 1956 byla propuštěna na základě amnestie. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 6, Lsp 82/1945. Spis Kulhavé je vložen do spisu Zajícové.

s Miroslavem Dudkem³⁵³ pro přechovávání zbraní a Gleixner jí slíbil, že když řekne vše, co ví, bude manžel propuštěn. Ona mu uvěřila, Gleixner však svůj slib nesplnil. Zajíc zemřel 3. března 1943 v koncentračním táboře v Polsku.

Soud neuvěřil tomu, že udávala pouze z důvodů pokusu o záchranu manžela. Např. s Dematriniovými byli Zajícovi v sousedském sporu.³⁵⁴ Neshody měli i s dalšími sousedy, Dudkovými.³⁵⁵

Návrh na potrestání Zajícové byl podán veřejným žalobcem JUDr. Václavem Kvasničkou 10. listopadu 1945. Hlavní přelíčení proběhlo ve dnech 3. a 4. dubna 1946. Senát tvořili předseda JUDr. Hubáček a soudci z lidu Jiří Reichelt, Josef Novák, Josef Mařík a František Keller. Jako obhájce jí byl přidělen JUDr. Stanislav Příkryl. Zajícová byla popravena 4. dubna 1946.

V.4.6. Alois Hrůza

Český udavač Alois Hrůza byl souzen společně se svým spolupracovníkem Janem Švejdou³⁵⁶.

Alois Hrůza³⁵⁷ pocházel z Horních Počernic, kde se narodil 14. července 1893³⁵⁸. Zaměstnán byl u ČSD a žil v Nymburce. Nebyl členem žádné fašistické organizace.

³⁵³ Miroslav Dudek byl odsouzen na dva roky a deportován do koncentračního tábora, odkud byl vysvobozen Američany 14. dubna 1945. U soudu proti němu svědčily Zajícová i Kulhavá.

³⁵⁴ Podle vdovy Anny Dematriniové používali Zajícovi elektriku bez měřidla. Dematriniová byla v domácnosti. Narodila se 17. června 1886 v Kosmonosech. Manžela Ottu Zajícová udala pro poslech cizího rozhlasu a gestapo ho zatklo 30. listopadu 1942. Odsouzen byl na 18 měsíců, domů se vrátil 15. října 1944. Doma zemřel na tuberkulózu.

³⁵⁵ Učitel Antonín Dudek byl zatčen společně s Dematrinim. Bylo mu 56 let a narodil se v Rovensku pod Troskami.

³⁵⁶ Švejda byl zaměstnán u ČSD a žil v Nymburce. Narodil se 13. května 1884 v Hornicích u Moravských Budějovic. S Hrůzou se navzájem obviňovali. Švejda byl nakonec zproštěn viny. Viz SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 22, Lsp 76/1946. Švejdův spis je vložen do spisu Hrůzy.

³⁵⁷ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 22, Lsp 75/1946.

³⁵⁸ Jeho rodiči byli Pavel a Anna Hrůzovi.

Zatčen byl 13. května 1945 a ve vazbě zůstal až do 26. října 1946, kdy byl vynesena rozsudek. Návrh na potrestání byl podán veřejným žalobcem JUDr. Františkem Koptíkem 23. února 1946. Hlavní přelíčení proběhlo ve dnech 25. a 26. října.³⁵⁹

Hrůza udal na gestapu tři osoby, z nichž dvě přišly o život. Jednalo se o JUDr. Tomáše Sedláčka a JUDr. Vladimíra Pírka³⁶⁰, které udal v červnu 1942 pro schvalování atentátu. Oba byli zatčeni kolínským gestapem a v Praze odsouzeni stanným soudem k trestu smrti. Sedláček byl popraven 25. června a Pírko 30. června. Třetím, kterého Hrůza udal, byl jeho spolupracovník Josef Zeman³⁶¹, kterého odsoudil německý soud v Praze na tři roky a sedm měsíců do káznice.

Hrůza na svoji obhajobu uvedl, že Sedláček v roce 1941 zastupoval jeho ženu v rozvodovém řízení, pronásledoval ho a dělal mu potíže. Na gestapu si prý stěžoval až poté, co mu nepomohli české úřady. Sedláček se však nenechal zastrašit a tak se mu Hrůza později pomstil. Hrůza se přiznal i k tomu, že udal Pírka³⁶². Popřel, že by udal Zemana přímo gestapu, prý o jeho výroku a chování řekl Hruškovi, který to na gestapu hlásil. Během hlavního přelíčení všechna svá přiznání popřel a řekl, že k doznání byl donucen násilím. Soud mu však neuvěřil a za přitěžující okolnost považoval, že Hrůza musel vědět, jak dopadnou Sedláček a Pírko, neboť je udal za heydrichiády.

Popraven byl tři hodiny po vynesení rozsudku a smrt nastala po uplynutí jedenácti minut.

³⁵⁹ Soudcům z lidu Rudolfu Burianovi, Antonínu Buchalovi, Vilému Benešovi a Josefu Boreckému předsedal JUDr. Kračmera. Obhájcem byl JUDr. František Lepič z Lysé nad Labem.

³⁶⁰ Sedláček byl advokátem v Nymburce a Pírko okresním soudcem u nymburského soudu.

³⁶¹ Udál ho v září 1941 pro výroky proti Heydrichovi a proto, že naváděl své kolegy k sabotáži.

³⁶² JUDr. Pírko nechtěl zaprotokolovat, že Hrůza byl nespokojen s rozsudkem ve věci jeho rozvodu.

V.4.7. Jaroslav Vobořil

Vobořil³⁶³ byl druhým a zároveň posledním udavačem německé národnosti. U Vobořila není jasné, zda byl přímo konfidentem gestapa či nikoliv. Jisté je, že s gestapem často spolupracoval.

Narodil se 13. prosince 1898 ve Sloupně. Do roku 1940 se hlásil k české národnosti, ale potom i s manželkou požádal o národnost německou a bylo mu vyhověno.

Do konce války byl četníkem. U československého četnictva byl od roku 1919. Nejprve sloužil v Trnovanech, v letech 1938 až 1941 v Poděbradech, poté v Mladé Boleslavi. 1. února 1942 se stal velitelem městské policie v Nymburce. Od 1. prosince 1942 do 1. června 1944 sloužil u četnictva v Modřicích u Brna a poté až do konce války v Pňovicích. Nebyl členem žádné fašistické strany či organizace. Zatčen byl 9. května 1945 ve Zlíně.

Vobořilovým nejzávažnějším zločinem bylo udání několika lidí a zavinění smrti Ladislava Linaje, kterého za heydrichiády udal pro schvalování atentátu a protiněmecké řeči. František Konopka³⁶⁴ vypověděl, že mu Vobořil řekl, že nenávidí Linaje a že se mu pomstí. Linaj byl zatčen³⁶⁵ a v Praze odsouzen k trestu smrti a zastřelen. Vobořil popřel, že by někoho udal, soud mu však neuvěřil a přiklonil se k výpovědím svědků.

Veřejný žalobce JUDr. Ladislav Pavlousek podal návrh na jeho potrestání 24. října 1946. Hlavní přelíčení s ním proběhlo ve dnech 27. a 28. března 1947.³⁶⁶ Vobořil požádal o hodinový odklad výkonu trestu, trest byl vykonán ve 22 hodin.

³⁶³ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 55, Lsp 314/1946.

³⁶⁴ 41 let, narodil se v Dobrovici. Pracoval jako četník a bydlel v Debři nad Jizerou.

³⁶⁵ Zatýkali ho Rotter, Schmidt a Nienau. Rotter vypověděl, že Linaje Vobořil označil jako státně nespolehlivého.

³⁶⁶ Předsedou byl JUDr. Vladimír Siegl, soudci z lidu František Miler, František Kundrt, Václav Beneš a Štěpán Boháč, obhájcem JUDr. Rostislav Oliva.

VI. OSTATNÍ ODSOUZENÍ K TRESTU SMRTI

Následující tři osoby nebyly ani konfidenty ani spolupracovníky gestapa, ani jinak neměli s gestapem nic společného. Jedna obžalovaná byla odsouzena v roce 1945 a dva obžalovaní v roce 1946. Mezi těmito třemi byla jedna německé národnosti.

Jméno	Datum vynesení rozsudku
Marie Králová	8.10.1945
Jan Novák	12.2.1946
Karel Kummer	4.11.1946

Marie Králová se sama nechala zatknout a ke všem svým zločinům se přiznala, naopak Novák a Kummer vše popírali.

Věkový průměr těchto tří obviněných byl v roce 1945 50 let. Nejstarším byl Jan Novák, kterému bylo 53 let, Králové a Kummerovi bylo shodně 48 let.

VI.1. Odsouzení k trestu smrti v roce 1945

VI.1.1. Marie Králová

Marie Králová³⁶⁷ drží dvě prvenství v historii MLS v Mladé Boleslavi. Byla první odsouzenou osobou a zároveň byla také jako první odsouzena k trestu smrti.

Narodila se 2. srpna 1897 v Olomouci³⁶⁸ a hlásila se k české národnosti. Byla rozvedená a s dcerou Františkou³⁶⁹ žila v Mladé

³⁶⁷ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 1, Lsp 1/1945.

³⁶⁸ Jejimi rodiči byli Jan a Marie rozená Nejedlá.

³⁶⁹ Františka se narodila 19. září 1925, studovala jazyky. Podle Králové její dcera nevěděla o tom, že je konfidentkou SD. Františka prý chtěla, aby ještě za války společně utekly do Anglie.

Boleslavi. Za války pracovala jako úřednice v mladoboleslavské firmě Asap, po válce bydlely v několika hotelech v Praze a obě do 25. června 1945 pracovaly v telefonní ústředně ONV. Františka pak odjela do Mostu. 17. července byl na Marii Královou vydán zatykač a ona sama se nechala dobrovolně zajistit na strážnici v Mladé Boleslavi. Podle svých slov už „*nevydržela tento život, nebezpečí zatčení a touhu po dceři*“.

Ve své výpovědi přiznala, že zavinila smrt Žitného a že spolupracovala s mladoboleslavskou SD³⁷⁰. Ručně psané zprávy předávala vedoucímu SD v Mladé Boleslavi Ing. Holubetzovi. Nejprve mu je nosila do továrny Pražská akumulátorka, později přímo do úřadovny SD.

Při dalším výslechu doplnila první výpověď o další fakta. S Holubetzem ji seznámila její sestřenice Marie Pokorná v červenci 1941. V té době byla Králová bez zaměstnání. Holubetz jí slíbil práci pod podmínkou, že se dá do služeb SD. Králová souhlasila. Zprávy dodávala jednou týdně. Pravidelný plat prý nedostávala, občas jí bylo vyplaceno 200 až 1 500 korun. Přiznala se, že udala několik osob, např. Antonína Bureše, Věru Škarkovou³⁷¹, svého bývalého manžela³⁷² a zavinila smrt Žitného³⁷³.

³⁷⁰ Nejprve měla číslo 221, později 2021.

³⁷¹ Burešovi bylo 43 let, narodil se v Praze a s rodinou žil v Mladé Boleslavi. Pracoval jako dílovedoucí. Škarková byla zaměstnaná jako úřednice v Mladé Boleslavi. Bylo jí 25 let a byla vdaná, narodila se v Bašnici. Vypověděla, že počátkem roku 1942 probírali v kanceláři Asapu politickou situaci. Králová to slyšela a vše udala, ačkoli ji Škarková žádala, ať nic neříká. Bureš řekl, že byl ve vazbě gestapa od 20. do 28. února a slyšel, jak Rotter děkuje Králové za udání. Škarková Králové věřila a proto se jí po výslechu svěřila, že vše popřela a ať taky vše popře. Králová ji za to udala.

³⁷² Rozvedli se ještě před válkou, v říjnu 1936, údajně jí byl nevěrný. Josef Král se narodil v Plzni a v době procesu mu bylo 44 let. Byl podruhé ženatý a s novou rodinou žil v Mladé Boleslavi. Vypověděl, že ho gestapo zatklo pro poslech cizího rozhlasu a při domovní prohlídce mu bylo zabaveno rádio. Vše popřel a byl propuštěn. Měl podezření, že ho udala jeho bývalá manželka.

³⁷³ Manželka Žitného Ludmila vypověděla, že manžel byl zatčen 15. června 1942 v práci pro schvalování atentátu na Heydricha. 22. června byl zastřelen. Stačil jí však vzkázat, že ho udala Králová. Oba jí věřili, chodila k nim často na návštěvu a poslouchali společně vysílání zahraničního rozhlasu.

Veřejný žalobce JUDr. Jaroslav Cicvárek podal návrh na potrestání Králové 20. září 1945, hlavní přelíčení proběhlo 8. října³⁷⁴. Začátek byl stanoven na 9:10, skončilo se v 18:10. Králová byla odsouzena k trestu smrti, ztrátě cti navždy a celý její majetek propadl státu. Nepožádala o hodinový odklad výkonu trestu, popravena byla ve 20:10 na dvoře soudní budovy.³⁷⁵ Lékař Miloslav Kleisner konstatoval, že smrt nastala po uplynutí deseti minut.

VI.2. Odsouzení k trestu smrti v roce 1946

VI.2.1. Jan Novák

Jan Novák³⁷⁶ se narodil 4. srpna 1892 v Němičevsi, hlásil se k české národnosti. S manželkou a dcerou³⁷⁷ žil v Debři nad Jizerou, kde pracoval jako skladník u německé vojenské správy.

Novák se vyučil pekařem v Jičíně, kde krátce jako pekařský pomocník pracoval. V letech 1910 až 1913 žil ve Vídni.³⁷⁸ Od roku 1913 do konce první světové války byl v armádě a poté byl zaměstnán opět jako pekař, tentokrát v Josefově Dole. V srpnu 1941 začal pracovat jako skladník u německé vojenské správy. Zatčen byl 18. května 1945 a ve vazbě byl až do dne hlavního přelíčení.

K trestu smrti byl odsouzen proto, že 5. května 1945 upozornil asi deset německých vojáků na boj českých lidí nedaleko Debře. Vojáky převedl přes svou zahradu, aby se českým lidem dostali do zad. Ti si nechali poslat posily, celkem jich bylo asi sto. Během následného boje padlo asi šest Čechů. Podle výpovědi

³⁷⁴ Senát tvořili předseda JUDr. Eduard Hubáček a soudci z lidu Josef Studený, Josef Novák, Jan Rudolf a Karel Jelínek. Obhájcem ex offio byl určen JUDr. Rostislav Oliva.

³⁷⁵ O její popravě informoval tisk, viz *Tři popravy*. Zemědělské noviny 1.10.1945.

³⁷⁶ SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 14, Lsp 21/1946.

³⁷⁷ Jeho manželkou se stala Marie Janečková, dceři bylo v době procesu deset let.

³⁷⁸ Zde se živil jako pekař.

svědků v Debři nikdo nepochyboval o tom, že vojáky tam přivedl právě Novák. Ten vše popřel, ale byl usvědčen svědky, např. Josefem Drahotou, Josefem Šulcem nebo Václavem Slabým.³⁷⁹

František Mansfeld³⁸⁰ vypovídal o chování Nováka a jeho ženy za války. Řekl, že dokud Novák nepracoval u německé vojenské správy, choval se jako dobrý Čech a dokonce společně poslouchali cizí rozhlas. Po přijetí k německé vojenské správě se Novák i jeho žena změnili, začali být k českému národu nenávistní. Často k nim chodili na návštěvu Němci, a to i členové gestapa a Novákovi často navštěvovali německé večírky.

Hlavní přelíčení se konalo 22. února 1946 a skončilo vynesením absolutního trestu.³⁸¹ Novák požádal o hodinový odklad výkonu trestu. Ve 20:45 mu byl na dvoře soudní budovy znovu přečten rozsudek a poté byl popraven. Soudní lékaři Dobrý a Kohout konstatovali, že smrt nastala dvě minuty před 21. hodinou.

VI.2.2. Karel Kummer

Rolník Karel Kummer³⁸² se narodil 5. prosince 1897 ve Vrchbělé, kde také bydlel.³⁸³

³⁷⁹ Drahota se narodil 9. září 1908 a pracoval jako strojní zámečnický v Debři. Řekl, že viděl Nováka, jak mluví s německými vojáky. Šulc byl zaměstnán u ČSD v Debři. Narodil se 3. května 1893. Vypověděl totéž co Drahota a dodal, že německé vojsko se v Debři objevilo asi hodinu poté, co Novák mluvil s německými vojáky. Slabému bylo 43 let a byl vrchním strážmistrem v Josefově Dole. Řekl, že sice neviděl Nováka, jak se baví s vojáky a jak jim ukazuje cestu přes svoji zahradu, ale podle něj bylo nemyslitelné, aby vojáci tuto zkratku našli sami od sebe. Dodal ještě, že Novák se nikdy nechoval jako dobrý Čech, jak tvrdil.

³⁸⁰ Pracoval jako úředník pojišťovny, narodil se 25. října 1900 a žil v Debři. V roce 1942 mu Novák vyhrožoval, že ho udá pro poslech cizího rozhlasu, pokud nezařídí, aby se jeho soused František Sedláček odstěhoval. Oba bydleli v podnájmu v domě, který patřil Novákovým.

³⁸¹ Veřejný žalobce JUDr. Václav Kvasnička podal návrh na potrestání Nováka 28. ledna 1946. Předsedou soudu byl JUDr. Jan Kozlanský, soudci z lidu Jan Rudolf, Karel Kohout, Karel Šulc a Antonín Jakubec. Novákovým obhájcem byl JUDr. Vladimír Šimonek.

³⁸² SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, karton č. 49, Lsp 270/1946.

³⁸³ Jeho rodiči byli František a Františka Kummerovi. Byl ženatý.

Zatčen byl 29. května 1945 a návrh na jeho potrestání byl podán 25. září 1946³⁸⁴. Hájl se česky i německy. Hlavní přelíčení bylo stanoveno na 4. listopad. Senátu předsedal JUDr. Stanislav Nečásek.³⁸⁵

Odsouzen byl za čin spáchaný 9. května 1939, kdy v lese u státní hraniční silnice vedoucí z Bělé pod Bezdězem do Kuřivod třikrát vystřelil na Rudolfa Svobodu s úmyslem zastřelit ho, což se mu také povedlo. Podle svědectví řady osob³⁸⁶ bylo prokázáno, že Svoboda šel se svým kamarádem domů. Pohraniční službu měl právě Kummer, který na ně křičel, ať zastaví, ale oni se dali na útěk. Kummer po nich začal střílet. Ten to nejprve přiznal, ale později své doznání odvolal a řekl, že vystřelil pouze do vzduchu a že Svobodu zastřelil komisař Schmidt, který tam přijel. Později zase tvrdil, že se rána, kterou vystřelil, odrazila od stromu, to vyvrátil Jand'ourek, který se byl na místě činu podívat. Kummer Svobodu znal, věděl, že je to Čech a přesto na něj vystřelil. K českým lidem se dle svědků choval vždy hrubě.

Soud Kummera shledal vinným z vraždy. Popraven byl tři hodiny od vynesení rozsudku. Soudní lékař konstatoval, že smrt nastala po šesti minutách.

³⁸⁴ Veřejným žalobcem byl JUDr. Alois Nezbeda.

³⁸⁵ Soudci z lidu byli Artur Klein, Josef Rubín, Václav Míšek a Miroslav Vít.

³⁸⁶ Proti Kummerovi svědčili např. lesní dělník Václav Hejna z Bělé, 38 let, rolník Josef Haspekl z Vrchbělé, také 38 let nebo dělník Bedřich Jand'ourek z Vrchbělé, 45 let.

VII. ZÁVĚR

Již v průběhu druhé světové války bylo v každé zemi, která se stala obětí německé agrese, jasné, že potrestání nacistických zločinců bude nevyhnutelné. Za účelem potrestání hlavních válečných zločinců byl zřízen mezinárodní soudní tribunál v Norimberku, každý stát měl pak své vlastní právní předpisy k potrestání „svých“ zločinců. V Československu byl za tímto účelem vydán tzv. velký retribuční dekret.

Předložená práce charakterizuje činnost a trestní spisy MLS Mladá Boleslav a rekonstruuje činnost služebny gestapa v Mladé Boleslavi. Věnuje se také jednotlivým případům souzených členů gestapa, konfidentů a spolupracovníků gestapa. Zvláštní kapitola je věnována těm odsouzeným k trestu smrti, kteří s gestapem nijak nespolupracovali.

Jedním z cílů práce bylo statistické zhodnocení sledovaného období. Ve fondu MLS Mladá Boleslav je dochováno z 619 trestních spisů 571, v nichž je projednáváno 591 případů. Trest odnětí svobody byl vyneseno v 354 případech, zproštěno viny bylo 187 obžalovaných.³⁸⁷ Z 591 souzených bylo 361 osob české národnosti, 190 německé, 7 jiné a u 29 osob nebylo možné národnost určit.³⁸⁸ Obžalovaní byli odsouzeni celkem na 1 781 let, průměrným trestem bylo 5,5 roku.

V příloze je statistický přehled doplněn seznamem obžalovaných osob. Seznam je řazen abecedně a dokumentuje iniciály obžalovaného, bydliště, povolání, datum hlavního přelíčení, výši trestu, označení soudního spisu, pod kterým je uložen v SOA Praha, a paragraf, podle kterého byl souzen, popř. odsouzen.

³⁸⁷ Odsouzeno bylo 296 mužů a osvobozeno 135.

³⁸⁸ Z 361 Čechů bylo 287 mužů, ze 190 Němců bylo mužů 159. 2 ženy se hlásily ke slovenské národnosti, 1 muž k ruské, 1 k rusínské, 1 k estonské, 1 k italské a 1 k ukrajinské. Národnost nelze určit u 17 mužů.

Nejčastějším důvodem k odsouzení bylo udavačství a nejčastěji vynesným rozsudkem odnětí svobody na pět let.³⁸⁹ Nejnižším trestem bylo odnětí svobody na jeden měsíc, nejvyšším pak trest smrti. K nejvyššímu trestu bylo odsouzeno 21 osob, z toho 8 mužů německé národnosti a 13 osob české, z toho 2 ženy. 11 obžalovaných bylo odsouzeno za udavačství. 4 z odsouzených byli členy mladoboleslavského gestapa. Vykonáno bylo 20 poprav, všechny neveřejně. Jednomu odsouzenému byl trest cestou milosti prezidenta republiky zmírněn na doživotní žalář.

Před mladoboleslavským MLS stálo 11 členů gestapa, z toho dva souzení nebyli zaměstnanci služebny v Mladé Boleslavi. 4 úředníci gestapa byli odsouzeni k trestu smrti. Jeden trest však nebyl vykonán, neboť odsouzenému byl zmírněn na trest doživotního žaláře.

Gestapo vzniklo na základě výnosu³⁹⁰ Reinharda Heydricha a Heinricha Himmlera 1. října 1936. V říjnu 1938 vznikly na území Sudet první tři úřadovny, a to v Liberci, Karlových Varech a Opavě. V květnu 1939 pak vznikly vedoucí úřadovny v Praze a Brně, které byly 1. září 1939 povýšeny na úřadovny řídicí.

Na celém území protektorátu bylo zřízeno 17 venkovních úřadoven, které spadali buď pod Prahu nebo pod Brno. Mladoboleslavská služebna byla jednu z těch, které spadaly pod Prahu. Rekonstruovat činnost této služebny lze pouze na základě výpovědí členů gestapa před MLS, všechny materiály byly ještě před koncem války zlikvidovány.

Výše trestů se postupem doby měnila. Chladly emoce a tresty byly nižší, bylo vynášeno více osvobozujících rozsudků. V případě osob německé národnosti převažovala snaha jejich odsunu před potrestáním.

³⁸⁹ Za udavačství bylo odsouzeno 134 obžalovaných. K pěti letům odnětí svobody bylo odsouzeno celkem 46 osob.

³⁹⁰ Z 28. srpna 1936.

Obžalovaní odsouzení k vyšším trestům si většinou celý rest neodpykali, byli propuštěni buď na základě milosti prezidenta republiky nebo podmíněně. Němci byli následně odsunuti.

Každý MLS posuzoval stejné trestné činy rozdílně, což se odrazilo ve výši trestů. Rozdílné posuzování stejných zločinů se projevilo i v praxi konkrétních soudů. Přesto autorka považuje vznik retribučního dekretu a ustavení mimořádných lidových soudů za nezbytné pro poválečný vývoj. Rozsah zločinů, které byly spáchané během druhé světové války, byl do té doby nepředstavitelný. Již za války bylo jasné, že potrestání nacistických zločinců se stane nevyhnutelnou součástí dějin všech okupovaných zemí.

Dochovaný archivní materiál nabízí další možnosti hlubšího zkoumání daného problému. Pozornost by se měla zaměřit na případy projednávané během druhého retribučního období, dále např. na sociální skladbu obžalovaných nebo jejich věkovou strukturu. Další možností je zpracovat poměr národnosti a státní příslušnosti u obviněných.

VIII. SEZNAM ZKRATEK

CROWCASS	Center Register of War Criminals and Security Suspects (Ústřední evidence válečných zločinců a podezřelých osob)
ČSR	Československá republika
Gestapo	Geheime Staatspolizei (Tajná státní policie)
Kripo	Kriminalpolizei (Kriminální policie)
KSČ	Komunistická strana Československa
MLS	Mimořádný lidový soud
NA	Národní archiv
NOF	Národní obec fašistická
NSDAP	Nationalsozialistische deutscher Arbeiterpartei (Nacionálně socialistická německá strana dělnická)
NSKK	Nationalsozialistische Kraftfahrkorps (Nacionálně socialistický motoristický spolek)
NSV	Nationalsozialistische Volkswohlfahrt (Nacionálně socialistická organizace pro sociální výpomoc a dobročinnost)
ON	Obrana národa
ONV	Okresní národní výbor
Orpo	Ordnungspolizei (Pořádková policie)
RSHA	Reichssicherheitshauptamt (Hlavní říšský bezpečnostní úřad)
SA	Sturmabteilung (Úderný oddíl)
Schupo	Schutzpolizei (Ochranná policie)
SD	Sicherheitsdienst (Bezpečnostní služba)
SdP	Sudetendeutsche Partei (Sudetoněmecká strana)
SHF	Sudetendeutsche Heimatsfront (Sudetoněmecká vlastenecká fronta)

Sipo	Sicherheitspolizei (Bezpečnostní policie)
SNR	Slovenská národní rada
SOA	Státní oblastní archiv
SS	Schutzstaffeln (Ochranné oddíly)
SSSR	Svaz sovětských socialistických republik
StB	Státní bezpečnost
UNWCC	United Nations War Crimes Comission (Komise spojených národů pro válečné zločiny)

IX. SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY

IX.1. Archivy

Státní oblastní archiv, Praha

- fond Mimořádný lidový soud (MLS) Mladá Boleslav

Národní archiv, Praha

- fond Ministerstvo spravedlnosti – dodatky (MS-D), karton č. 1938, složka Mladá Boleslav
- fond Ministerstvo zahraničních věcí – Výstřižkový archiv (MZV-VA), karton č. 215, sign. j 81 1945; karton č. 216, sign. j 81 1946; karton č. 217, sign. j 81 1947; karton č 407, sign. 1-31 a
- fond Úřad předsednictva vlády – běžná spisovna (ÚPV-B), karton č. 1090, sign. 1405/3, i.č. 4903; karton č. 1091, sign. 1405/3, i.č. 4903

IX.2. Publikované prameny a dokumenty

Prokop DRTINA, *Na soudu národa. Tři projevy ministra spravedlnosti Dr. Prokopa Drtiny o činnosti mimořádných lidových soudů a Národního soudu*, Praha 1947.

Prokop DRTINA, *O soudcovské nezávislosti, lidovém soudnictví a jiných časových otázkách československé justice*, Praha 1946.

Karel JECH – Karel KAPLAN, *Dekrety prezidenta republiky 1940 – 1945*, Dokumenty, Část I, II, Brno 1995.

Karel KAPLAN, *Dva retribuční procesy. Komentované dokumenty (1946 – 1947)*, Praha 1992.

Sbírka zákonů a nařízení státu Československého, ročník 1945, částka 9 ze dne 9. července 1945, s. 25 – 31.

Seznam příslušníků gestapa v Čechách a na Moravě, Praha.

V boji a v práci, Sborník III. kraje SOPVP Mladá Boleslav, Mladá Boleslav 1947.

IX.3. Dobová periodika

Lidová demokracie

Mladá fronta

Naše noviny

Obrana lidu

Práce

Rudé právo

Svobodné Československo

Svobodné noviny

Svobodné slovo

Zemědělské noviny

IX.4. Literatura

Mečislav BORÁK, *Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945 – 1948)*, Ostrava 1998.

Mečislav BORÁK, *Činnost Mimořádného lidového soudu Moravská Ostrava v letech 1945 – 1948*, Časopis slezského zemského muzea, série B, 44/1995, s. 64 – 89.

Rupert BUTLER, *Dějiny gestapa slovem a obrazem*, Praha 1999.

Rupert BUTLER, *Gestapo. Historie Hitlerovy tajné policie 1933 – 1945*, Praha 2004.

- Jindřich DEJMEK – Jan KUKLÍK – Josef NĚMEČEK, *Kauza: tzv. Benešovy dekrety. Historické kořeny a souvislosti*, Praha 1999.
- Jacques DELARUE, *Geschichte der Gestapo*, Düsseldorf 1964.
- Prokop DRTINA, *Československo můj osud. Kniha života českého demokrata 20. století*, Praha 1992 (2 díly, 4 svazky).
- Karel FREMUND, *Konec pražského gestapa*, Praha 1972.
- David IRVING, *Norimberk. Poslední bitva*, Praha 1997.
- Dušan JANÁK, *Činnost Mimořádného lidového soudu Opava v letech 1945 – 1948*, Časopis slezského zemského muzea, série B, 43/1994, s. 245 – 283.
- Václav JIŘÍK, *Nedaleko od Norimberku. Z dějin Mimořádného lidového soudu v Chebu v letech 1946 – 1948*, Cheb 2000.
- Kateřina KOČOVÁ, *Mimořádný lidový soud v Liberci v letech 1945 – 1948 a pobočný koncentrační tábor v Chrastavě – Bílém Kostele*, in: *Dissertationes historicae*, 7/2002, Hradec Králové 2002, s. 229 – 237.
- Kateřina KOČOVÁ, *Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945 – 1947)*, in: *Pax bello potior*, Sborník, Liberec 2004, s. 299 – 318.
- Kateřina KOČOVÁ – Zdeněk RADVANOVSKÝ – Jitka SUCHÁ, *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945 – 1948*, Ústí nad Labem 2001.
- Jan KUKLÍK, *Mýty a realita takzvaných Benešových dekretů*, Praha 2002.
- Robert KVAČEK – Dušan TOMÁŠEK, *Causa Emil Hácha*, Praha 1995.
- Robert KVAČEK – Dušan TOMÁŠEK, *Obžalovaná je vláda*, Praha 1999.
- Jochen von LANG, *Gestapo. Nástroj teroru*, Praha 1994.

- Otakar LIŠKA a kol., *Vykonané tresty smrti Československo 1918 – 1989*, Sešity Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, Sv. 2, Praha 2000.
- Martin MARKEL, *Vysídlení Němců z jižní Moravy 1945 – 1949*, Brno 2002.
- Roger MANVELL, *Die Herrschaft der Gestapo*, Berlin 1988.
- Alena MÍŠKOVÁ – Václav ŠUSTEK, *Josef Pfitzner a protektorátní Praha v letech 1939 – 1945. Deník Josefa Pfitznera. Úřední korespondence Josefa Pfitznera s Karlem Hermannem Frankem*, Svazek I, Praha 2000.
- Mladoboleslavsko v proměnách času*, Praha – Mladá Boleslav 1997.
- Luděk NAVARA, *Smrt si říká Tutter. Nacistický vrah ve službách StB*, Brno 2002.
- Poválečná justice a národní podoby antisemitismu*, Sborník, Praha – Opava 2002.
- Právní aspekty odsunu sudetských Němců*, Sborník, Praha 1996.
- Retribuce v ČSR a národní podoby antisemitismu*, Sborník, Praha – Opava 2002.
- Oldřich SLÁDEK, *Ve znamení smrtihlava. Nacistický protipartyzánský aparát v letech 1944 – 1945*, Praha 1991.
- Oldřich SLÁDEK, *Zločinná role gestapa. Nacistická bezpečnostní policie v českých zemích 1938 – 1945*, Praha 1986.
- Tomáš STANĚK, *Retribuční vězni v českých zemích 1945 – 1948*, Opava 2002.
- Pavel TIGRID, *Kapesní průvodce inteligentní ženy po vlastním osudu*, Praha 1990.
- Dušan TOMÁŠEK, *Konfidenti*, Praha 1991.
- Dušan TOMÁŠEK, *Sám proti gestapu aneb Oresta mi všechno vzala*, Třebíč 2001.
- Ladislav TUNYS, *Noc před popravou*, K. H. Frank a jeho obhájce, Praha 1995.

X. SEZNAM PŘÍLOH

1. Seznam předsedů MLS
2. Seznam veřejných žalobců při MLS
3. Seznam obhájců
4. Seznam soudců z lidu
5. Jmenování předsedů MLS Zelinky, Hlavatého a Pelecha, NA, fond Ministerstvo spravedlnosti – dodatky, kart. č. 1938, složka Mladá Boleslav
6. Jmenování veřejného žalobce Šembery, NA, fond Ministerstvo spravedlnosti – dodatky, kart. č. 1938, složka Mladá Boleslav
7. Vnitřní struktura RSHA, Rupert BUTLER, *Dějiny gestapa slovem a obrazem*, Praha 1999. s. 226 – 227
8. Hodnosti SS, Rupert BUTLER, *Dějiny gestapa slovem a obrazem*, Praha 1999, s. 229.
9. Personální obsazení služebny gestapa v Mladé Boleslavi
10. Výpověď Zdeňky Meissnerové, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 79, Lsp 125/1947
11. Rozsudek Martina Hansmanna, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 79, Lsp 125/1947
12. Popis osoby Theodora Ehrlicha, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 82, Lsp 151/1947
13. Nařízení výkonu trestu Theodora Ehrlicha, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 82, Lsp 151/1947
14. Protokol o popravě T. Ehrlicha, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 82, Lsp 151/1947
15. Výpověď Alfréda Markuse, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 83, Lsp 157/1947
16. Rozsudek Martina Neubeckera, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 83, Lsp 157/1947

17. Vyjádření předsedy MLS Tolara k Neubeckerově žádosti o milost, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 83, Lsp 157/1947
18. Milost prezidenta republiky M. Neubeckerovi, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 83, Lsp 157/1947
19. Žádost o milost Hildy Neubeckerové, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 83, Lsp 157/1947
20. Udání na Josefa Fischera, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 34, Lsp 178/1946
21. Návrh na potrestání J. Fischera, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 34, Lsp 178/1946
22. Nařízení výkonu trestu J. Fischera, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 34, Lsp 178/1946
23. Rozhodnutí o odsunu J. Fischera, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 34, Lsp 178/1946
24. Podmínečné propuštění Jána Bláhy, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 82, Lsp 149/1947
25. Výslech Marie Králové, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 1, Lsp 1/1945
26. Oznámení o úmrtí Františka Macouna, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 4, Lsp 38/1945
27. Vyznamenání Petra Kalba válečným křížem 2. třídy, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 56, Lsp 321/1946
28. Zprošťující rozsudek Františka Laudy, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 18, Lsp 46/1946
29. Nenávistný anonymní dopis Arnoštu Stelzigovi, SOA Praha, fond MLS Mladá Boleslav, kart. č. 76, Lsp 97/1947
30. Seznam obžalovaných

PŘÍLOHA Č. 1

Předsedové MLS

Jméno	Povolání
Hubáček Eduard	krajský soudce, přednosta MLS v Mladé Boleslavi
Říha Josef	krajský soudce
Nečásek Stanislav	okresní soudce
Kozlanský Jan	krajský soudce
Zima František	okresní soudce
Sládeček Václav	krajský soudce
Níkl Bohuslav	krajský soudce
Fialka Stanislav	okresní soudce
Tolar Alois	okresní soudce
Siegl Vladimír	krajský soudce
Kettner Antonín	krajský soudce
Kračmera Rudolf	krajský soudce
Zelinka Bohdan	krajský soudce
Hlavatý Václav	okresní soudce
Pelech Cyril	přednosta okresního soudu
Košťál*	???

*Doposud se nepodařilo zjistit křestní jméno JUDr. Košťála.

PŘÍLOHA Č. 2

Veřejní žalobci

Jméno	Povolání
Cicvárek Jaroslav	státní zástupce, vedoucí veřejný žalobce při MLS v Mladé Boleslavi
Šimerka Ivan	advokát v Mladé Boleslavi
Pavlousek Ladislav	advokát v Mladé Boleslavi
Kučera Jaroslav	koncipient JUDr. Šulce
Kvasnička Václav	advokát v Mladé Boleslavi
Nezbeda Alois	advokát v Mladé Boleslavi
Rejman Ladislav	advokát v Mladé Boleslavi
Kovář Alfréd	koncipient v Turnově
Růžička Josef	krajský soudce
Hradil Miroslav	advokát v Mnichově Hradišti
Koptík František	advokát v Nymburce
Věšín Záboj	advokát v Mladé Boleslavi
Vaněk Jan	komisař ONV v Nymburce
Šembera Jaroslav	???
Feleman Ludvík	???
Špalc*	???

*Doposud se nepodařilo zjistit křestní jméno JUDr. Špalce.

PŘÍLOHA Č. 3

Obhájci

Jméno	Povolání
Dušek Adolf	koncipient JUDr. Coufala v Praze
Bajer František	advokát v Turnově
Ježek Oldřich	advokát v Turnově
Sýkora Jan	advokát v Mladé Boleslavi
Šulc Antonín	advokát v Mladé Boleslavi
Fiala František	advokát v Jičíně
Přikryl Stanislav	advokát v Mladé Boleslavi
Šimonek Vladimír	advokát v Mladé Boleslavi
Forman Vlastimil	advokát ve Slaném
Vepřík Václav	advokát v Mladé Boleslavi
Bukáček Miroslav	advokát v Liberci
Sládeček Jiří	advokát v Mladé Boleslavi
Šolc Václav	advokát v Turnově
Tajzich Václav	advokát v Mladé Boleslavi
Ruml Václav	advokát v Nymburce
Oliva Rostislav	advokát v Mladé Boleslavi
Herold Jan A.	advokát v Mnichově Hradišti
Nitka Jiří	advokát v Poděbradech
Hejcman Jan	koncipient JUDr. Sýkory v Mladé Boleslavi
Páv Jaroslav	advokát v Železném Brodě
Kočí Josef	advokát v Železném Brodě
Kaps Stanislav	advokát v Sobotce
Holc Zdeněk	advokát v Brně
Komers Jan	advokát v Nymburce
Drnek František	advokát v Praze

Šimerka Ivan	advokát v Mladé Boleslavi
Kopfstein-Penk Karel	advokát v Praze
Brožek Josef	advokát v Nymburce
Knobloch Viktor	advokát v Poděbradech
Mellan Jaroslav	advokát v Praze
Křivanec Bedřich	advokát v Praze
Jindřich Josef	obhájce ve věcech trestních v Praze
Kolář Karel	advokát v Brandýse nad Labem
Schulman Osvald	koncipient JUDr. Mellana v Praze
Chmelař Karel	advokát v Kutné Hoře
Černý Čeněk	advokát v Sobotce
Lepič František	advokát v Lysé nad Labem
Janeček Ladislav	advokát v Praze
Najman Jan	koncipient JUDr. Přikryla v Mladé Boleslavi
Kählig Gustav	advokát v Mnichově Hradišti
Nezdara František	advokát v Mnichově Hradišti
Kalabis Eduard	advokát v Praze
Chudý Rudolf	advokát v České Lípě

Příjmení a jméno	Datum a místo narození	Bydliště
Adolf Vojtěch	24.9.1897, Příchovice	Velké Hamry
Achatz Otto	6.2.1886, Černobl	Mladá Boleslav
Amler Rudolf	17.10.1904, Brno	Mladá Boleslav
Andrýs Jan	16.5.1898, Králova Lhota	Mladá Boleslav
Antropius Antonín	8.6.1907, Březové Hory	Praha
Babel Rudolf	25.1.1887, Lamprechtice	Benátky nad Jizerou
Bachman Otmar	31.12.1912, Vídeň	Podmokly
Bareš Hynek	30.10.1910, Merunice	Střekov
Bárta František	27.12.1896, Obruby	Bezdědice
Bárta Karel	23.7.1890, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Bárta Ladislav	7.9.1914, Bělá pod Bezdězem	Doksy
Bártek Rudolf	20.4.1920, Nový Jičín	Rynholec
Bartoňová Marie	19.12.1911, Horní Cetno	Sovinky
Bartoňová Růžena	8.9.1909, Kobyly	Vesec
Bartoš Jaroslav	22.3.1914, Malá Bělá	Malá Bělá
Basler Maxmilián	23.8.1906, Bedřichov	Mladá Boleslav
Bednář Josef	14.12.1885, Sršesetice	Mladá Boleslav
Bednář Vojtěch	30.12.1898, Bílina	Sobotka
Bednářová Marie	1/8/1911	Turnov
Bejvl Zdeněk	26.11.1920, Kardašova Řečice	Vojtanov
Beldová Emilie	2.2.1891, Velké Hamry	Velké Hamry
Beneš Antonín	5.5.1921, Oberrusbach	Světice
Beran Rudolf	3.4.1881, Záborčí	Turnov
Beránek František	9.6.1901, Klášter	Stará Lípa
Bernard František	10/9/1905	Turnov
Bezzi Arnold	14.6.1903, Meran	Mnichovo Hradiště
Bidaš Václav	8.2.1908, Ledvice	Duchcov
Biegel Emil	23.8.1900, Dolní Krupá	Mladá Boleslav
Bílek Antonín	23.6.1921, Brno	Jičín
Bilinská Emilie	2.2.1904, Dalovice	Čejetický
Bílková Žofie	17.7.1902, Mukařov	Lysá nad Labem
Bláha Augustin	24.2.1891, Vídeň	Mladá Boleslav
Bláha Ján	9.6.1913, Vídeň	Bratislava
Blecha Ladislav	25.8.1906, Kolín	Debř nad Jizerou
Bock Josef	22.8.1902, Zadní Chodov	Mladá Boleslav
Brand Jindřich	14.5.1887, Chvalkovice	Patřín
Brdlíková Marie	12.1.1905, Solec	Zásada
Brynychová Marie	3.1.1892, Vilímov	Dolní Slivno
Bulva Pravoslav	19.6.1902, Držkov	Plavy
Bureš František	1/9/1914	Nymburk
Bursa Ferdinand	18.3.1909, Bělá pod Bezdězem	Bělá pod Bezdězem
Cíl Břetislav	15.10.1897, Krásné Březno	Mladá Boleslav
Cimrman František	21.3.1912, Vesec	Mnichovo Hradiště
Čáslavka Alois	6.4.1900, Olešná	Olešná
Čečelský Václav	25.9.1887, Benátky nad Jizerou	Benátky nad Jizerou
Čelišová Marie	7/29/1909	Nymburk
Černášová Anna	12.2.1903, Karwolin	Bělá pod Bezdězem
Čerych Josef	7.5.1893, Žitněves	Bakov nad Jizerou
Čmeláková Božena	11.1.1911, Olšina	Doubrava
Čupíková Anděla	5.4.1907, Sv. Martin	Brno
Danyeluk Jaroslav		
Dědek František	1.9.1926, Hřivno	Telnice
Demel František	12.5.1903, Semanín	Josefův Důl

Demitrová Helena	31.3.1916, Klobušice	Tuřice
Deppischová Marie	7.5.1890, Mnichovo Hradiště	Bělá pod Bezdězem
Diakovová Emilie	6.1.1899, Dobrovice	Praha
Dittrich Jan	23.3. 1907, Uničov	Košice
Dolečková Helena	18.5.1909, Klín	Nymburk
Dražil Josef	2.5.1894, Podhájí	Vinec
Dressler Ludvík	21.6.1906, Bezděz	Bezděz
Drobeček Pavel	19.6.1913, Sadská	Kbele
Dufková Anna	4.1.1899, Ohařice	Ohařice
Dušek Jan	5.6.1896, Výčapy	Loukovec
Ebel Bedřich	10.12.1915, Zahradky	Ruprechtice
Ehrenhold Arnošt	26.4.1907, Chomutov	Benátky nad Jizerou
Ehrlich Theodor	6.10.1910, Hamburk	Hamburk
Eichler Albert	31.5.1902, Heidenau	Lysá nad Labem
Erlebach Robert	1.1.1897, Benecko	Horní Polubný
Eršil František	1.7.1911, Hrobce	Dolní Rokytňany
Fahrner Josef	8.5.1882, Schönbach	Lysá nad Labem
Fahrner Rudolf	26.11.1914, Šliknov	Lysá nad Labem
Fanta František	5.5.1912, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Finsterle Emil	30.1.1897, Derflik	Malý Rečkov
Finsterlová Anna	14.1.1896, Chornice	Malý Rečkov
Fischer Josef	6.8.1905, Česká Lípa	Mladá Boleslav
Fišer Edvín	17.8.1909, Třebušín	Lysá nad Labem
Fitze Walter	15.8.1893, Dobřív	Mladá Boleslav
Flögel Jan	16.5.1905, Trutnov	Železný Brod
Folprecht Josef	16.3.1907, Petava	Mladá Boleslav
Franz Alfred	8.10.1908, Lázně Libverda	Lázně Libverda
Fric Rudolf	11.4.1896, Tučapy	Mladá Boleslav
Frömpter František	8.1.1902, Mylý Újezdec	Český Dub
Frost Václav	3.1.1894, Nosálov	Nosálov
Fuchs Ervín	14.8.1889, Velká Horka	Velká Horka
Gahler Eduard	19.3.1915, Lučany	Lučany
Gattermann Oskar	26.5.1903, Křižany	Český Dub
Gleisner Hermann	1.3.1907, Styš	Kosmonosy
Gold Arnošt	14.11.1898, Bělá pod Bezdězem	Bělá pod Bezdězem
Gottstein Max	20.9.1901, Železný Brod	Železný Brod
Grimm Rudolf	17.3.1904, Český Těšín	Český Těšín
Gruller Otto	28.3.1914, Hamburk	Hamburk
Haas Václav	22.2.1895, Mnichovo Hradiště	Mnichovo Hradiště
Haase Erich	3.9.1904, Dürschau	Žitava
Hájek Josef	12/1/1903	Mladá Boleslav
Halama Jaroslav	25.5.1895, Alšovice	Alšovice
Hansmann Martin	13. 10. 1893, Einbeck	Braunschweig
Hanuš Jaroslav	1.9.1913, Česká Třebová	Mladá Boleslav
Hapalová Elfrieda	20.9.1907, Česká Lípa	Litoměřice
Hartweger Andreas	2.5.1881, Heiligengeist	Valcha
Hartwegerová Anna	17.5.1885, Klagenuft	Bělá pod Bezdězem
Hašek Rudolf	13.11.1901, Všeň	Turnov
Hašlar Vilém	4.11.1913, Bítouchov	Frýdlant v Čechách
Havlíček Karel	29.1.1924, Žďár	Loukovec
Havránek Bohumil	26.11.1899, Šlotava	Nymburk
Havránek Jan	1.5.1898, Semily	Turnov
Hawel Fridolín	2.2.1888, Dvůr Králové n. L.	Benátky nad Jizerou
Hawlicsek Emil	23.6.1895, Vazačka	Hlinoviště

Heindrich Max	12.12.1905, Coossebaude	Berlín
Helbich Eduard	30.10.1910, Moravská Ostrava	Žehrov
Helbichová Emilie	21.2.1903, Bezděz	Bezděz
Helbichová Jana	24.6.1908, Sychrov	Herrnhut
Hema Josef	15.1.1884, Dolní Bousov	Dolní Bousov
Henke Fritz	1.8.1927, Berlín	Bychow
Hesse Eduard	15.12.1889, Josefův Důl	Debř nad Jizerou
Hillebrand Jindřich	20.5.1895, Dětřichov	Mladá Boleslav
Hilpert Josef	24.4.1895, Bezvěrov	Bezvěrov
Hládek Václav	18.10.1925, Zdětín	Zdětín
Hladík Josef	6.8.1898, Kunštát	Benátecká Vrutice
Hlaváček Ladislav	3.6.1913, Kralupy nad Vltavou	Tuchomyšl
Hlavička Vojtěch	29.5.1907, Svářenice	Lysá nad Labem
Hlavsa Jaroslav	9.8.1901, Jarov	Horní Bříza
Hoffman Jan	26.8.1890, Koronnehof	Aš
Hohin Michal	28.1.1894, Charkov	Praha
Holan Josef	15.2.1891, Bobnice	Nymburk
Holas Václav	6.7.1897, Boseň	Mnichovo Hradiště
Holec Josef	19.6.1895, Tuchomyšl	Debř nad Jizerou
Holub František	8.7.1896, Jenišovice	Radimovice
Holub František	26.10.1911, Fürzen	Nuvojovice
Holubetz Hans	25.12.1902, Brno	Mladá Boleslav
Hondl Rudolf	17.12.1913, Litol	Lysá nad Labem
Hons Josef	14.6.1920, Koleč	Bakov nad Jizerou
Horáček Karel	19.8.1892, Ústí nad Labem	Mladá Boleslav
Horáček Karel	6.2.1891, Domoslavice	Domoslavice
Horčík Josef	21.3.1902, Mukařov	Jablonné v Podještědí
Hornáková Helena	15.10.1898, Rokycany	Mladá Boleslav
Horníček Alois	10.1.1893, Štílfřýdov	Podlázky
Hornig Josef	16.12.1896, Lichkov	Mladá Boleslav
Hornig Josef	25.11.1920, Jilemnice	Mladá Boleslav
Hötzel Eduard	10.5.1895, Opava	Opava
Hrachová Aloisie	24.6.1897, Horní Sytová	Arnoltice
Hrachovina František	30.11.1907, Draho	Praha
Hrdina Václav	25.9.1906, Hlinoviště	Hlinoviště
Hrdlička Rudolf	14.2.1891, Luštěnice	Mladá Boleslav
Hrdličková Marie	21.2.1899, Předměřice	Mladá Boleslav
Hronovský Jan	22.5.1920, Králova Lhota	Loštice
Hruška Josef	24.3.1903, Podmokly	Velké Zboží
Hrůza Alois	14.7.1893, Horní Počernice	Nymburk
Hubáčková Anna	26.6.1905, Jiřín	Jihlava
Hübschová Marie	1.2.1893, Vydštejn	Bělá pod Bezdězem
Hudcová Anna	11.8.1889, Modřišice	Turnov
Hudec Václav	30.7.1890, Sobotice	Starý Dub
Hujer Emil	22.8.1895, Bratříkov	Radčice
Hyka Miroslav	24.9.1897, Mnichovo Hradiště	Turnov
Chlibcová Anna	29.9.1904, Chaloupky	Mladá Boleslav
Chlíbec Jaroslav	7.8.1903, Beroun	Mladá Boleslav
Chlupáčová Emilie	21.6.1912, Mladá Boleslav	Liberec
Chrástský Josef	19.4.1878, Jikev	Jikev
Chrástský Karel	29.5.1908, Jikev	Jikev
Jahn Hermann	14.2.1895, Dvorce na Moravě	Mladá Boleslav
Jahn Rolf	15.8.1926, Gera	Gera
Jakoubková Pavla	18.12.1903, Podmokly	Nymburk

Janata Alois	18.7.1908, Rochlice	Liberec
Janatová Marie	24.8.1892, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Janeček Václav	19.9.1910, Činěves	Jablonec nad Jizerou
Janická Marie	5.11.1893, Horní Slivno	Březovice
Janků Františka	15.10.1879, Tatobity	Turnov
Janků Žofie	13.11.1896, Dolní Litvínov	Benešov nad Ploučnicí
Janoušek Antonín	13.6.1891, Vehlovice	Svitavy
Jareš František	30.1.1920, Čihadla	Katusice
Javůrková Marie	6.4.1896, Vlčí Pole	Židněves
Ječný Karel	26.6.1907, Praha	Turnov
Jelen Ferdinand	29.11.1892, Hostovice	Nymburk
Jeníček Leopold	1.1.1903, Vojenice	Loukovec
Jeníkovský Václav	28.8.1893, Rovensko p. Tr.	Rovensko pod Troskami
Jihlavec Josef	23.11.1902, Dolní Krupá	Horní Rokyta
Jílek Václav	13.5.1892, Přeštice	Mladá Boleslav
Jiránek František	5/14/1911	Nymburk
Jiskra Josef	3.11.1907, Mušov	Mladá Boleslav
Joachymstál Jaroslav	31.1.1893, Velký Borek	Mladá Boleslav
Jochman Karel	20.3.1890, Turnov	Turnov
Jona Zigmund	14.6.1889, Zalatarnok	Trnová
Jonášová Jaroslava	19.3.1921, Bukovno	Vinec
Jurigáčková Růžena	5.9.1919, Dolní Slivno	Chrástecký Dvůr
Kabeláková Jiřina	19.10.1919, Prostějov	Sobotka
Kadlec Stanislav	21.3.1904, Husovice	Nymburk
Kadlec Vlastislav	21.11.1905, Turnov	Libáň
Kahle Otto	23.4.1883, Liberec	Nymburk
Kalb Petr	30.3.1909, Magdeburg	Praha
Kalvach Jan	31.1.1909, Nemyslovice	Nemyslovice
Kamenická Emilie	11.9.1903, Veselá	Dobrovice
Kamenický Josef	10.6.1902, Praha	Sýčina
Karásek Josef	14.4.1901, Vyskeř	Mladá Boleslav
Kárník Josef	28.1.1914, Krchleby	Planá
Kastner František	29.10.1896, Hroby	Turnov
Kašpárková Žofie	21.4.1893, Nové Strašecí	Počátky
Keclík Jaroslav	9.7.1921, Sadská	Těchlovice
Keller Jaroslav	13.11.1918, Dolní Bousov	Dolní Bousov
Kirschnerová Františka	8.4.1896, Most	Mladá Boleslav
Klabík František	5.7.1879, Praha	Mnichovo Hradiště
Klaus Václav	14.3.1912, Čejetický	Kostomlaty
Kleinwächtrová Anna	29.8.1898, Obruby	Bakov nad Jizerou
Klimesch Karel	18.10.1900, Semanín	Milovice
Kloger Petr	1.5.1898, Brno	Praha
Klouda Václav	14.2.1912, Lysá nad Labem	Litl
Kloudová Libuše	21.5.1918, Praha	Litl
Kneř Rudolf	16.4.1895, Turnov	Turnov
Knobloch Ferdinand	7.5.1880, Trenčín	Studénka
Kobosilová Marie	10.8.1911, Podolí	Mladá Boleslav
Kočí Václav	11.11.1898	Pístov
Köhler František	20.6.1895, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Koch Gustav	22.7.1909, Varnsdorf	Josefův Důl
Koch Václav	29.4.1882, Liberec	Josefův Důl
Kokštejn Petr	29.6.1880, Bakov nad Jizerou	Bakov nad Jizerou
Koldovský Josef	15.3.1915, Zásada	Zásada
Kollatschek Josef	10.1.1889, Český Dub	Český Dub

Koloc Václav	27.5.1886, Bakov nad Jizerou	Bakov nad Jizerou
Komárek Václav	5/5/1907	Poděbrady
Komers Václav	31.12.1891, Bakov nad Jizerou	Bakov nad Jizerou
Komerzý Bohumil	8.5.1908, Kostelní Lhota	Nymburk
Kopecký Rudolf	8.4.1906, Chotěnice	Nymburk
Kopečný Karel	13.5.1886, Litavany	Brno
Kopečný Karel	21.9.1918, Sv. Hypolito	Litol
Koptík Josef	17.11.1912, Jablonec nad Nisou	Javorník
Koptíková Marie	9.11.1920, Javorník	Javorník
Korešová Zdenka	10/25/1927	Temelnice
Kornutý Josef	20.10.1919, Horní Celno	Bakov nad Jizerou
Koschek Rudolf	19.9.1891, Český Dub	Český Dub
Kostecký Karel	18.7.1893, Hradec Králové	Mladá Boleslav
Kostlán Břetislav	25.3.1897, Velké Hamry	Velké Hamry
Košťál Josef	27.9.1897, Dolní Maxov	Dolní Maxov
Košvanec Stanislav	14.6.1890, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Koumar František	25.6.1914, Jablonec nad Nisou	Jablonec nad Nisou
Kovář Josef	12.10.1875, Praha	Mladá Boleslav
Kovář Stanislav	14.11.1875, Střevač	Dlouhá Lhota
Kozák Jaroslav	30.6.1897, Blatý	Turnov
Kozel Josef	18.3.1917, Dobřany	Kosmonosy
Krafferová Marie	8.4.1884, Holetín	Turnov
Králová Anna	26.8.1914, Chrást	Chrást
Králová Marie	2.8.1897, Olomouc	Mladá Boleslav
Kratochvílová Julie	4.6.1895, Hřešice	Dolní Hanychov
Kraus Jan	2.12.1897, Zadní Žirnice	Pětikozly
Kraus Jiří		
Krčmář Václav	24.4.1904, Kvitice	Mnichovo Hradiště
Kroupa Josef	5.8.1905, Olešnice	Liberec
Kříčka Zdeněk	12.9.1895, Hrochův Týnec	Mladá Boleslav
Křišťálová Anna	28.4.1890, Praha	Mnichovo Hradiště
Kříž František	16.2.1913, Moraves	Švábí
Kubiček Antonín	19.3.1900, Liberec	Turnov
Kubiček Jan	26.3.1863, Konárovice	Mladá Boleslav
Kučerová Jiřina	22.3.1917, Čejov	Liberec
Kukuřička Adolf	26.5.1907, České Budějovice	Mladá Boleslav
Kulhavá Miroslava	22.2.1922, Nová Telib	Kolonie
Kulíková Alexandra	3.5.1907, Rochoty	Vlkava
Kummer Karel	5.12.1897, Vrchbělá	Vrchbělá
Kůtková Aloisie	25.12.1879, Nový Hradec	Liberec
Kůželka Jaroslav	21.4.1903, Vysoká Libeň	Byšice
Kyzivát Josef	10.8.1895, Malobratřice	Turnov
Ladýř Bedřich	7.9.1898, Zalužany	Plužná
Ladýřová Anna	1.2.1900, Kopisky	Plužná
Laibner Antonín	25.5.1901, Kochánky	Kochánky
Lamač Josef	3.10.1905, Lhota Semínová	Lhota Semínová
Langr Jan	4.3.1905, Vlčí Pole	Bechov
Láryš Jiří	5.1.1923, Mladá Boleslav	Třešť
Lattová Božena	23.7.1905, Kroměříž	Skokovy
Leďánská Růžena	6.1.1896, Zalužany	Bynov
Lelek Karel	3.11.1891, Chlumeck n. Cidlinou	Chleby
Lieberg Erich	20.10.1923, Valgma	Valgma
Linhartová Eliška	5.4.1909, Hostomice	Liberec
Linka Josef	5.12.1904, Hodkovice	Jablonec nad Nisou

Linka Josef	14.8.1900, Svobodín	Svobodín
Liška Jiří	13.4.1923, Plavy	Plavy
Löbl Josef	4.5.1895, Horní Lukavice	Kozlany
Losert František	17.2.1907, Libava	Kolonie
Löschner Karel	15.8.1881, Ústí nad Labem	Herrnhut
Löschner Karel	15.8.1881, Ústí nad Labem	Mnichovo Hradiště
Lauda František	28.1.1881, Votín	Milovice
Louda Karel	4.11.1925, Bělá pod Bezdězem	Praha
Ludvík Karel	5.2.1899, Kolín	Čísařovec
Luft Karel	1.2.1888, Horní Krupka	Milovice
Lulalyová Alice	30.11.1902, Čejetice	Liberec
Mádl Gustav	1.11.1910, Bělá pod Bezdězem	Jezová
Mähner Rudolf	8.3.1910, Aš	Dražice
Mach Jan	6.9.1868, Volyně	Mladá Boleslav
Machač Rudolf	15.4.1887, Bezděčín	Bezděčín
Macháček František	18.8.1892	Nymburk
Macháčková Jarmila	25.1.1923, Benátky nad Jizerou	Benátky nad Jizerou
Machačová Františka	9.9.1885, Všejaný	Bezděčín
Málek František	8.9.1906, Bystřice	Bílá
Malhaus Josef	8.6.1889, Čejetice	Davlovice
Malkovský Ctibor	14.6.1904, Dolní Grunt	Varnsdorf
Maneta Josef	4/12/1912	Čejetický
Mariánková Eliška	23.5.1906, Česká Lípa	Kolín
Marischka Emil	29.11.1881, České Budějovice	Lysá nad Labem
Mařas František	7.5.1884, Nová Ves	Radouň
Masný Josef	28.5.1899, Lipnice	Nymburk
Mašek Josef		
Matějka Viktor	7.10.1917, Mladá Boleslav	Cukmuntl
Matějů František	25.10.1892, Chabrovice	Olešovice
Matouš František	8.10.1908, Dobšice	Malobratřice
Matura Josef	8.5.1917, Chuchelná	Nová Paka
Menzel František	3.11.1889, Voděradý	Mšeno nad Nisou
Mévald Josef	17.3.1891, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Mévaldová Anna	1.5.1892, Niměřice	Mladá Boleslav
Migl Josef	16.3.1926, Větrný	Slavkov
Michler Edwin	12.3.1915, Mníšek	Železný Brod
Mikulecký Jan	9.12.1909, Cerekvice	Františkov nad Ploučnicí
Mildner Josef	19.3.1894, Božkov	Nymburk
Milner František	20.4.1903, Svobodín	Svobodín
Misar Zdeněk	10.3.1890, Praha	Lysá nad Labem
Moc Václav	7.5.1905, Vazačka	Hlinoviště
Mocová Anna	12/29/1902	Horní Růžodol
Moravec Jaroslav ml.	1.3.1924, České Velenice	Nymburk
Moravec Jaroslav st.	14.8.1895, Skryje	Nymburk
Morávek Ludvík	23.6.1892, Praha	Líšné
Moucha Josef	3.7.1895, Stvolinky	Benátecká Vrutice
Moucha Otto	1.2.1920, Horní Police	
Mrkvička Jan	10.3.1897, Jablkynice	Jablkynice
Müller Gustav	28.8.1898, Horní Kalná	Nymburk
Müller Leo	3.11.1898, Hartmanov	Zdětín
Musil Josef	9.11.1921, Habřina	Habřina
Mužák Václav	2.12.1880, Bezdědice	Bezdědice
Myslivec Ladislav	12.6.1882, Semily	Zábrdovice
Mýtina Miloslav	17.11.1922, Mukařov	Březinka

Nadler Antonín	8.4.1907, Zbraslav	Český Dub
Najmanová Kateřina	24.12.1872, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Nechanický Kristian	31.1.1886, Vítkovice	Kanín
Nejedlý František	20.9.1914, Praha	Žitovice
Nekovár Rudolf	7.4.1891, Zhoř	Lány
Němcová Antonie	12.10.1901, Žďár	Železný Brod
Němec Jaroslav	17.5.1901, Velké Všelisy	Chotětov
Nešpor František	27.8.1911, Žďár	Letňany
Neubecker Martin	22. 1. 1903, Gassendorf	Hamburk
Neugebauer Antonín	16.7.1906, Solnice	Ústí nad Labem
Neumann Hermann	29.4.1897, Vrchbělá	Vrchbělá
Nevyhoštěná Hedvika	6.5.1895, Český Dub	Dneboh
Nevyhoštěný Rudolf	18.3.1909, Vápno	Vápno
Nezbeda Alois	11.4.1947, Dlouhá Lhota	Liberec
Niesner Alfred	28.9.1887, Sovinec	Šternberk
Novák Jan	4.8.1892, Němičeves	Debř nad Jizerou
Novák Jaroslav	6/5/1921	Mašov
Novák Josef	20.2.1914, Tatobity	Újezd pod Troskami
Novák Karel	19.4.1910, Bechov	Řepov
Novák Otto	4.7.1891, Ruprechtice	Nymburk
Novák Vladislav	2.1.1908, Vysokov	Kounice
Nováková Marie	29.11.1908, Břazany	Debř nad Jizerou
Novotná Anna	25.6.1899, Louny	Doubravička
Novotný Emanuel	17.2.1892, Staré Kestřany	Podhradí
Novotný Josef	24.4.1914, Kochánky	Benátky nad Jizerou
Novotný Josef	5.2.1897	Kolonie
Novotný Ladislav	14.1.1898, Zvířetice	Doubravička
Novotný Ladislav	14.10.1926, Svobodín	Stvolínky
Nožír Josef	9.3.1909, Záboř nad Labem	Dolní Bousov
Odstrčil Karel	25.7.1897, Brnička	Hertlíkovice
Oplť Jaroslav	1.2.1893, Skyšice	Železný Brod
Orlov Vojtěch Alexander	29.9.1893, Berislav	Mnichovo Hradiště
Ort Miroslav	2.7.1899, Sobotka	Sobotka
Papírník Bohumil	16.11.1894, Kněžmost	Horní Hanychov
Pardubský Rudolf	25.8.1888, Smržovka	Mladá Boleslav
Pátek Ladislav	14.12.1907, Ždírec	Třeboň
Pathe Emil	14.11.1911, Vrchovany	Březovice
Patočka Rudolf	21.7.1901, Šumburk nad Desnou	Dolní Bousov
Pavlíček František	14.8.1899, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Pavlíček Jiří	3.1.1912, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Pavlíčková Anna	15.1.1897, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Pavlík Josef	25.6.1906, Dobšice	Milovice
Pecka František	11/19/1902	Lysá nad Labem
Pekárek Vladimír	16.10.1906, Praha	Mnichovo Hradiště
Pěnička Josef	4.6.1920, Chotětov	Bakov nad Jizerou
Pešek Karel	14.4.1910, Jeníkov	Brno
Pešťálová Pavlína	24.2.1893, Hrdlořezy	Mladá Boleslav
Petera Josef	20.7.1900, Vratislavice	Radčice
Peterová Anna	12.10.1894, Růžodol	Radčice
Petrásek František	16.10.1888, Dolní Hořice	Bakov nad Jizerou
Petrásková Božena	20.10.1919, Podlázky	Bakov nad Jizerou
Petrnoušek Alexandr	29.8.1869, Turnov	Krásná Lípa
Petrnoušek Miloslav	23.4.1925, Nymburk	Kamenné Zboží
Peuker Adolf	17.5.1885, Hejnice	Hejnice

Picková Marie	14.5.1901, Činov	Drahelice
Pichlová Růžena	6.8.1887, Praha	Lysá nad Labem
Pikorová Jarmila	9.2.1924, Michalovice	Kladruby
Pilch Václav	18.11.1899, Horní Rokyta	Horní Rokyta
Pilz Karel	30.10.1909, Praha	Mnichovo Hradiště
Pipková Marie	24.6.1897, Langenau	Železný Brod
Piroutek Miroslav	17.8.1902, Mělnické Vtelno	Aš
Pisk Václav	12.12.1887, Hlinoviště	Hlinoviště
Piskáček František	4.2.1909, Lysá nad Labem	Lysá nad Labem
Plachý Antonín	19.7.1885, Hlinoviště	Hlinoviště
Plachý František	12.3.1875, Straky	Straky
Plíhal Antonín	8.11.1914, Smrčí	Smrčí
Pokorná Josefa	19.3.1879, Mladá Boleslav	Nová Ves
Pokorný Rudolf	30.1.1903, Brno	Mladá Boleslav
Pondelik Josef	17.7.1896, České Budějovice	Turnov
Pospíšil Bohumil	27.7.1911, Pelechov	Pelechov
Pospíšil Josef	27.5.1897, Lysá nad Labem	Lysá nad Labem
Potměšilová Berta	24.12.1897	Bělá pod Bezdězem
Povolný František	30.8.1923, Kosořice	Sušno
Preiss Josef	25.4.1894, Dolní Krupá	Dolní Krupá
Priclová Terezie	12.10.1889, Úsebí	Lysá nad Labem
Prinz Jan	21.3.1900, Liptice	Valy
Procházka František	26.7.1895, Chrastava	Struhy
Prokop Oskar	11.4.1899, Honsperk	Podolí
Prokopová Božena	28.4.1900, Dobrovice	Mladá Boleslav
Prokopová Květoslava	28.9.1921, Smečice	Cheb
Průšek Josef	20.3.1907, Jizerní Vtelno	Krnsko
Pusch Antonín	2.2.1891, Slatina nad Úpou	Libáň
Raatzová Božena	16.1.1894, Bělá pod Bezdězem	Byšice
Ratzová Otilie	28.5.1901, Třebíč	Čáslav
Rechziegel Antonín	7.1.1904, Josefův Důl	Malobratřice
Rietschel Jan	16.5.1904, Chocenice	Bělá pod Bezdězem
Ritter Ervín	15.7.1901, Skrly	Dubá
Rohn Jan	16.10.1896, Königshütte	Mladá Boleslav
Roth Ondřej	14.6.1897, Plzeň	Liberec
Rotter Karel	21.4.1890, Olomouc	Berlín
Rousek Josef	25.7.1898, Boreč	Bukovno
Rudimská Anna	2.12.1895	Mladá Boleslav
Rulc František	23.2.1906, Osek	Osek
Rydvalová Marta	9.6.1908, Albrechtice	Rádlo
Salaba Jan	30.11.1915, Železný Brod	Železný Brod
Sallatsch Adolf	18.1.1927, Česká Lípa	Zahrádky
Samek Jaroslav	25.4.1891, Plzeň	Plzeň
Samek Karel	12.2.1902, Libice	Nymburk
Samková Anna	6.4.1905, Kutovice	Nymburk
Samohrd Oldřich	20.6.1919, Pševes	Oldřichov
Sedláček Antonín	27.2.1918, Sychrov	Hombice
Sedlák Ladislav	20.2.1906, Pelešany	Nová Ves
Seibtová Karla	4.11.1903, Kosmonosy	Mladá Boleslav
Semerád Josef	11.5.1899, Mikulov	Benátky nad Jizerou
Severa Josef	28.7.1903, Schönwald	Rejdiště
Scharf Václav	4.5.1889, Nosálov	nezvěstný
Scharf Vilém	7.9.1892, Nosálov	nezvěstný
Scharfenová Anna	10.10.1888, Mnichovo Hradiště	Bakov nad Jizerou

Schaub Otto	7.5.1902, Skalice	Železný Brod
Scheibel Erich	29.6.1912, Sklenářice	Mnichovo Hradiště
Scheithauer Wilibald	7.7.1898, Podmokly	Podmokly
Schinková Marie	24.4.1885, Kamenický Šenov	Bělá pod Bezdězem
Schlinger Arnošt	17.2.1886, Pokubné	Hrádek nad Nisou
Schmiedl Jindřich	5.10.1875, Kadaň	Kláster
Schneider Rudolf	11.1.1895, Nagy Palugya	Netřebice
Schneider Rudolf	11.1.1895, Nagy Palugya	Slatina
Schneider Václav	27.4.1905, Strašice	Praha
Schober Karel	10.4.1905, Mladá Boleslav	Doubí
Schöller Otto	16.1.1886, Busch-Ullersdorf	Vrchbělá
Schöller Vilém	22.1.1900, Proseč	Mladá Boleslav
Schulzová Aranka	26.5.1907, Batia	Nymburk
Schütze Richard	22.5.1905, Göttingen	Struhy
Schwacha Ladislav	29.6.1888, Znojmo	Bezejovice
Schwedler Rudolf	7.7.1893, Jílové	Jílové
Schweidler Eduard	7.12.1887, Liberec	Mšeno nad Nisou
Schwetz Alois	11.8.1881, Měřín	Turnov
Sim Josef	4.1.1894, Strážistě	Strážistě
Sima František	22.9.1904, Albrechtice	Bělá pod Bezdězem
Sitta František	29.6.1883, Mnichovo Hradiště	Mnichovo Hradiště
Sláma Augustin	29.10.1899, Pečky	Debř nad Jizerou
Smolíková Růžena	27.8.1906, Čelákovice	Dvorce
Smutný Václav	14.12.1925, Bělá pod Bezdězem	Krnsko
Sobišková Růžena	25.7.1902, Most	Most
Soder Bartoloměj	1.2.1902, Unken	Mladá Boleslav
Sohněk František	21.7.1886, Heroldice	Lysá nad Labem
Sojka Emil	14.6.1891, Soběšín	Čejetičky
Soukup Václav	12.9.1863, Mladá Boleslav	Bradlec
Splítek Bohumil	27.7.1895, Ostružno	Radimovice
Sprongl Jan	16.6.1894, Ruzyně	Kropáčova Vrutice
Stará Josefa	6.11.1881, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Stehr Emil	1.5.1892, Chlístava	Železný Brod
Stehr Heinrich	7.1.1895, Železný Brod	Železný Brod
Stejskal Karel	2.1.1895, Nový Hlavoňov	Borovice
Stejskalová Gabriela	18.7.1902, Stvolínky	Borovice
Stelzig Arnošt	17.9.1896, Liběšice	Nymburk
Stief Hermann	14.11.1903, Horní Rokytina	Žďár
Storch Antonín	24.1.1871, Hlinoviště	Hlinoviště
Strach František	3.10.1900, Vídeň	Nymburk
Straka František	28.3.1899, Bludov	Sněhov
Stránská Aloisie	28.4.1899, Neratovice	Neratovice
Strnad Vladislav	5/31/1903	Praha
Strnadová Hermína	17.1.1902, Svitavy	Lysá nad Labem
Stross Josef	23.8.1907, Doksy	
Studecký Josef	9.8.1882, Chotětov	Mladá Boleslav
Stuchlík Josef	13.1.1907, Bratříkov	Bratříkov
Svoboda Emanuel	20.10.1901, Košátky	Košátky
Svoboda Johann	13.7.1884, Dětrichov	Dolní Bousov
Svoboda Otakar	27.12.1902, Chleby	Lysá nad Labem
Svoboda Václav	3.7.1913, Dolní Bousov	Dolní Bousov
Svoboda Václav	18.9.1892, Horní Bousov	Dolní Bousov
Svobodová Julie	15.1.1910, Chomutov	Luštěnice
Symon Josef	11/11/1910	Lysá nad Labem

Šabata Antonín	28.11.1885, Ještětice	Trmice
Šafář Richard	7.2.1913, Halle	Kosmonosy
Šafařík Rudolf	19.5.1909, Hamburk	Mladá Boleslav
Šafaříková Johanna	30.11.1914, Hamburk	Mladá Boleslav
Šantroch Miloslav	12.7.1910, Turnov	Turnov
Šebek Josef	2.4.1883, Beroun	Bělá pod Bezdězem
Šestáková Marie	6.11.1903, Praha	Stará Boleslav
Šimek Josef	2.1.1909, Bělá pod Bezdězem	Bělá pod Bezdězem
Šindelář Jan	28.2.1897, Měřín	Mladá Boleslav
Šip Josef	1.7.1892, Velký Břevnov	Opatovice nad Labem
Šír Ludvík	12.12.1897, Český Dub	Turnov
Šiškaninec Vasil	28.12.1912, Kanáři	Zvířetice
Špitalská Josefa	17.8.1909, Blahotice	Lysá nad Labem
Šrajcer Václav		
Štajer Josef	20.2.1908, Mladá Boleslav	Dolní Bousov
Štajner František	15.1.1919, Dobrovice	Dobrovice
Štekr Karel	8.10.1907, Huntířov	Železný Brod
Štěpánovský František	9.3.1898, Jičín	Mnichovo Hradiště
Štětinová Matylda	1.2.1894	Městec Králové
Štojdí František	30.4.1887, Trhové Sviny	Litl
Šubrt Václav	27.7.1914, Zdětín	Zdětín
Šubrtová Růžena	8.10.1896, Dobrovice	Mladá Boleslav
Šukal Václav	4.9.1892, Třebenice	Kamenné Zboží
Šulc Václav	12.2.1902, Lysá nad Labem	Horní Slivna
Šváb Jan	6.8.1882, Vodňany	Oskoříněk
Šváb Karel	26.4.1923, Kněžoves	Horní Růžodol
Švara Josef	9.5.1883	Turnov
Švehla Karel	13.5.1910, Praha	Kosmonosy
Švejda Jan	13.5.1884, Hornice	Nymburk
Táborský Josef	28.9.1895, Horní Maxov	Daliměřice
Tamm Vendelín	23.3.1894, Žacléř	Mnichovo Hradiště
Tásler Josef	2.10.1879, Vidochov	Turnov
Telenský Václav	6.9.1899, Dolní Bousov	Dolní Bousov
Tham Otto	7.5.1901, Lábavské Údolí	Bělá pod Bezdězem
Theer Josef	1.1.1907, Broumov	Broumov
Tippelt Gottfried	1.12.1899, Jánské Lázně	Kolonie
Tjardts Bernhard	7.2.1907, Wittmund	Chotětov
Tomsa Karel	8.8.1894, Dolní Bousov	prac. tábor Háje n. Jiz.
Tonder František	4.8.1882, Klášter	Vratislavice
Trégl Miloslav	22.1.1905, Bakov nad Jizerou	Bakov nad Jizerou
Trumm Karel	2.5.1894, Písty	Mladá Boleslav
Tržický Vratislav	23.12.1885, Chleby	Chleby
Tuzar Josef	21.5.1898, Jizbice	Lindava
Typlová Marie	8.8.1908, Kopidlno	Mladá Boleslav
Tyšerová Kateřina	28.1.1894, Brodce nad Jizerou	Bělá pod Bezdězem
Ulmannová Terezie	14.5.1888, Hlinoviště	Hlinoviště
Urban Václav	17.6.1894, Kropáčova Vrutice	Staňkovice
Urbanová Ludmila	4.5.1900, Bojetice	Horní Jiřetín
Urner Josef	18.6.1903, Mladkov	Čejetický
Valenta Josef	27.5.1907, Mönchengladbach	Velké Hamry
Valentová Marie	23.10.1885, Stěžery	Hrdlořezy
Valentová Pavlína	14.11.1905, Dvůr Králové	Velké Hamry
Valeš Karel	3.2.1904, Kosmonosy	Lhotky
Váňa Karel	23.1.1899, Piešice	Most

Vaněk Fridolín	21.3.1927, Nučnice	Mladá Boleslav
Vaněk Josef	25.11.1904, Vrzánky	Mnichovo Hradiště
Vaniček Josef	6.1.1905, Liberec	Liberec
Vedral Eduard	13.3.1904, Český Brod	Liberec
Veselý František	13.4.1911, Bohušovice	Turnov
Veverka Jindřich	13.7.1892, Lohenice	Nymburk
Veverka Oldřich	16.3.1892, Chouvanice	Střížovice
Vitvar Jaroslav	2.5.1922, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Vlachová Štefanie	10.2.1909, Poříčí	Mladá Boleslav
Vlk Florián	26.2.1905, Teplice	Mladá Boleslav
Vlk Josef	24.12.1921, Mělnické Vtelno	Trnovany
Vobořil Jaroslav	13.12.1898, Sloupno	Pňovice
Vodička Josef	28.10.1908, Šumburk	Velké Hamry
Vojtíšek Jaroslav	14.8.1915, Mladá Boleslav	Nepřevázka
Volf Rudolf	12.8.1913, Benátky nad Jizerou	Benátky nad Jizerou
Vondrák Vilém	4.4.1921, Plavy	Liberec
Vostrý Rudolf	5.5.1897, Liberec	Mnichovo Hradiště
Vošvrda Jaroslav	4.3.1903, Veselice	Mladá Boleslav
Votrubec František	2.9.1911, Klokočí	Mnichovo Hradiště
Vrba František	28.7.1879, Olomouc	Mladá Boleslav
Vrba František	15.9.1910, Přerov	Držkov
Vysušil Bedřich	1.10.1891, Neratovice	Velký Osek
Waberer Karel	13.9.1891, Pardubice	Nymburk
Waberer Maxmilián	25.8.1893, Nymburk	Nymburk
Wabererová Josefa	15.2.1901, Jizbice	Nymburk
Wágnerová Marta	17.3.1909, Dětřichov	Kunratice
Walter Emil	17.8.1892, Dubá	Kláster
Werner Josef	22.6.1914, Česká Lípa	Červený Kostelec
Wessely Alfréd	17.1.1892, Jablonec nad Nisou	Český Dub
Wessely Ludvík	26.3.1946, Duchcov	Mladá Boleslav
Wilfling Jiří	4.10.1899, Lhotka	Lhotka
Wollmann Viktor	15.6.1900, Kyjev	Mladá Boleslav
Wunderlich Alfred	29.12.1901, Drážďany	Turnov
Zábrodský Karel	27.4.1888, Olešnice	Mladá Boleslav
Zajícová Anna	9.7.1918, Dlouhá Lhota	Mladá Boleslav
Zajíček Ladislav	31.5.1909, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav
Zaňka Jiří	15.8.1917, Rostov na Donu	Hřibiny
Záruba Rudolf	27.8.1899, Gerstorf	Turnov
Zárubová Berta	1.5.1906, Mimoň	Turnov
Zavadil Vojtěch	9.11.1892, Náklov	Podhradí
Zavadilová, Albína	16.12.1892, Skalice	Zvířetice
Zelinka Josef	2.3.1947, Železný Brod	Mladá Boleslav
Zima Václav	20.5.1888, Dobrovice	Nymburk
Zimek Václav	28.6.1892, Šimanov	Mnichovo Hradiště
Zita Miloš	22.3.1921, Horní Stakory	Horní Stakory
Zívrová Anna	11.4.1914, Praha	Stará Boleslav
Zvěřina Josef	7.3.1897, Nepřevázka	Uherce
Žák František	20.6.1909, Jizerní Vtelno	Krnsko
Žák Richard	20.8.1888, Děčín	Lysá nad Labem
Žantovská Jana	18.4.1914, Rochlice	Rochlice
Žďárský František	23.8.1904, Loukovec	Loukovec
Žezulka Bohuslav	22.2.1894, Pardubice	Slaný

Povolání	Přelíčení	Výrok	Číslo spisu	Národnost	Trestný čin
obchodník	11/30/1945	smrt	Lsp 38/45	německá	§ 1
podplukovník v. v.	4/8/1946	1 r.	Lsp 2/46	německá	§ 3
úředník	10/16/1945	10 r.	Lsp 6/45	německá	§ 2
obchodník	3.-10.2.1946	smrt	Lsp 31/46	česká	§ 11
řidič	3/31/1947	doživotí	Lsp 327/46	česká	§ 1
bývalý úředník	4/8/1947	zproštěn	Lsp 92/47	německá	§ 3, 10
býv. zaměstnanec fy. Avie	1/10/1947	3 r.	Lsp 368/46	německá	§ 5
dělník	9/3/1946	zproštěn	Lsp 131/46	česká	§ 11
rolník	9/27/1946	zproštěn	Lsp 197/46	česká	§ 11
lakýrník	1/2/1947	zproštěn	Lsp 352/46	česká	§ 11
hajný	3/19/1947	zproštěn	Lsp 67/47	česká	§ 11
úředník	4/30/1947	3 r.	Lsp 147/47	česká	§ 5
manželka rolníka	4/25/1947	zproštěna	Lsp 129/47	česká	§ 11
v domácnosti		řízení zastaveno	Lsp 140/46	česká	§ 11
výrobce rákosového zboží	3/6/1947	zproštěn	Lsp 54/47	česká	§ 3
dílovedoucí	11/3/1945	4 r.	Lsp 34/45	německá	§ 2
sedlář	1/24/1946	zproštěn	Lsp 44/45	česká	§ 3, 11
soukromý úředník	3/29/1946	10 m.	Lsp 50/46	česká	§ 10
býv. úřednice úřadu práce	20.11., 4.12.1946	zproštěna	Lsp 100/46		§ 3, 6
rolník	2/17/1947	zproštěn	Lsp 374/46	česká	§ 11
v domácnosti	4/13/1946	6 m.	Lsp 57/46	česká	§ 7
zemědělský dělník	4/16/1947	zproštěn	Lsp 98/47	česká	§ 11
správce pojišťovny		řízení zastaveno	Lsp 127/47	česká	§ 3
zaměstnanec ČSD	4/15/1947	6 m.	Lsp 124/47	česká	§ 11
sklář	3/7/1947	zproštěn	Lsp 8/47		§ 7
malíř	4/25/1947	zproštěn	Lsp 142/47	italská	§ 5
ošetřovatel	3/14/1947	zproštěn	Lsp 49/47	česká	§ 3
člen Werkschutzu fy. Asap	5/17/1946	25 r.	Lsp 126/46	německá	§ 1
číšník	1/6/1947	7 r.	Lsp 316/46	česká	§ 3
dělnice	11/19/1945	10 r.	Lsp 46/45	česká	§ 11
obchodnice	2/26/1946	2 r.	Lsp 152/46	německá	§ 5
vrchní dozorce věznice	2.-3.10.1946	4 r.	Lsp 51/46	česká	§ 5
šofér gestapa	4/28/1947	20 r.	Lsp 149/47	česká	§ 1
sedlář	9/16/1946	4 r.	Lsp 214/46	česká	§ 3
dozorce ve věznici gestapa	10/31/1945	2 r.	Lsp 21/45	německá	§ 2
penzista		řízení zastaveno	Lsp 339/46	německá	§ 11
v domácnosti	3/1/1947	zproštěna	Lsp 31/47	česká	§ 11
manželka železničáře	4/15/1947	6 m.	Lsp 100/47	česká	§ 11
sklářský dělník	11/27/1945	zproštěn	Lsp 45/45	česká	§ 3, 6
obchodník	4/12/1947	zproštěn	Lsp 99/47		§ 11
obchodník drahokamy	1/21/1946	10 m.	Lsp 66/45	česká	§ 3
hotelový vrátný		řízení zastaveno	Lsp 153/46	česká	§ 11
kožišník	10/25/1945	zproštěn	Lsp 30/45	německá	§ 1
zemědělec	3/27/1947	zproštěn	Lsp 84/47		§ 11
hlídač v parku	12/18/1946	3 r.	Lsp 335/46	česká	§ 11
v domácnosti	4/3/1947	zproštěna	Lsp 88/47		§ 3, 5
v domácnosti	6/19/1946	2 r.	Lsp 150/46	německá	§ 3
pomocný zřízenec ČSD	10/11/1946	8 r.	Lsp 234/46	česká	§ 11
v domácnosti	1/21/1946	zproštěna	Lsp 87/45		§ 5, 11
pomocnice v domácnosti	3/4/1947	zproštěna	Lsp 195/46	slovenská	§ 11
			Lsp 17/45		
horník	4/10/1947	6 m., v nepřítomnosti	Lsp 93/47	česká	§ 11
elektrotechnik	12/28/1946	16 m.	Lsp 345/46	německá	§ 2

zemědělská dělnice	2/13/1947	zproštěna	Lsp 9/47	slovenská	§ 11
učitelka	9/24/1946	16 m.	Lsp 228/46	německá	§ 11
v domácnosti	2/24/1947	zproštěna	Lsp 2/47	česká	§ 11
rotmistr	4/15/1947	zproštěn	Lsp 109/47	česká	§ 7
v domácnosti	11/19/1946	5 r.	Lsp 292/46	česká	§ 11
zaměstnanec ČSD	1/15/1947	zproštěn	Lsp 366/46	česká	§ 11
zemědělec	1/7/1947	zproštěn	Lsp 363/46	německá	§ 3
rolník		řízení zastaveno	Lsp 134/47	česká	§ 11
zemědělská dělnice	3/11/1946	doživotí	Lsp 32/46	česká	§ 11
rolník		řízení zastaveno	Lsp 117/46	česká	§ 3
kuchař	10/19/1946	6,5 m.	Lsp 258/46	německá	§ 2
dojič	4/29/1947	5 m.	Lsp 126/47	německá	§ 2
člen gestapa	29.-30.4.1947	smrt	Lsp 151/47	německá	§ 7
člen Wehrmachtu	10/3/1946	13 m.	Lsp 238/46	německá	§ 3
strojní topič	1/11/1947	8 m.	Lsp 259/46	německá	§ 2
dělník	1/3/1947	5 r.	Lsp 359/46	česká	§ 3
dělník	12/30/1946	2 r.	Lsp 343/46	německá	§ 3
strojní záměčník	3/15/1947	zproštěn	Lsp 74/47	německá	§ 1, 10
tovární úředník	8.-11.4., 16.4.1947	smrt	Lsp 80/47	česká	§ 11
strojník	12/12/1946	5 r.	Lsp 330/46	německá	§ 5
v domácnosti	12/3/1946	18 m.	Lsp 329/46	německá	§ 11
člen gestapa	8/9/1946	20 r.	Lsp 178/46	německá	§ 7
úředník	3/8/1946	9 m.	Lsp 35/46	česká	§ 3
zemědělský úředník	1/25/1947	2 r.	Lsp 13/47	německá	§ 3
strojvůdce	3/4/1946	4 r.	Lsp 29/46	německá	§ 2
řidič	12/11/1945	5 r.	Lsp 64/45	česká	§ 11
ředitel	12/9/1946	10 r.	Lsp 328/46	německá	§ 11
dílovedoucí	10/2/1946	8 r.	Lsp 223/46	německá	§ 6
lékárník	9/21/1946	14 m.	Lsp 184/46	německá	§ 2
rolník	6/26/1946	4 r.	Lsp 154/46	německá	§ 3
hospodářský rada	1/11/1946	20 r.	Lsp 77/45		§ 5
brusič skla	6/8/1946	1 r.	Lsp 135/46	německá	§ 7
drogista	5/18/1946	18 m.	Lsp 102/46	německá	§ 2
městský strážník	2/20/1947	8 r.	Lsp 29/47	česká	§ 5
tovární úředník	7/11/1946	5 r.	Lsp 165/46	německá	§ 2
elektrotechnik	2/15/1946	6 m.	Lsp 14/46	německá	§ 7
tlumočník gestapa	2/13/1947	4 r.	Lsp 17/47	německá	§ 2
člen gestapa	28.-29.4.1947	doživotí	Lsp 135/47	německá	§ 7
rolník		10.3.1946 sebevražda	Lsp 58/46	česká	§ 3, 11
celní tajemník	3/15/1947	zproštěn	Lsp 73/47	německá	§ 5, 8
poštovní zřízenec	4/19/1947	zproštěn	Lsp 133/47		§ 2, 5
sklářský dělník	2/16/1946	1 r.	Lsp 18/46	česká	§ 11
vedoucí gestapa	24.-26.4.1947	smrt	Lsp 125/47	německá	§ 7
kovosoustružník	10/25/1946	10 r.	Lsp 127/46	česká	§ 3
v domácnosti		15.7.1946 odsunuta	Lsp 148/46	německá	§ 11
ředitel firmy K. C. Menzel	11/21/1946	10 r.	Lsp 72/46	německá	§ 11
v domácnosti	11/21/1946	5 r.	Lsp 298/46	česká	§ 3
inspektor pojišťovny	1/23/1946	smrt	Lsp 63/45	česká	§ 1
řidič gestapa	4/8/1947	4 r.	Lsp 108/47	česká	§ 3
student	9/17/1946	10 r.	Lsp 230/46	česká	§ 11
kormidelník	4/24/1947	2 r.	Lsp 89/47	česká	§ 11
výrobce rakví	12/11/1945	10 r.	Lsp 42/45	česká	§ 3
úředník		23.8.1946 zemřel	Lsp 163/46	německá	§ 3, 5
rolník	11/28/1946	5 r.	Lsp 297/46	německá	§ 7

pojišťovací agent	4/11/1947	30 r.	Lsp 104/47	německá	§ 5
inženýr letectva	9/6/1946	3 r.	Lsp 203/46	německá	§ 5
v domácnosti	6/19/1946	14 m.	Lsp 151/46	německá	§ 3
v domácnosti	9/6/1946	upuštěno	Lsp 204/46	německá	§ 3
hostinský	6/22/1946	1 r.	Lsp 129/46	česká	§ 3
dojič	1/11/1947	zproštěn	Lsp 365/46	německá	§ 5
zaměstnanec úřadu	11/29/1946	5 r.	Lsp 317/46	německá	§ 2
úředník	8/7/1946	18 m.	Lsp 174/46	německá	§ 3
rolník		řízení zastaveno	Lsp 372/46	německá	§ 10, 11
strojní záměčnick	3/30/1946	5 r.	Lsp 25/45	česká	§ 2
lesní správce	4/9/1946	3 r.	Lsp 74/46	německá	§ 3
úředník	9/25/1946	7 r.	Lsp 220/46	česká	§ 11
krejčí	2/6/1947	10 m.	Lsp 1/47	česká	§ 2
tovární dělník	5/3/1947	10 r.	Lsp 154/47	německá	§ 11
zemědělský dělník	12/13/1946	10 r.	Lsp 338/46	německá	§ 5
agronom	10/19/1945	zproštěn	Lsp 13/45	ukrajinská	§ 1
inspektor ČSD	15.1., 31.1.1947	zproštěn	Lsp 299/46	česká	§ 3, 11
tesařský pomocník	3/11/1947	zproštěn	Lsp 57/47	česká	§ 11
invalida	2/12/1947	smrt	Lsp 4/47	česká	§ 11
truhlář	11/13/1945	4 r.	Lsp 31/45	česká	§ 3
zahradník		řízení zastaveno	Lsp 138/47	česká	§ 11
býv. závodní inženýr	8.-11.4., 16.4.1947	doživotí	Lsp 81/47	německá	§ 1
zahradník		řízení zastaveno	Lsp 267/46	česká	§ 11
úředník	2/10/1947	6 m.	Lsp 251/46	česká	§ 10
sklář	6/17/1946	5 r.	Lsp 141/46	?	§ 5
rolník	5/25/1946	zproštěn	Lsp 103/46	česká	§ 11
úředník	9/5/1946	zproštěn	Lsp 159/46	česká	§ 3, 11
učitelka	9/3/1946	zproštěna	Lsp 191/46		§ 3, 11
zahradník	11/5/1945	5 r.	Lsp 37/45	česká	§ 3
strojvůdce	11/25/1946	2 r.	Lsp 283/46	německá	§ 3
student	10/16/1946	zproštěn	Lsp 225/46	německá	§ 1
důstojník v. v.	3/19/1947	zproštěn	Lsp 356/45	německá	§ 1
dělnice	2/18/1947	5 r.	Lsp 34/47	česká	§ 11
mlynář	4/28/1947	zproštěn, v nepřít.	Lsp 143/47	česká	§ 3
zedník	1/24/1947	5 r.	Lsp 3/47	německá	§ 7
klempíř	6/11/1946	1 r.	Lsp 132/46	česká	§ 11
v domácnosti	2/18/1946	5 r.	Lsp 49/45	česká	§ 11
pekařský pomocník	4/17/1946	3 r.	Lsp 65/46	česká	§ 7
zaměstnanec ČSD	11/20/1946	8 r.	Lsp 284/46	česká	§ 11
zaměstnanec ČSD	25.-26.10.1946	smrt	Lsp 75/46	česká	§ 11
tovární dělnice	4/30/1946	5 r.	Lsp 16/46	česká	§ 11
úřednice	9/24/1946	20 r.	Lsp 229/46	česká	§ 11
soukromnice	12/3/1946	zproštěna	Lsp 221/46	česká	§ 11
hajný	5/24/1946	8 m.	Lsp 104/46	česká	§ 3
sklář	9/27/1946	1 r.	Lsp 218/46	česká	§ 11
četník	21.-22.4.1947	1 r.	Lsp 101/47	česká	§ 1
dělnice	2/25/1946	3,5 r.	Lsp 75/45	česká	§ 11
úředník	10/18/1946	10 r.	Lsp 260/46	česká	§ 5
úřednice	11/12/1946	zproštěna	Lsp 285/46	česká	§ 11
rolník	12/20/1946	zproštěn	Lsp 326/46	česká	§ 11
truhlář	12/20/1946	zproštěn	Lsp 326/46	česká	§ 11
býv. kapitán čs. armády	8.-11.4., 16.4.1947	20 r.	Lsp 79/47	německá	§ 1
řidič	6/12/1946	2,5 r.	Lsp 73/46	německá	§ 2
poštovní úřednice	12/20/1946	3 r.	Lsp 309/46	německá	§ 3

novinář	9/4/1946	zproštěn	Lsp 182/46	česká	§ 3
v domácnosti	2/14/1947	zproštěna	Lsp 22/47	česká	§ 11
dozorce vězňů	3/14/1947	6 m.	Lsp 41/47	česká	§ 7
v domácnosti	11/5/1945	zproštěna	Lsp 36/45	česká	§ 11
v domácnosti		řízení zastaveno	Lsp 92/46	česká	§ 11
tovární dělnice	1/30/1947	5 r.	Lsp 20/47	česká	§ 11
dělník v továrně	12/10/1946	zproštěn	Lsp 300/46	česká	§ 3, 11
tovární dělník		řízení zastaveno	Lsp 360/46	česká	§ 11
v domácnosti	9/5/1946	zproštěna	Lsp 194/46	česká	§ 11
ředitel školy	4/29/1946	3 r.	Lsp 66/46	česká	§ 3
železniční zřízenec	3/26/1946	smrt	Lsp 59/46	německá	§ 11
strojní zámečnick	4/11/1946	zproštěn	Lsp 55/46	česká	§ 1, 5, 11
obuvník	6/19/1946	1 r.	Lsp 142/46	česká	§ 7
dělník		řízení zastaveno	Lsp 118/47	česká	§ 3
soukromník	8/30/1946	16 r.	Lsp 185/46	česká	§ 11
okresní osvětový inspektor	6/14/1946	zproštěn	Lsp 125/46		§ 10
obchodník nábytkem	6.-7.12.1945	10 r.	Lsp 32/45	česká	§ 11
řezník	3.-10.2.1946	doživotí	Lsp 255/46	česká	§ 11
svrškař	5/31/1946	zproštěn	Lsp 138/46	česká	§ 3, 10
dělník	10/30/1946	10 r.	Lsp 269/46	německá	§ 5
v domácnosti	11/20/1946	zproštěna	Lsp 313/46	česká	§ 11
dělnice	1/18/1947	zproštěna	Lsp 256/46	česká	§ 3
v domácnosti	10/8/1946	zproštěna	Lsp 208/46	česká	§ 3
kotlář		řízení zastaveno	Lsp 10/47	německá	§ 2, 11
elektromontér	8/27/1946	8 r.	Lsp 25/46	česká	§ 11
dílovedoucí	3/28/1947	10 r.	Lsp 311/46	německá	§ 3
ved. osazenstva fy. Avia	11/30/1946	12 r.	Lsp 321/46	německá	§ 11
rolník	11/26/1946	zproštěn	Lsp 310/46	česká	§ 11
v domácnosti	10/27/1945	zproštěna	Lsp 26/45	německá	§ 11
železniční zřízenec	12/3/1945	5 r.	Lsp 47/45	česká	§ 5
řidič	3.-10.2.1946	20 r.	Lsp 28/46	česká	§ 11
dílovedoucí	4/17/1947	7 m., v nepřítomnosti	Lsp 19/46	německá	§ 11
účetní	5/18/1946	zproštěn	Lsp 20/46	česká	§ 7
v domácnosti	17.-18.12.1945	zproštěna	Lsp 56/45	česká	§ 11
strojní záměčnick		řízení zastaveno	Lsp 103/47	česká	§ 11
technický vedoucí	4/6/1946	2,5 r.	Lsp 56/46	česká	§ 11
v domácnosti	10/13/1945	5 r.	Lsp 7/45	česká	§ 11
penzista	6/18/1946	14 m.	Lsp 164/46	česká	§ 3
zemědělský dělník	12/13/1945	zproštěn	Lsp 59/45	česká	§ 11
v domácnosti	5/3/1946	zproštěna	Lsp 93/46	česká	§ 7
býv. skladník ČSD	4/26/1946	15 r.	Lsp 78/46	německá	§ 2
býv. náměsek ředitele	6/12/1946	1 r.	Lsp 79/46	německá	§ 7
řezník	1/4/1947	zproštěn	Lsp 337/46	česká	§ 11
v domácnosti	1/4/1947	zproštěna	Lsp 337/46	česká	§ 11
úředník	9/21/1946	zproštěn	Lsp 115/46	česká	§ 6
lesní dozorce	3/10/1947	upuštěno	Lsp 65/47	česká	§ 11
v domácnosti	10/27/1945	zproštěna	Lsp 24/45	česká	§ 11
národní správce	1/14/1947	zproštěn	Lsp 348/46		§ 5, 11
invalida	9/19/1946	12 r.	Lsp 179/46	česká	§ 11
barvíř látek	3/11/1947	3 r.	Lsp 63/47	německá	§ 2
tkalcovský mistr	1/6/1947	2 r.	Lsp 355/46	německá	§ 11
dělník a hlídač	4/25/1947	zproštěn	Lsp 122/47	česká	§ 3, 11
truhlář	9/27/1946	zproštěn	Lsp 219/46	česká	§ 7
dřevorytec	5/18/1946	3 r.	Lsp 101/46	německá	§ 3

sochař	5/10/1946	20 r.	Lsp 67/46	česká	§ 11
krejčí	4/12/1947	zproštěn	Lsp 128/47		§ 10
zedník	5/4/1946	zproštěn	Lsp 89/46	česká	§ 3
nezaměstnaný	3/19/1947	6 m.	Lsp 64/47	česká	§ 11
výrobce konzerv	12/19/1945	1 r.	Lsp 54/45	česká	§ 11
disponent v. v.	9/7/1946	10 r.	Lsp 202/46	česká	§ 11
úředník	12/28/1946	zproštěn	Lsp 188/46	česká	§ 3
výpravčí	5/27/1946	8 r.	Lsp 139/46	česká	§ 3
v domácnosti		řízení zastaveno	Lsp 139/46	česká	
poštovní úřednice	2/14/1947	zproštěna	Lsp 347/46		§ 1, 11
strojní záměčník	3/13/1947	3 m.	Lsp 56/47	česká	§ 3
strojní tiskař	5/25/1946	6 m.	Lsp 113/46	německá	§ 2
býv. vrchní dílovedoucí	8.-11.4., 16.4.1947	smrt	Lsp 78/47	česká	§ 11
trafikant	4/13/1946	6 m.	Lsp 57/46	česká	§ 7
soustružník kovů	12/16/1946	zproštěn	Lsp 333/46	česká	§ 11
invalida	23.10., 15.5.1946	6 m.	Lsp 118/46	česká	§ 11
pasíř	10/10/1946	20 r.	Lsp 235/46	česká	§ 11
soustružník	5/21/1946	1 r.	Lsp 124/46	česká	§ 11
penzista	9/10/1946	zproštěn	Lsp 201/46	česká	§ 11
obchodník	3/21/1946	3 r.	Lsp 26/46	česká	§ 11
elektrosvářeč	4/16/1947	20 r.	Lsp 94/47	česká	§ 11
v domácnosti		řízení zastaveno	Lsp 58/47	česká	§ 11
v domácnosti		řízení zastaveno	Lsp 177/46	česká	§ 11
býv. úřednice	10/8/1945	smrt	Lsp 1/45	česká	§ 11
v domácnosti	11/14/1946	5 r.	Lsp 294/46	česká	§ 11
technický kontrolor	11/28/1946	1 r.	Lsp 265/46	česká	§ 11
		6 r.			§ 11
šofér	3/6/1947	zproštěn	Lsp 45/47	česká	§ 11
obchodník se zeleninou	4/21/1947	zproštěn	Lsp 131/47	česká	§ 11
četník	10/22/1945	20 r.	Lsp 12/45	česká	§ 1
hospodyně	1/25/1946	2 r.	Lsp 83/45	česká	§ 11
zemědělský dělník	3/6/1947	zproštěn	Lsp 43/47	česká	§ 3
stavitel	8/3/1946	zproštěn	Lsp 173/46	česká	§ 3
penzista	1/7/1946	zproštěn	Lsp 78/45	česká	§ 11
v domácnosti	5/3/1946	7 r.	Lsp 109/46	česká	§ 11
tajemník vězeňské správy	28.-29.5.1946	8 r.	Lsp 112/46	česká	§ 5
v domácnosti	3.-4.4.1946	doživotí	Lsp 82/45	česká	§ 11
v domácnosti	6/13/1946	6 r.	Lsp 144/46	česká	§ 11
rolník	11/4/1946	smrt	Lsp 270/46	německá	§ 5
domovnice	4/27/1946	řízení zastaveno	Lsp 143/46	česká	§ 11
kovář	12/17/1946	zproštěn	Lsp 336/46	česká	§ 11
textilní zástupce	2/20/1946	7 r.	Lsp 13/46	česká	§ 3
trafikant	5/6/1946	zproštěn	Lsp 105/46	česká	§ 11
v domácnosti	11/12/1946	zproštěna	Lsp 288/46	německá	§ 11
zedník	3/12/1947	zproštěn	Lsp 30/47	česká	§ 11
rolník	2/23/1946	zproštěn	Lsp 12/46	česká	§ 3
obchodník	4/28/1947	zproštěn	Lsp 144/47	česká	§ 3, 5, 11
strojní záměčník	2/7/1947	12 r.	Lsp 21/47	česká	§ 11
prof. reálného gymnázia	5/3/1947	zproštěna	Lsp 155/47	česká	§ 3
v domácnosti	2/25/1947	3 m.	Lsp 5/47	česká	§ 11
dílenský ČSD v. v.	3/28/1946	1 r.	Lsp 68/46	česká	§ 11
zámečník	1/11/1947	zproštěn	Lsp 365/46	estonská	§ 5
v domácnosti	9/14/1946	3 m.	Lsp 200/46	česká	§ 11
ředitel obchodní akademie	29.10., 4.11.1946	9 m.	Lsp 239/46	česká	§ 3

rolník	9/27/1946	zproštěn	Lsp 197/46	česká	§ 11
vojín	3/22/1947	upuštěno	Lsp 77/47	česká	§ 11
kočí	10/22/1946	zproštěn	Lsp 266/46	německá	§ 2, 8, 11
člen OSOŽ	11/22/1946	15 m.	Lsp 94/46	německá	§ 2
lesmistr	9/6/1946	upuštěno	Lsp 205/46	německá	§ 3
bývalý lesmistr	4/29/1947	zproštěn	Lsp 123/47	německá	§ 1
zahradník	3/30/1946	zproštěn	Lsp 46/46	česká	§ 3
praktikant	10/1/1946	zproštěn	Lsp 222/46	česká	§ 11
holič	1/13/1947	doživotí	Lsp 376/46	česká	§ 11
dílovedoucí	11/11/1946	upuštěno	Lsp 275/46	německá	§ 2, 3
v domácnosti	9/25/1946	4 r.	Lsp 216/46	česká	§ 3
lesní dělník	4/11/1947	zproštěn	Lsp 117/47	česká	§ 1
úředník	4/17/1947	zproštěn	Lsp 105/47	německá	§ 11
berní ředitel	5/8/1946	1 r.	Lsp 95/46	česká	§ 3
výměnkář	6/21/1946	5 r.	Lsp 161/46	česká	§ 3
policejní štabní strážmistr	3/27/1946	2 r.	Lsp 69/46		§ 11
prodavačka	11/20/1946	6 m.	Lsp 280/46	česká	§ 11
výměnkářka	6/21/1946	zproštěna	Lsp 160/46	česká	§ 5, 11
rolník	3/1/1946	zproštěn	Lsp 38/46	česká	§ 3
dělník		řízení zastaveno	Lsp 217/46	česká	§ 11
úředník	4/11/1947	10 r.	Lsp 236/46	česká	§ 3
strážmistr městské policie	11/6/1946	zproštěn	Lsp 282/46		§ 5, 7, 10
v domácnosti	12/28/1946	1 r.	Lsp 349/46	německá	§ 7
zahradník	4/6/1946	18 m.	Lsp 80/46	německá	§ 2
rolník	3/13/1946	doživotí	Lsp 33/46	česká	§ 11
kapelník	11/11/1946	19 m.	Lsp 212/46	německá	§ 3
			Lsp 72/45		
klempířský mistr	4/10/1947	4,5 r.	Lsp 113/47	česká	§ 10
býv. dozorce v Kosmonosech	2/22/1947	1 r.	Lsp 373/46	česká	§ 2
obchodník	3/8/1947	2 m.	Lsp 35/47	česká	§ 11
soukromý úředník	2/19/1947	zproštěn	Lsp 24/47	česká	§ 1
sklář	5/3/1947	zproštěn	Lsp 150/47	česká	§ 11
majitel autodílny	2/27/1946	12 r.	Lsp 6/46	česká	§ 11
obchodnice	10/11/1946	zproštěna	Lsp 210/46	česká	§ 11
papírenský dělník	5/20/1946	5 r.	Lsp 96/46	německá	§ 2
skladník	1/8/1946	1 r.	Lsp 86/45	německá	§ 2
technický vedoucí	11/6/1945	5 r.	Lsp 28/45	česká	§ 11
četník	5/14/1946	7 m.	Lsp 86/46	německá	§ 3
rolník	9/27/1946	1 r.	Lsp 186/46	česká	§ 11
účetní	8/2/1946	3 r.	Lsp 175/46	česká	§ 3
obuvník	4/16/1947	zproštěn	Lsp 44/47	německá	§ 2
v domácnosti	4/3/1947	zproštěna	Lsp 95/47		§ 11
strojní záměčnick	1/11/1946	20 r.	Lsp 61/45	česká	§ 11
zaměstnanec ČSD	1/11/1946	doživotí	Lsp 62/45	česká	§ 11
rolník	4/12/1946	upuštěno	Lsp 39/46	česká	§ 11
hudebník	12/2/1946	10 r.	Lsp 322/46	německá	§ 11
zahradník	2/15/1947	zproštěn	Lsp 325/46	česká	§ 2
rolník	12/28/1946	zproštěn	Lsp 183/46		§ 11
vrchní inspektor ČSD	12/30/1946	19 m.	Lsp 324/46	německá	§ 3
zemědělský dělník	10/14/1946	5 r.	Lsp 252/46	německá	§ 3
úředník	5/16/1946	zproštěn	Lsp 108/46	česká	§ 11
rolník	12/2/1946	6 r.	Lsp 277/46	německá	§ 3
důchodce	11/14/1946	6 r.	Lsp 294/46	česká	§ 11
pekařský pomocník	10/25/1945	6 r.	Lsp 27/45	česká	§ 11

kočí	5/25/1946	8 m.	Lsp 116/46	německá	§ 2
v domácnosti	3/26/1946	zproštěna	Lsp 36/46	česká	§ 11
kočí	10/10/1945	zproštěn	Lsp 2/45	česká	§ 11
dělník		řízení zastaveno	Lsp 20/45	česká	§ 11
hostinský	2/28/1947	upuštěno	Lsp 11/47	česká	§ 11
v domácnosti	11/26/1945	10 r.	Lsp 41/45	německá	§ 11
rolník	1/9/1947	6 m.	Lsp 369/46	česká	§ 11
rolník	10/15/1946	18 r.	Lsp 242/46	česká	§ 11
zástupce ved. gestapa	2.-3.5.1947	smrt	Lsp 157/47	německá	§ 7
dělník chemické továrny	4/23/1947	15 r.	Lsp 148/47	německá	§ 5
hajný	11/22/1946	15 r.	Lsp 286/46	německá	§ 5
zemědělská dělnice	4/28/1947	zproštěna	Lsp 112/47	česká	§ 11
rolník	6/19/1946	6 m.	Lsp 133/46	česká	§ 11
zam. hospod. družstva	4/11/1947	6 m.	Lsp 115/47	česká	§ 11
strojmistr	10/15/1946	5 r.	Lsp 248/46	německá	§ 2
dělník	2/22/1946	smrt	Lsp 21/46	česká	§ 1
čišník	3/1/1946	zproštěn	Lsp 17/46		§ 2
obchodní příručí	3/2/1946	zproštěn	Lsp 7/46	česká	§ 1
dělník		12.4.1946 zemřel	Lsp 90/46	česká	§ 1, 3, 5, 11
dílenský ČSD	7/19/1946	zproštěn	Lsp 180/46	česká	§ 11
zemědělský dělník	12/13/1945	smrt	Lsp 60/45	česká	§ 11
v domácnosti	5/21/1946	zproštěna	Lsp 123/46		§ 5
v domácnosti	6/24/1946	4 r.	Lsp 137/46	česká	§ 11
poštovní zřízenec	4/29/1946	18 m.	Lsp 84/46	česká	§ 7
dílovedoucí	3/12/1947	3 r.	Lsp 72/47	česká	§ 3
provozní dozorce ČSD	1/6/1947	zproštěn	Lsp 344/46		§ 3, 5, 11
rolník	6/24/1946	6 m.	Lsp 136/46	česká	§ 7
zřízenec fy. Tatra	4/26/1947	zproštěn	Lsp 140/47	česká	§ 3
noční hlídač	3/10/1947	8 m.	Lsp 69/47	česká	§ 3
policejní strážmistr v. v.	5/7/1946	zproštěn	Lsp 41/46	česká	§ 11
ředitel banky	11/26/1945	zproštěn	Lsp 39/45	česká	§ 3
soukromý úředník	7/25/1946	2,5 r.	Lsp 181/46	ruská	§ 11
zahradník	10/17/1946	zproštěn	Lsp 213/46	česká	§ 7
oficiál ČSD	12/12/1946	zproštěn	Lsp 332/46	česká	§ 3
zlatník	10/11/1946	15 r.	Lsp 240/46	německá	§ 11
býv. četník	6/25/1946	18 r.	Lsp 60/46	německá	§ 7
rolník	4/9/1947	20 r., v nepřítomnosti	Lsp 301/46	německá	§ 11
konzervní technik	19.-20.12.1946	zproštěn	Lsp 341/46	česká	§ 11
obchodník	10/9/1946	zproštěn	Lsp 249/46	česká	§ 7
pekařský pomocník	10/5/1946	1 r.	Lsp 237/46	česká	§ 7
majitelka autodopravy	10/9/1946	zproštěna	Lsp 247/46	česká	§ 11
zemědělský dělník	8/1/1946	18 m.	Lsp 176/46	německá	§ 2
technický úředník	11/15/1946	zproštěn	Lsp 295/46		§ 3, 11
notář	1/31/1946	20 r.	Lsp 3/46	česká	§ 1
pekařský pomocník	5/4/1946	3 r.	Lsp 85/46	česká	§ 3
obchodník	12/7/1946	6 m.	Lsp 172/46	česká	§ 6
švadlena	11/18/1946	zproštěna	Lsp 296/46	česká	§ 11
strojní záměčník	3/7/1947	zproštěn	Lsp 51/47	německá	§ 2, 3, 10
rolnice	4/25/1947	20 r.	Lsp 146/47	německá	§ 11
horník	9/21/1946	zproštěn	Lsp 162/46	česká	§ 3, 11
dělnice	7/15/1946	10 r.	Lsp 166/46	česká	§ 7
učitel v. v.		řízení zastaveno	Lsp 370/46	česká	§ 3, 11
strojní záměčník	2/26/1947	8 r.	Lsp 26/47	česká	§ 1
dělník	2/13/1947	5 r.	Lsp 18/47	německá	§ 7

kuchařka	4/10/1947	zproštěna	Lsp 102/47	německá	§ 11
ošetřovatelka	9/18/1946	8 r.	Lsp 206/46	česká	§ 11
prodavačka	7/25/1946	zproštěna	Lsp 199/46		§ 3, 11
rolník	4/6/1946	10 m.	Lsp 44/46	německá	§ 2
úředník	10/14/1946	5 r.	Lsp 227/46	německá	§ 3
v domácnosti	2/15/1946	6 m.	Lsp 15/46	německá	§ 11
strojní zámečník	10/1/1946	6 m.	Lsp 209/46	česká	§ 3
rolník	10/30/1946	3 r.	Lsp 271/46	německá	§ 3
krejčí	9/12/1946	18 m.	Lsp 190/46	česká	§ 3
rolník	10/31/1946	zproštěn	Lsp 272/46	německá	§ 11
penzista	3/17/1947	5 r.	Lsp 68/47	česká	§ 11
rolník	2/15/1946	zproštěn	Lsp 8/46	česká	§ 3
obchodnice kožemi	4/16/1946	3 r.	Lsp 70/46	česká	§ 11
elektrotechnický inženýr	3/6/1947	upuštěno	Lsp 33/47	německá	§ 11
německý četník	1/17/1946	20 r.	Lsp 79/45	německá	§ 5
topič	4/13/1946	9 m.	Lsp 61/46	česká	§ 11
obchodník	4/14/1947	zproštěn	Lsp 39/47	česká	§ 10
v domácnosti	11/5/1946	zproštěna	Lsp 279/46		§ 3
zemědělec	10/10/1945	zproštěn	Lsp 8/45	česká	§ 5
skladník	11/28/1946	18 m.	Lsp 261/46	německá	§ 3
dělnice	3/5/1947	3 r.	Lsp 62/47	česká	§ 11
člen Werkschutzu fy. Asap	7/8/1946	5 r.	Lsp 167/46	německá	§ 5
topič	10/19/1946	zproštěn	Lsp 262/46		§ 3, 5
zemědělský dělník	6/18/1946	1 r.	Lsp 157/46	německá	§ 2
v domácnosti	11/19/1946	zproštěna	Lsp 246/46	česká	§ 11
zubní technička	11/19/1946	zproštěna	Lsp 307/46	česká	§ 11
malorolník	9.-11., 21.-22.10.1946	20 r.	Lsp 192/46	česká	§ 7
inspektor pojišťovny	3/15/1946	7 r.	Lsp 30/46	česká	§ 11
penzistka	10/10/1945	5 r.	Lsp 3/45	česká	§ 11
v domácnosti	3/26/1946	1 r.	Lsp 42/46	německá	§ 11
domovník	4/6/1946	4 m.	Lsp 62/46	německá	§ 2
obchodní zástupce	12/30/1946	5 r.	Lsp 308/46	německá	§ 1
lesní zřízenec	6/1/1946	8 m.	Lsp 134/46	německá	§ 5
býv. vládní inspektor	11/29/1946	5 r.	Lsp 319/46	německá	§ 3
poštovní zřízenec	10/23/1946	zproštěn	Lsp 244/46	česká	§ 11
vedoucí gestapa				německá	
trafikant	6/13/1946	zproštěn	Lsp 145/46	česká	§ 11
	10/24/1946	zproštěna	Lsp 276/46		§ 11
dělník	19.-20.12.1946	zproštěn	Lsp 358/46	česká	§ 11
v domácnosti	2/1/1947	1 m.	Lsp 361/46	česká	§ 7
řezník a uzenář	11/7/1945	řízení zastaveno	Lsp 40/45	česká	§ 3
strojní záměčník	4/25/1947	1 r.	Lsp 40/47	německá	§ 5
býv. Werkschutz	3/17/1947	6 m.	Lsp 32/47	česká	§ 3
provozní dozorce ČSD	12/22/1945	3 r.	Lsp 55/45	německá	§ 2
ošetřovatelka	3/22/1947	6 m.	Lsp 71/47	německá	§ 3
strojní záměčník	2/6/1947	6 m.	Lsp 362/46	česká	§ 7
zahradnický pomocník	10/26/1945	5 r.	Lsp 15/45	česká	§ 7
zemědělský dělník	11/13/1945	zproštěn	Lsp 18/45	česká	§ 10
v domácnosti	2/14/1947	zproštěna	Lsp 22/47	česká	§ 11
cihlářský mistr	3/28/1946	15 r.	Lsp 45/46	německá	§ 3
skladník	12/7/1946	3 r.	Lsp 302/46	německá	§ 11
rolník	4/9/1947	5 r., v nepřítomnosti	Lsp 110/47	německá	§ 3
holičský pomocník	4/9/1947	5 r., v nepřítomnosti	Lsp 111/47	německá	§ 3
v domácnosti	4/1/1946	12 r.	Lsp 54/46	německá	§ 3

výrobce skleněného zboží	1/8/1946	7 m.	Lsp 73/45	německá	§ 5
lékař	3/9/1946	zproštěn	Lsp 22/46	německá	§ 2, 3
cukrář	2/19/1947	10 r.	Lsp 28/47	česká	§ 3
švadlena	7/4/1946	16 m.	Lsp 168/46	německá	§ 3
pomocný dělník	12/21/1946	2 r.	Lsp 318/46	německá	§ 7
lesní správce	10/7/1946	upuštěno	Lsp 224/46	německá	§ 3
hospodářský správce		řízení zastaveno	Lsp 91/47	česká	§ 2, 11
hospodářský správce	3/14/1947	zproštěn	Lsp 52/47	česká	§ 7
vrchní kancelářský oficiant	7/17/1946	4 r.	Lsp 171/46	česká	§ 11
vrátný	5/3/1947	5 m.	Lsp 132/47	německá	§ 2
hajný	11/27/1946	12 r.	Lsp 303/46	německá	§ 5
písař	5/13/1946	8 m.	Lsp 122/46	německá	§ 2
býv. poštovní úřednice	2/8/1947	6 r.	Lsp 14/47	německá	§ 11
zemědělský úředník	10/3/1946	14 m.	Lsp 233/46	německá	§ 11
býv. zaměstnanec okr. úřadu	4/29/1947	zproštěn	Lsp 141/47	německá	§ 3
úředník	2/16/1946	2 r.	Lsp 9/46	německá	§ 3
člen gestapa	4/18/1947	5 r.	Lsp 82/47	německá	§ 2
býv. plukovník čs.armády	14.-15.4.1947	doživotí	Lsp 75/47	česká	§ 3
dělník	1/30/1946	3 r.	Lsp 4/46	česká	§ 5
dělník	11/5/1946	6 m.	Lsp 278/46	německá	§ 2
obchodní cestující	4/2/1946	20 r.	Lsp 53/46	česká	§ 1
modelář	4/12/1946	smrt	Lsp 52/46	česká	§ 11
zemědělská dělnice	9/13/1946	10 r.	Lsp 207/46	česká	§ 3
strojní záměčník	4/21/1947	doživotí	Lsp 86/47	česká	§ 11
v domácnosti	1/15/1947	zproštěna	Lsp 340/46	česká	§ 11
dozorce ve věznici gestapa	1/12/1946	1 r.	Lsp 80/45	německá	§ 2
pokladník NSDAP		řízení zastaveno	Lsp 137/47	německá	§ 11
strojmistr	8/28/1946	4,5 r.	Lsp 187/46	česká	§ 11
penzista	8/31/1946	zproštěn	Lsp 169/46	česká	§ 11
býv. četník	11/11/1946	5 r.	Lsp 243/46	česká	§ 3
vrchní inspektor	4/25/1946	18 r.	Lsp 87/46	německá	§ 5
domovnice	12/30/1946	zproštěna	Lsp 353/46	česká	§ 5, 11
dílovedoucí	1/9/1946	5 r.	Lsp 85/45	německá	§ 3
textilní mistr	1/9/1946	1 r.	Lsp 84/45	německá	§ 3
četník	10/7/1946	10 r.	Lsp 226/46	česká	§ 3
v domácnosti	9/26/1946	4 r.	Lsp 231/46	německá	§ 11
dílenský dozorce ČSD	4/3/1947	5 r.	Lsp 97/47	německá	§ 2
hodinář	10/24/1945	5 r.	Lsp 10/45	německá	§ 2
cestář v. v.	10/31/1946	doživotí	Lsp 274/46	německá	§ 1
řidič	4/27/1946	6 r.	Lsp 91/46	česká	§ 11
strojvůdce	1/7/1946	10 r.	Lsp 71/45	německá	§ 5
	4/14/1947	zproštěna	Lsp 346/46	česká	§ 11
odborný učitel	12/17/1946	zproštěn	Lsp 312/46		§ 11
v domácnosti	3/18/1947	zproštěna	Lsp 61/47	německá	§ 3
člen gestapa	24.4.1947-rozsudek	smrt	Lsp 364/46	německá	§ 7
penzista	10/24/1946	zproštěn	Lsp 263/46	česká	§ 11
sklář	5/14/1946	3 r.	Lsp 110/46	česká	§ 7
penzista ČSD	3/11/1947	zproštěn	Lsp 59/47	česká	§ 11
přednosta stanice v. v.	4/23/1946	1 r.	Lsp 5/46	německá	§ 3
řídící učitel	2/1/1946	8 r.	Lsp 10/46	česká	§ 3
kontrolor nemocných	10/12/1946	8 m.	Lsp 241/46	česká	§ 7
kontrolor	3/17/1946	doživotí	Lsp 43/46	česká	§ 3
v domácnosti	4/25/1947	zproštěna	Lsp 106/47	německá	§ 11
tovární dělník	5/3/1947	3 m.	Lsp 152/47	česká	§ 11

zahradník	4/16/1947	6 m.	Lsp 290/46	česká	§ 11
člen Werkschutzu	10/18/1945	10 r.	Lsp 9/45	česká	§ 11
obchodník	10/31/1945	10 r.	Lsp 22/45	německá	§ 1
v domácnosti	10/31/1945	20 r.	Lsp 23/45	německá	§ 1
továrník	12/11/1946	zproštěn	Lsp 37/46	česká	§ 3
stavitel	1/23/1947	zproštěn	Lsp 357/46	česká	§ 7
kuchařka	9/26/1946	zproštěna	Lsp 211/46	česká	§ 11
hlídač	4/10/1946	25 r.	Lsp 71/46	česká	§ 11
býv. zaměstnanec ČSD	2/25/1947	6 r.	Lsp 47/47	německá	§ 5
pekař	3/27/1947	zproštěn	Lsp 85/47	česká	§ 1
hostinský	7/24/1946	4 r.	Lsp 170/46	česká	§ 7
zemědělský dělník	1/28/1946	10 r.	Lsp 1/46	rusínská	§ 11
v domácnosti	2/6/1947	zproštěna	Lsp 354/46	česká	§ 11
			Lsp 69/45		§ 11
strojní zámečnick	4/30/1946	4 m.	Lsp 48/46	česká	§ 3
strojník	12/16/1946	20 m.	Lsp 342/46	česká	§ 7
ředitel fy. Kotva	3.-4.7.1946	14 m.	Lsp 149/46	česká	§ 3
strojní zámečnick	4/24/1947	zproštěn	Lsp 136/47	česká	§ 3
v domácnosti	3/5/1947	zproštěna	Lsp 25/47		§ 11
městský tajemník	6/3/1946	15 r.	Lsp 11/46	česká	§ 1
mlynář		řízení zastaveno	Lsp 273/46	česká	§ 11
v domácnosti	11/19/1946	zproštěna	Lsp 246/46	česká	§ 11
zřízenec ČSD	11/22/1946	3 r.	Lsp 232/46	česká	§ 3
řezník	4/30/1947	zproštěn	Lsp 145/47	česká	§ 10
vedoucí skladu	3/8/1947	3 m.	Lsp 371/46	česká	§ 3
nožíř	2/15/1947	8 r.	Lsp 7/47	česká	§ 11
obchodník s ovocem	11/23/1946	zproštěn	Lsp 320/46		§ 3
úředník	6/4/1946	zproštěn	Lsp 147/46	česká	§ 1, 11
dílenský ČSD	25.-26.10.1946	zproštěn	Lsp 76/46	česká	§ 11
malíř	1/18/1946	20 r.	Lsp 81/45	česká	§ 11
sklář	5/15/1946	6 m.	Lsp 119/46	německá	§ 2
lesník	5/25/1946	1 r.	Lsp 114/46	německá	§ 3
dělník	7.9.1946, 17.3.1947	zproštěn	Lsp 158/46	česká	§ 11
býv. vládní komisař	11/14/1946	6 r.	Lsp 293/46	německá	§ 3
lékař	3/4/1947	zproštěn	Lsp 351/46	německá	§ 2, 10
konstruktér	1/2/1946	zproštěn	Lsp 74/45	německá	§ 6
býv. hospodářský správce	12/5/1946	15 r.	Lsp 323/46	německá	§ 11
obchodník	9/17/1946	1 r.	Lsp 193/46	česká	§ 10
pomocník ČSD v. v.	4/10/1947	2 r.	Lsp 119/47	česká	§ 11
učitel	4/15/1946	zproštěn	Lsp 63/46	česká	§ 3, 11
gymnazijní profesor	29.4., 25.3.1946	6 r.	Lsp 40/46	česká	§ 3
zemědělec	3/14/1947	2 r.	Lsp 46/47	česká	§ 3
rolník	3/21/1947		Lsp 245/46	česká	§ 11
v domácnosti	3/4/1947	zproštěna	Lsp 15/47	česká	§ 5
v domácnosti	3/7/1947	3 m.	Lsp 66/47	česká	§ 11
rolnice	11/4/1946	5 r.	Lsp 268/46	německá	§ 3
strojmistr	9/2/1946	zproštěn	Lsp 189/46	česká	§ 5, 11
v domácnosti	7/25/1946	zproštěna	Lsp 196/46		§ 11
ředitel mlékárny	4/5/1946	6 r.	Lsp 82/46	německá	§ 5
tkalcovský mistr	4/12/1946	5 r.	Lsp 64/46	německá	§ 7
v domácnosti	5/3/1947	zproštěna	Lsp 130/47	česká	§ 11
v domácnosti	1/7/1946	5 r.	Lsp 70/45	česká	§ 7
hajný	12/4/1946	zproštěn	Lsp 331/46	česká	§ 11
skladník	3/10/1947	5 r.	Lsp 16/47	česká	§ 11

automontér	1/30/1947	zproštěn	Lsp 12/47	česká	§ 6
výpomocný dělník	11/19/1945	5 r.	Lsp 35/45	česká	§ 11
správce stadionu	6/12/1946	2 r.	Lsp 130/46	česká	§ 3
redaktor		zproštěn	Lsp 121/47	česká	§ 5, 7, 10
soustružník kovů	3.-4.3.1947	10 r.	Lsp 37/47	česká	§ 11
železniční úředník	3/3/1947	3 r.	Lsp 38/47	česká	§ 3
soukromník		řízení zastaveno	Lsp 287/46	česká	§ 3, 11
úředník	6/28/1946	zproštěn	Lsp 4/45	česká	§ 11
v domácnosti	10/12/1945	7 r.	Lsp 5/45	německá	§ 7
dělník	5/2/1946	řízení zastaveno	Lsp 88/46	česká	§ 11
řidič nákladního auta	4/9/1947	zproštěn	Lsp 76/47	česká	§ 11
býv. četnický praporčík	27.-28.3.1947	smrt	Lsp 314/46	německá	§ 11
dělník	4/12/1946	6 m.	Lsp 99/46	česká	§ 11
dělník	4/21/1947	25 r.	Lsp 86/47	česká	§ 5
povozník	10/21/1946	zproštěn	Lsp 264/46	česká	§ 2, 11
úředník pojišťovny	3/22/1947	upuštěno	Lsp 77/47	česká	§ 3
komisař berní správy	11/27/1945	12 r.	Lsp 48/45	česká	§ 3
obchodník	10/17/1946	upuštěno	Lsp 250/46	česká	§ 3
vedoucí úřadu práce		řízení zastaveno	Lsp 36/47	česká	§ 3
technický úředník	11/25/1946	zproštěn	Lsp 291/46	česká	§ 11
dozorce finanční stráže	4/26/1947	zproštěn, v nepřít.	Lsp 65/45	česká	§ 7, 11
přednosta poštovního úředu	10/22/1946	zproštěn	Lsp 253/46	česká	§ 3, 11
domovník	3/5/1947	14 m.	Lsp 48/47	německá	§ 3
klempíř	3/24/1947	5 r.	Lsp 83/47	německá	§ 11
v domácnosti	17.-18.12.1945	15 r.	Lsp 57/45	německá	§ 11
v domácnosti	3/22/1946	6 r.	Lsp 24/46	německá	§ 7
dělník	10/20/1945	upuštěno	Lsp 14/45	německá	§ 3
zaměstnanec dílen ČSD	1/17/1947	4,5 m.	Lsp 315/46	německá	§ 2
kožešník	5/18/1946	3 r.	Lsp 106/46	německá	§ 2
býv. okresní hejtman	12/6/1946	25 r.	Lsp 215/46	německá	§ 7
rolník	1/2/1947	10 r.	Lsp 350/46	německá	§ 2
strojní inženýr	2/25/1947	4 r.	Lsp 50/47	německá	§ 2
technický úředník	4/19/1947	2 r.	Lsp 107/47	německá	§ 7
pokladník ČSD	12/16/1946	7 m.	Lsp 334/46	německá	§ 2
úřednice	3.-4.4.1946	smrt	Lsp 52/45	česká	§ 11
dělník-invalida	4/24/1946	smrt	Lsp 27/46	česká	§ 11
hajný	11/12/1945	6 m.	Lsp 43/45	česká	§ 3
nájemce trafiky	7/31/1946	15 m.	Lsp 34/46	česká	§ 3
v domácnosti	2/19/1947	5 r.	Lsp 19/47	německá	§ 11
zámečník	12/20/1945	smrt	Lsp 58/45	česká	§ 11
v domácnosti	12/17/1946	6 r.	Lsp 306/46	německá	§ 11
oficiál	5/2/1947	zproštěn	Lsp 156/47	česká	§ 11
kočí	4/23/1947	3 m.	Lsp 90/47	česká	§ 11
obchodník	6/8/1946	zproštěn	Lsp 107/46	česká	§ 11
domkář	10/20/1945	3 r.	Lsp 68/45	česká	§ 11
v domácnosti	10/12/1946	zproštěna	Lsp 254/46	česká	§ 11
zemědělský dělník	5/13/1946	zproštěn	Lsp 83/46	česká	§ 3
rolník	6/7/1946	15 r.	Lsp 146/46	česká	§ 11
provozní dozorce ČSD	4/6/1946	1 r.	Lsp 77/46	německá	§ 2
v domácnosti	10/19/1946	2 m.	Lsp 257/46	německá	§ 11
autodopravce	3/13/1947	1 r.	Lsp 60/47	česká	§ 11
dílovedoucí	4/25/1947	zproštěn	Lsp 139/47	česká	§ 5